1504

Dálnoki Teleki Jubilyé 1790.

Ex Oblatione Sp. Bro-
xotovi Michaëli Teleki.

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

KERESZTÉNY PARADITSOM.

Mellyben
Az Ujj Világnak Hét emlékezetes és ſzentséges Tsudájit,
A' Régi világ' Hét Tsudájinak Rendi ſzerént.
A' Szent Iráſoknak és Külsö Hiſtóriáknak világa mellett,
A' Kereſztyén Magyaroknak Lelki Mulatságára,
És Idveſséges vigaſztalására
Értelmes Magyar Verſekben foglalni igyekezett,
És a' Nagy ISTEN' ſok formáju Titkos Böltseſségének
És Ditsöſséges Uralkodásának magaſztalására
Mindenek eleiben terjeſztett.

DÉSI JO'SEF,
Maros Széki Reform. Tractuális Nótárius, és moſtan Somosdi Prédikátor.

Deus nobis haec otia fecit. *Virg.*

KOLOʼSVÁRATT,
Nyomt. a Réform. Kollegium Betüivel Kaprontzai Ádám által,
1782-*dik* Eſztendöben.

1703

Szent János Jelen. III: 12.

A' ki győzedelmes léſzen, azt mivelem, hogy az én ISTE-Nemnek Templomában Oſzlop légyen:

G. G. Lejbnitius Miſcellan. pag. 171.

Ego Rempublicam Chriſtianam plurimum debituram ei arbitror, qui effecerit, ut ſumma ſit jucunditas in Pietate.

Imprimatur.

Cibinii die 7a Auguſti 1781.

ANTONIUS HORVÁT, de M. Zsákod
Regeſtrator Gubernialis et Commiſſionis Libr.
Cenſoriae Actuarius.

m. p.

Méltóságos Gróff Torotzkó Sz-Györgyi

TOROTZKAI 'SIGMOND

Ur ő Nagysága

Méltóságos született Grófi Leányának,

Meltóságos Gróff

TOROTZKAI THÉRÉ'SIA

Kis-Aſszonynak,

Drága Kegyeſséggel ſzagoskodó Balſam illatu
Oltárára tétettetett

PARADITSOMI KERTETSKE.

Méltóságos Gróff Kis-Aſzſzony!

Ha a' régi Poéták az Iſtenek felöl költött Meséknek le-irásáért, *Iſteneſeknek* neveztettenek, mennyivel inkább meg-érdemli a' ſzép Vers irásnak Tudománya az Iſtenes nevet, (Divina Poëſis) midőn az ISTENtöl tanittatott és Sz. Iráſon fundáltatott kegyeſségnek ditséretére fordittatik, és a' kegyes erköltsökre útat mútató Jeles Hiſtóriáknak és Példáknak ékes Hármóniájával le-rajzoltatik. Ditsekedik-is ez az Iſtenes Tudomány azzal, hogy magát eleitöl fogva nem tsak az *Apollo'* Tanitvánnyival, hanem a' *Minerva* ſzüz Társaival-is egyaránt kedveltette. A' Nagy ISTENnek hires győzedelmeit verſekbe foglalva Aſzſzony emberek éneklik vala, 2*Mós.* XV: 20, 21. *Birák* V: 1*Sám.* XVIII: 6. Az Iſtenek' ditséreteit *Ápolló Pallás*ra és a' Kilentz *Mu'sák*ra bizta vala. *Amáltbéa*, *Artémis*, *Kaſſandra*, *Dafné*, *Mántó*

Mántó, *Saffó*, *Téléſilla*, hires Poétriák, Vers ſzerző Aſzſzonyok vóltanak. A' Virtuſok-is, melyekért ſok jeles emberek a' Poëták által az Iſtenek közzé magaſztaltattanak, mind *Foeminini generiſek*. Azok között a' *Piétás*, vagy a' Kegyeſség, *Aſtraeá*nak nevezeti alatt az Égi XII. Jegyek közzé ſzámláltatott, és *Virgo*nak nevezteteti. A' KRISTUS' Társai-is, ama' ſzáz negyven-négy ezerek, kiknek ſzájokban zengedez a' Mennyei Ének, mindnyájan Szüzek, *Jelen.* XIV: 3. 4. Efféle gondolkodáſok vittenek engemet réſz-ſzerént arra, hogy az ISTEN Városának vagy az újj Világnak jeleſebb Tsudájit az Istenes Poëták' pennáji által Nemzetünk' nyelvén értelmes Verſekben foglalván, Nagyságod' Kegyes Buzgósága által Világ elejibe terjeſzſzem. Végye Nagyságod e' PARADITSOMI KERTETSKÉt Uri Kegyeſségéhez illendő kedves Áldozatúl, nem az Autornak tekintetiért, hanem annak Ditsőſségiért, a' ki e' Világot a' maga Felséges Tökélleteſségeinek Tsudálatos Munkájival bé-töltötte. Bátran járhat Nagyságod e' Kereſztyén PARADITSOMnak Gyümölts-fáji és Virágos Tábláji között, mert ennek gyümöltseji és Virág-

jai nem mérgesek és halálosok, hanem Idvesség-re és vigasztalásra valók. Meg-találja ebben Nagyságod az Életnek Fáját, mellynek árnyéká-ban lelki örömmel és tsendességgel nyughatik, a' mint-hogy kívánom-is tellyes indúlattal, hogy Méltóságos Gróff Ur Attyával és Uri Kedvesse-ivel hosszas időkig nyúgodjék és gyönyörködjék, miglen végre a' Mennyei Paraditsomnak Ditsös-séges Kertyeiben Áldott Kegyességének örökös Jútalmaival az Egektől meg-tiszteltetik.

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Nagyságodnak

alázatos kész szolgája
DÉ'SI JO'SEF.
m. k.

Iſtenes Olvasó!

A' *Kegyeſség, a' mint eleitől fogva az igaz kamarán költ, és a' bünösöktől külön válaſztatott emberek érzékeny vigyázáſſal tapaſztalták, söt gyakorlott példájokkal-is bizonyitották, magában-is igen kedves, haſznos, és idveſséges dolog, melly nélkül az emberi élet és az Iſteni külsö tiſztelet egéſzen hijjában valósággá, söt útálatoſságá változik; de még-is ſokkal kedveſebb és gyönyörüségeſebb léſzen, ha ſzivre ható, elmét újjitó, erköltsöket jobbitó, és mint-egy meg-lelkeſittetett beſzéddel vagy ſtilluſſal adattatik elönkben, melly az aluſzékony elméket és hivalkodó érzékenységeket a' Kegyeſség' munkájira tapaſztalható-képpen ſerkenti és ſerényiti, söt azoknak tselekedettel való meg-mutatására ditséreteſen öſztönözi.*

Ugyan-is, valamiképpen, Gratior eſt pulcro veniens e corpore virtus, *ſokkal kedveſebb az ékes és jeles teſtben lakó nemes elménék virtuſſa, úgy a' Kegyeſséget-is igen kedveſsé téſzi annak elmés ſtiluſſal és kedves influentiával való elö-adáſſa, melly az* Apolló *Tanitványinak igen ritka és különös tulajdonságának tartatik. Tellyes reménységgel vagyok e' ſzerént az iránt, hogy midön az újj Világnak, az az, a' Kereſztény Anya-ſzent-egy-háznak minden* ſeculum*aiban és* periodu*ſsaiban, az ISTENi Bölts Hatalom által végben vitt nagyságos és tsudálatos dolgokat, Nemzetünk nyelvén kéſzült, és a'* Pégaſus' *forrásában vékonyan réſzesült penna által iratott Magyar Verſekben látni és olvaſni a' kegyes és értelmes Olvasó le-ereſzkedik, ollyan ſzent örömmel fogja olvaſni 's experialni, e' Bethlehemi Mezöben kéſzült Paraditsomot, a' minémü buzgó ſzeretettel plántáltatott, és Ditsöſséges Kereſztényi Valláſunknak haſznára 's terjedésére közönségeſsé tétettetett. És ha keveſen találtatnak-is, a' kik illyetén öltoványos kertekben és virágos táblákban magokat és az ISTEN' Városát gyönyörködteſsék,*

leg a-

leg-alább ennek lelki örömmel való ſzemlélésére, és idveſséges haſzon vételére a ſzeretetnek és békeſségnek Lelke által naponként fel-ſerkenteſſének. Söt bátorkodom-is a' régi ſtenes Poétáknak ſzokáſok ſzerént, bizonyoſon jövendölni, hogy mig a' Kegyeſség egéſzségben léſzen az Égeknek Palládiuma alatt, valamint az Alcinous, Heſperús, Vénus, Adónis *kertyeiben kéſzült bivalkodó verſetskék a'* Circé *pohárában gyönyörködö emberek elött a' magok kedveſségeket mind eddig el-nem veſztették, úgy ez a' PARADITSOMi KERTETSKÉ-is megtalálja a' maga ſvádáját és kedveſségét a' Sz. Kenyerekhez ſzokott érzékeny Olvasókban, különösön pedig azokban, a' kik a' földi Paraditsomnak mérges gyümöltseitöl és áll-ortzás kígyóitól meg-tsalattatván, a' ſzüntelen zöldellö Élet fájának gyümöltseiben és leveleiben idveſséges orvóſságot kereſnek. Menny-bé azért K. O. ezen PARADITSOMi KERTETSKÉben, és ha valamit ennek Tábliji között találhattz, a' mit lelkednek örömére és idveſségére fordithattz, ird-fel ſzívednek táblájára, és adj ditsöſséget a' Nagy URnak, a' ki tsuda dolgokat tselekeſzik egyedül, és kérjed ö Felségét velem együtt, hogy a' maga ſzentséges igéretei ſzerént tselekedje-meg e' Világnak utólsó réſzében, hogy e' Világnak minden Orſzágai légyenek a' mi URunké és az ö KRISTUSáé, ki mind örökkön örökké uralkodik. Mikor pedig ezen PARADITSOmot látogatod örüly az URban, hogy Paraditsomba jöhettél, és pokolba vagy Égyiptomba viſza menni ne kivánkozzál, hanem tellyes erövel azon igyekezzél, hogy az ISTEN' Templomának vagy Oſzlopai vagy Élö Kövei közzé bé-irattaſsál, és meg-ſzabadulván a' latrok' barlangjából, lakozzal ki mondhatatlan örömmel abban a' ditsöſségben, a' mellyet az ISTEN kéſzitett az ötet ſzeretöknek. Légy jó egéſzségben.*

A' RÉ-

A' RÉGI VILÁGNAK HÉT TSUDÁJI.

1.

Hires Hegy *Hélikon* 'siros Harmattyával,
Böltseſséget ſzerzö kies Forrásával,
Hires az Iſtenes *Mu'ſák* ſzállásával,
*Mu'ſák*at kéſzittö Bal'sam' Pohárával.

2. Népes Görög-Orſzág' *Parnaſſus* Hegyéből,
Fokadt *Káſtálius'* forráſa vizéből,
Sokan ittak hajdon *Poéták'* ſergéből,
Apolló 's *Minerva'* kegyes ſzerelméből.

3 Tartották ezt ſokan Tudomány forrásnak'
Többé ſohol illyent a' *Mu'ſák* nem áſnak,
Nem leſz több illy' Kúttya a' kegyes *Palláſnak*,
A' kóltsát magának tarrotta 's nem máſnak!

4 E' Tudomány Forráſt ſok inyek koſtolták,
A' Böltsek haſznait Égig magaſztalták,
A' ſzemtelen herék zavarták 's tzáfolták,
Fajtalán pennákkal ſokan meg-motskolták.

5. Adta vólna *Pallás* e' Forráſt kezünkre,
Bizta vólna Kóltsát záros erſzényünkre,
Talám úgy vigyáztunk vólna ſzégyenünkre,
Hogy nyernénk Borostyán-koſzorút fejünkre.

6. De már a' Nagy-Hegyek Halmokká változtak,
Forráſok méllységes barlangba zárkoztak,
Apolló gyáſzára *Párkák* fel áldoztak,
Mellyeket a' fösvény fellegek okoztak.

7. *Apolló'* Társa-is ſorſunkat ſirattya,
Mivel Tanitvánnyit *Júnó* ſzomorgattya,
De ha ſzékihez hat Aklunk áldozattya,
Tudom, Oltárinkat önként ujjittattya.

8. Jobb-is *Apállóval* forrás-vizet innya,
Mint *Médéa'* ſeprös Pohárának kinnya,
Jobb egy jeles képben gyógyitható finnya,
Mint fajtalan Élet' gyalázatos tsinnya.

9. *Pallás* által ſokon Ditsöſſégre mentek,
Szemre, före nézvén Királyságra kentek,
Sok ſzép elmék Arany-Hegyekre ſerkentek,
Sok butás elméket élességre fentek.

10. De ſokan *Hélikon*t ámbár gyakorlották,
Arany folyáſait gyakran óhajtották,
Ottan gyült kintseket mind el-pazérlották,
Mu'ſák' betsületit a' porba tapodták.

11. Némelly *Minervá*ját *Bakhus*ra költötte,
Vénus' Oltárának tüzére töltötte,
Más, kintsét *Diána* táskájába tötte,
Vagy *Bellóna* köves kardjára kötötte.

12. Némellyek a' *Párkák'* Orſoin izzadnak,
Mégéra mérgétöl máſok el-ſzáradnak,
Némellyek *Neptunus'* Lovain fáradnak,
Vagy *Páles'* mezején pihegnek 's lankadnak,

13. Né-

13. Némelly pennák nyomán, balhák fzökdétselnek,
Máfok Levelein a' békák regelnek,
Némelly tornátzokon fetskék énekelnek,
Sokan *Plutó*nak-is innepet fzentelnek.

14. Több illy' Tékozlók-is jártak *Apollóhoz*,
Elme pallérozó gazdag kints-tartóhoz,
Siettek ez hires kofzorus Tsorgóhoz,
Bizván egy *Nektár*ral töltött nagy hordóhoz.

15. Én-is e' forráfos Erdöben termettem,
E' *Paktolus*' partyán gyöngyöt fzedegettem,
Tékozlók' ösvényén ritkán tévelygettem,
Apolló Társait inkább ölelgettem.

16. Kóftolgattam gyakran a' *Mu'sák*' forráfit,
Sokfzor tapafztaltam hafznos orvoslásit,
Követtem 's kedveltem *Apolló* járáfit,
Homlokom' mezejét ujjító mondáfit.

17. Láttam e' vizekben feredett ortzákat,
Láttam e' Kút-fönél zabállott pennákat,
Elmés ferénységgel nyert arany Almákat,
De némellyek kaptak barna fzin ró'sdákat.

18. Nem vólt *Apolló* is fösvény fzólgájához,
Hivott nem tagadom, gyakran Afztalához,
De mindenkor Temjént vittem Oltárához,
Hogy közelebb férjek titkos Tárházához.

19. Mint hogy *Mimervá*mat e' Tárházból vettem,
Én-is, e' Háládó Áldozatot tettem,
Klió is Temjénnel potolja hellyettem,
Ditsöfségnek tartom, ha kedvét tölthettem.

20. A' Régi Tsudákat egy rövid Táblában,
Foglaltam, 's rajzoltam Oltár' Tornátzában,
Ezeket követvén rendes folyásában,
Ugy léptem a' kegyes *Pallás*' Templomában.

21. Sok költött tsudákkal hires régiségben,
Nagy elméktöl talált jeles meſterségben,
Sok Tsudák vóltanak Földi kerekségben,
Tartattak mindenütt ritka tiſzteſségben.

22. Azok közt Hét Tsuda dolgokat találunk,
Ha világ' piattzán vigyázva sétálunk,
Hirek van' mindenütt, közelebb mi nálunk,
Tartsuk-meg neveket, mig el-jö halálunk.

23. A' Napnak Oſzlopa *Rhódus* ſzigetében
Elsö vólt ezek közt magaſs termetében,
Hetven ſingre kéſzült tenger' kebelében,
Tizenkét eſztendök' jártában 's költében.

24. Három ſzáz Tálentom költ épitésére,
A' Tüzet imádó Népek' tettzésére,
Cáres kéſzitette Nap' tiſzteſségére,
Ötvenhat eſztendö juttatta végére.

25. Nints olly homállyos Nap eſztendö mentében;
Melly a' Nap ſugárit *Rhódus*' Szigetében,
Ne mutatná, kivált *Lindus* környékében,
Itt járt *Ariſtippus* Hajó-törésében.

26. *Második Efé'sus*' Népes Várossában
Kéſzült Nagy *Diána*' Fényes Templomában
Kétſzáz húſz eſztendöt fel-állitásában,
Töltött a' Föld'-Népe egéſz *Á'siában*.

27. Száz huſzon-hét Oſzlop felett épittetett,
Egéſzen *Ébénum* fából kéſzitetett,
De a' melly éjtſzakán *Sándor* ſzülettetett,
Héroſtrátus' tüze által eméſztetett.

28. *Harmadik*at a' Bölts *Fidiás* kezével,
Faragta, 's formálta nemes elméjével,
Fénylett a' *Jupiter*' Iſtennek képével,
Éléfánt tetémböl kéſzült termetével.

29. *Né-*

29. *Negyedik* ama' Nagy *Babilon*nak Vára,
Két-száz singre rakták-fel magasságára,
Szélességének-is ötven sing határa,
Sémirámis költött fel-állatására.

30. *Nilus* vizzel hires *Égyiptom*' földében,
Ötödik Tsuda vólt Királyok' kintsében,
Mellyből nagy Tornyokot raktak, épségében
Hárma még ma-is tart, 's meg áll erejében.

31. Ezer lépés egyik Toronynak termete,
Mellyben a' Föld' népe sok Királyt temete,
Háromszáz, és hatvan ezer Ember teste,
Husz esztendök alatt izzadott mellette.

32. *Hatodik*ban *Tzirus Méduso*k Királya,
Rakatott egy Házat nints a'nak ma párja,
Fel-állitására *Ménon*t meg-találja,
Ki minden követ aranyba tsinálja.

33. Ez Ház a' nagy Égnek mútatta forgását,
Fordúló sarkain a' Hóld' változását,
A' Tsillagos Égnek sok viszontagságit,
Jádzó Természetnek sok jelés ujságit.

34. Ez Házat *Tomyris* tette szekerében,
Midön *Tzirus*' feje ferednék vérében,
Nap-keletre vitte *Sztithák*' Nemzetében,
Talám még ma-is tart némellyik részében.

35. Az *Hetedik* Tsudát *Mau'solus* testének
Hív *Ártémi'sia* rakatta Férjének,
Olly' Temetö-hely vólt melynek szépségének,
Nem vólt soha mássa, 's száma költségének.

36. Egészszen Márvány-kö vólt matériája.
Négy-száz lépésnyire terjedett formája,
Harmitz-hat Oszlopra fekütt Koronája,
Huszon-öt singre ment magasága tája.

37. Ezt *Ártémi'sia Mau'solus* kedvéért,
Épitette kedves szíve szerelméért,
Tsuda-is, Példa-is, a' ki e'hez jól ért,
E' Tsudából példát szabhat életéért.

Az Ujj Világnak Hét Tsudáji.

ELSÖ TSUDA.

Az Igazságnak Napja, a' Napnak Oszlopa.

38. Bámult a' Nagy Világ Hét Tsuda Dolgokon,
Sok kints vesztegetö friss mulatságokon,
Mesékkel elegyült 's költött ujságokon,
Füstbe 's porba mentek tündér Országokon.

39. Mind ezek, 's több illyek, mint árnyék el-múltak,
Ditsöség póltzáról mind a' porba húltak,
Élnek a' Könyvekben, nálunk meg-avúltak,
Démyestre mentenek homályban borúltak.

40. Álljunk-fel már mi-is talpunk' tenyerére,
E' régi Halmoknak sziklás tetejére,
Forditsuk elménket Lelkünk' örömére,
A' meg-ujjult világ' Egére 's Földére.

41. Tenger itt a' Tsuda, de tsak hetes számmal
Tartom, és rajzolom ezeket pennámmal,
Kérlek, olvasd jól meg, nem tsak immel-ámmal,
Nem beszéllek Mesét, nem játzom tréfámmal.

42. A' leg-elsö Tsudát egy Szent Szüz Méhében
Az Egek formálták Titkok' Remekében,
Mint egy ISTEN' Fiját Attya kebelében,
Tartották 's tiszteltték Ditsö személyében.

43. Es-

43. Eſmérte a' Nagy Ég e' Fiját URának,
Az Attya nevezte örökös Társának,
Minden dolgaiban Föbb Tanátsoſsának,
A' Nap alatt lakók igazság Napjának.

44. Talált e' Személyben a' Nyáj Páſztorára;
Talált e' Nagy világ igaz Birájára,
Az ISTEN Orſzága Királyi Papjára,
A' Munkás kegyeſség méltó Jútalmára.

45. Életnek Beſzéde van' e'nek ſzájában,
Az Élet' Kenyere terem Orſzágában,
Van' Élet' Kút-feje Szent Tudományában,
Találſz Élet' Könyvét ez Élet Fájában.

46. Iſpotály e' Világ, imhol az Orvoſság,
E' kintses Tárházban van' igaz gazdagság,
Halál, Pokol ellen újj élet 's ſzabadság,
Királyi Páltzája Irgalmas igazság.

47. A' Világ vadas Kert, ez pedig Oroſzlány,
Rettegi Hatalmát mind Tigris mind Sárkány,
Még-is Hiveihez ſzelid mint a' Bárány,
Ellenségeihez mint köſziklás Márvány.

48. Ég alatt több illyen Fiu nem ſzületett,
Birodalma alá Menny 's Föld rekeſztetett,
Ditsöſséges Hire égig terjeſztetett,
Lelkével minden Teſt újjult 's éleſztetett.

49. Nints nyelv, melly Munkáit ſzámba foglalhaſſa,
Nints penna, Tsudájit, melly elö-adhaſſa,
Nints ollyan Kép-iró, ki le-rajzolhaſſa,
Örül Menny, Föld, Tenger, bár tsak imádhaſſa.

MÁSO-

MÁSODIK TSUDA.

A' Mennyei Jéru'sálem, és a'nak Temploma.

50. A' Máſodik Tsudát laſſu lépéſekkel,
El-értem, 's rajzolom ezt-is olly' Képekkel,
Hogy Tsudának teſsék friſs képzeléſekkel,
Tiſztelem pennámmal méltó ſzépségekkel.

51. A' Mennyei Király' Orſzága Diſzére,
Egy Templomot fundált ſzent tiſzteletére,
Járjuk-el már ezt-is hoſſzára 's ſzélére,
Még nem jutott ſoha ſenki tetejére.

52. A' ki ezt fundálta, magát helyheztette,
Szegletében, 's Drága Könek neveztette,
Temploma Falait úgy erősítette,
Hogy a' ki mozgattya, meg-ſzakad mellette.

53 El-kezdett Munkáját ſerényen folytattya,
Meſter embereit gyüjti 's tanittattya,
Emberi formára fájit faragtattya,
Köveit porától ſepri 's moſogattya.

54 Ki küldi *Pátens*ét az egéſz Világra,
Poſtái nyargalnak Orſzágról Orſzágra,
Figyelmez minden ſzem e' Nagy URaságra,
'S Várjak, ha viheti tzélját bóldogságra.

55 Illy' Tsuda Alkotványt ſzem ſoha nem látott,
Menny, Föld, Tenger, Pokol, e're ſzájat tátott,
Fluto-is ſok Rabot ſzabadon botsátott,
Hogy e' Szent Szobának rakjanak Hóſtátott.

56. Száz negyven nyóltz Élö Könyveket vetettek,
*Fundamentum*ába rendel helyheztettek,
Arannyas kaptsokkal mind öſzve köttettek,
Szép Márvány kövekkel meg erösítettek,

57. Jól

57. Jól indúlt a' Munka, Terjed az Ég felé,
A' föld' négy réſzeit egéſzſzen el-telé,
Számtalan a' Pallér, futkos minden-felé,
Miként a' Gazdának ki-ki kedvét lelé,

58. Számtalan ſok Atsók, 's Tudós Kömiveſek,
Kik a' verejtéktöl halványok 's ſzennyeſek,
Serényen épitnek, 's többire Tiſzteſek,
Szép jutalmat várnak; azért nem reſteſek.

59. Király a' Kólduſſal egyaránt dolgozik,
Gazdag a' Szegénytöl nem meſzſze távozik,
Aſzſzony 's Férjfi tenyér együtt holyagozik
Hó pénzt itt a' Vitéz venni nem irtózik.

60 Az Épitö Meſter' keze, ſzeme, ſzája,
Jelen van' mindenütt, mutattya munkája,
Ki jár mindeneknek rendes *prébendája*,
Ámbár némellyiknek belöl van' a' hája.

61. Szolgálnak az idök e' roppant Munkának;
Sem hideg, ſem meleg, nem árt rakásának,
Éjjel, nappal, terjed termete falának,
Mig tetejét éri Ég' bóltozattyának.

62. A' Templom egéſzſzen áll Élö Kövekböl,
Igaz Kamarán költ kegyes Emberekböl,
Egy Anya Tejével táplált Gyermekekböl
Király' Laiſtromában bé-irt ſzemélyekböl.

63. Ajtóknak a' Drága Köveket rendelik,
Arany ablakait Jáſpiſok friſſelik,
Bóltos Menyezetit Saffirok tiſztelik,
Smaragd Oroſzlányok ſzék melyékit telik.

64. Ékes e' Nagy Templom Arany Oltárokkal,
Tellyes körös-környül Angyali karokkal,
Bal'samom illatu ſzent Áldozatokkal,
Szüntelen tündöklö Tsillag Lámpáſokkal.

65. Áldozó Papjait nem lehet ſzámlálni,
ISTENt tiſztelöknek zengéſit tsudálni,
Ennek Ajtajában a' ki kivánt állni,
Belsö ſzépségitöl nem lehet meg-válni.

66. Egy Kis jeles Gyermek vólt leg-elsö Papja,
Kit e' Szent Munkára fel kent vólt az Apja,
De már nagy URrá lett, mert igazság' Napja,
Tündöklik Fejében nagy Papi Kalapja.

67. Illy' nagy Templom kéſzült e' nagy UR ſzámára,
Szolgál minden Nemzet fel-állitására,
Földi nagy Királyok jöttek Tsudájára,
'S méltónak tartották Térdek' hajtására.

68. Ne próbáld hát pennám le-irni nagyságát,
Mert a' kik vi'sgálták ſzélét 's hoſſzuságát,
Vagy mértékre vették roppant magaſságát,
El-veſztették abban fejek' józanságát.

69. Miólta a' Kigyó Ember ſzót majmozott,
Miólta a' világ Bárkában lakozott,
Miólta Oróſzlány Szüzben sátorozott,
Sok Fö, ſok Kéz ſok ſzáj, ebben fáradozott.

70. Áldózott ez Házban *Noé Ábrahám*mal,
Pátriárkák után Próféták nagy ſzámmal,
Tiſztelték Királyok Mu'sika ſzerſzámmal,
Kikröl moſt több iráſt nem téſzek pennámmal.

71. *Mihály* Árk-angyal-is e' Templom' diſzére,
Emberi formában jött ſzemlélésére,
Angyalokat rendelt fel-épitésére,
Papi Orſzágának nagy Ditsöſſégére.

72. Forgódnak mind eddig Urak 's Nemeſségek,
Foltattyák e' Munkát egéſz Nemzettségek,
Tiſztelik kintsekkel Királyi ſzentségek,
Egy 's két fejü Saſſal Tsillagzó Felségek.

73. Itt

73. Itt van' *Apólló*-is *Mu'sái*val kézen
Ez házban Angyli zengéseket tézen,
Szárjas Lovagok-is nyargalnak mérézen,
'S Tudos pennájoktól épületet vézen.
74. Az Ajtókon állók vagynak vigyázással,
Munkára serkentik egy mást unszolással,
Hermes Pallás, *Thémis*, örvend tapsolással,
Munka szaporáján vagynak bámulással.
75. Ha kérded, ez Háznak vége mikor lészen?
Ekhó mondja: Lészen; mert vár a' Nap készen,
Mikor a' Társa-is készen leszz egészszen,
Az utólsó Ember végsö Követ tészen.
76. Én-is e' Templomnak URától küldettem,
Házában mind eddig szolgálatot tettem,
Ámbár épittésben kevésre mehettem,
Éjjel nappal sokat szántottam vetettem.
77. Az Aratást bizom nagyobb munkásokra,
A' Titkokban úszni tanúlt Kalmárokra,
Arannyal Ezüstel gazdag Pénz-Váltókra,
Én pedig fordúlok más Tsuda dolgokra.

HARMADIK TSUDA.

Dániel álló Képe Babylóniába.

78. Meszsze van' *Babylon*, üllyünk paripákra,
Lássuk-meg e' Várost, menjünk az Uttzákra,
Emeljük szemünket Tornyos Palotákra,
Koronákkal hires Királyi Páltzákra,
79. *Babylon* hires hely a' *Bábel*' Tornyával,
Hatalmas fö vadász *Nimród* Királyával,
Hires *Sémirámis*' roppant nagy Várával,
Hires Világ' gyözö *Sándor* Halálával.

80. E Nagy Birodalmot Elsönek tartották,
Kik az Arany Fönek fejeket hajtották,
Szépségéért Isten Aſſzonynak mondották,
Vég nélkül valónak ſokan kiáltották.

81. Vólt e' Nagy Orſzágnak egy Hatalmas Tzárja,
Kinek e' Világon ſohol nem vólt Párja,
Számtalan ſok népe, 's Tábori Dandárja,
Folyt Tárházaiban Arany Patak' árja.

82. De jaj! ez Arany Fö Szarvas Baromma vált,
Legelö Mezökön Bojtár elött sétált,
Hét egéſz idökig barmok' aklában hált,
Mig Egek' URától várt kegyelmet talált.

83. Bírván e' Nagy Király Orſzág' Palotáját,
Abban helyhezteti Bárſony nyoſzolyályát,
Fejében viſeli köves Koronáját,
Jobb kezén Tsillagos Királyi Páltzáját.

84. Történt e' Királynak egykor nyugováſa,
Arany Föhöz illö ſzép Álom' látáſa,
A'ról lévén gyakran mélly gondolkodáſa,
Mint leſzſz hólta után a' dolgok' folyáſa.

85 Tudván a' nagy Egek Bölts végezéſeket,
Téſznek a' Királynak illy' jelentéſeket,
Egy titkos Álomban rejtik tettzéſeket,
Tsak légyen Fö, melly meg-fejtheſſe ezeket.

86. Egy nagy Álló Kép jö jeles ábrázatban
Király eleibe négy ſzín Ruházatban,
Ragyognak ſzemei Arany Tsillagzatban,
Ugy áll mint egy Bálvány, Márvány Bóltozatban.

87. Rettenetes Kép ez, Termetes Teteje,
Ezüſt vállaiból nött ki Arany Feje,
Karjain függ Arany Hajának Erdeje,
Szem-fény veſztö Ezüſt Mellyének Mezeje.

88. Ön-

88. Öntött Rézből vagynak kemény Oldalai,
Hufzon-négyes fzámmal egyzett Réz-falai,
Köldökös hasának fikámlok halma,
Mellyeket táplálnak *Iſis* Aſztalai.

89. Két nagy vas Oſzlopok tartyák e' Tagokat,
Grétzi Vas Bányákban futatták azokat,
Végre bé-fejezik e' páros lábokat,
Két tserép talpakkal végzik láb ujjokat.

90. Igaz vólt ez Álom, 's fzent magyarázattya,
Egy fogoly Madárnak fejtette fzózattya,
De néki-is fúgta a' Titkoknak Attya,
Haſznál, ha minden Fö fzájában forgattya.

91. E' Király' Álmából négy nagy Birodalmok,
Támadtak, 's nagy roppant Királyi Hatalmok,
Világ fzéleire terjedt Diadalmok,
Mint a' Víz el-folytak, 's el-múltak mint Álmok,

92. Im' e' Nagy Álló-Kép, méltó tanuságra,
Tsak álomban jött vólt régen e' világra,
Még-is miként jára? vitetett fogságra,
Négygyé vágták, 's horták Orſzágról Orſzágra.

93. Vén fejét temették *Babylóniá*ba,
Melyét és Karjait gazdag *Perſiá*ba,
Hasát 's óldalait Pártos *Grétziá*ba,
Lábait ragadták fzárnyakon *Rómába.*

94. Föld fzinén maradott több réſze Teſtének,
Melyet a' Madarak apróra tépének,
Erdökön 's Mezökön fzélyel hintezének,
'S Nem leſz' többſzör öſzve álláſa Képének.

95. Illyen *fátuma* lett arany Fejü Képnek,
Mellynek tollaiból ma-is ſokan tépnek,
Látták ezt az álmot mind rutnak, mind fzépnek,
Nem tsak egy Orſzágnak, hanem minden Népnek,

96. Im' e' Mesés Álom Tükör e' világon,
Függ itt minden dolog töredékeny ágon,
Hidd el, nagyot esel, ne kapj a' nagyságon,
Kigyó van' alatta, ne hály a' virágon.

97. Arany sárgaságról, ezüst kétszinségre,
Fordúl a' szerentse Réz, 's Vas keménységre,
Nagy hegyek-is gyakran süllyednek mélységre,
Igy jár a' ki Házat rak tserépre 's jégre.

98. Sok Aranyas Fejek Tserépen állanak,
Koronás Fö-Rendek mind porba szállanak,
Még a' Bölts elmék-is ettöl zabállanak,
'S Illy' veszett világban lakni sajnállanak.

99. De lássuk már okát a' Kép romlásának,
Érdemli ha mondjuk Harmadik Tsudának,
Én pedig nevezem Tsudák' Tsudájának,
'S Az ISTEN jobb Karja' Remek Munkájának.

100. Volt egy kösziklás Hegy régen Nap-keleten,
Mellynek az árnyéka láttzott Enyészeten,
Fellyül nyúlt a' tsupja felhös menyezeten,
Függöttek kö szálak, majd minden szegleten.

101. Ennek tetejéröl, hol soha Vad-ketske,
Nem tántzolt, 's nem fütyölt gyászba borúlt fetske,
Hasadt, a' mint irják, egy kitsiny követske:
Mellyet nem feszitett sem kéz, sem késetske.

102 Tsak hamar e' kis Kö fel-kele lábára,
Királyi Páltzáját vészi jobb karjára,
'S A' nagy Álló Képnek fel-állván vállára,
Mind porig le-rontá Világ' tsudájára.

103 Mint tserép, úgy romlik Arany koponyája,
Ezüst karjaitól válik nyak tsigája,
Piatzos melyének hidegült táblája,
Butsuzik szivétöl mind Tüdö mind Májja.

104.

104 Felhö kerekedik hasa' réz porából,
Hegyek nevekednek óldala tsontyából,
Tigrisek oztoznak kövér ágyékából,
Még a' Sárkányok-is kaptak e' prédából.

105. Sasok tépik nyövik atzél vas lábait,
Farkasok szaggattyák ikrás láb-szárait,
Pozdorjába rontyák tserepes talpait,
Tengerre botsátják újjai porait.

106. Oh kegyetlen *Párkák*! mit vétett ez a' Kép?
Mit vétett az Arany, ezüst, Réz, Vas, Tserép?
Példát vehet ebből mind Fö-Rend, mind Köz Nép,
Ez a' *Párkák*' tántza, óh mérges mézes lép!

107. Már a' kis Követske, mint egy szentelt Vitéz,
Vitéz Hiveivel Várban ül, 's szélyel néz,
Oszsza-fel a' Földet, mond egy gyors iró Kéz,
'S Magának az Égben lakó-helyet intéz.

108. Itt lévén határa Királyok' hartzának,
A' nyertes Vitézek estek a' prédának,
Tisztes Vitézekből Hegyek támadának,
Kép-rontó Kö növe Hegyek' Királyának.

109. Egy kitsiny szikrából melly nagy tüz gerjedett,
A' kis Követskéből oly' nagy Hegy terjedett,
Mely e' nagy világban addig nevekedett,
Mig a' nagy Tengeren által kerekedett.

110. E' Nagy Hegyen épült ama' Ditsö Templom,
Melyet öriz *Kerub*' 's Mennyei Oltalom,
Már egy Vadas-kertbe lévén hivatalom,
Meg-járom, tsak légyen jó Vezér Angyalom.

NEGYE-

NEGYEDIK TSUDA.

A' Kereſztény Világnak Állapotja.

111. Midön ez Hegy-tetöt lankadt ér-ſzökéſſel,
Kerülném, 's tsudálnám ſürü pihegéſſel
Növéſit, újjolok Madár-ſzó zengéſſel,
Érkezik az eſtve kies víz tsergéſſel.

112. Egy friſs Álom-ſzellö hív tsendes nyugváſra,
Le-hajtom fejemet pá'sintos ſzálláſra,
Nyugtatom pennámat, míg kakas ſzólláſra,
Minerva fel-ſzöktet Hajnal-haſadáſra.

113. Azonban egy nagy Sas ſebes ſzárnyaival,
Egy Tafota Táblát tartván lábaival,
Egy óldal köſziklán meg-ſzáll *Nimfái*val,
'S Kéſzül az iráshoz *Fëniks'* pennáival.

114. Álmomat mind a'dig tsendeſen nyujtottam,
Mig a' Kép-iráſnak végét ſajditottam,
Láttam mindeneket nem-is tágitottam,
Nem tudták ott létem, igyen gyanitottam.

115. Végezvén az iráſt mennek *Thrátziá*ba,
Én-is a' mit láttam minden mivóltába,
Bé-zárom elmémnek pókhálos Bóltjába,
Azonnal ſzemem-is véget vét Álmába.

116. Nem tsuda ha régen Iſtennek tartották
Az Álmot, haſznait a' kik tapaſztalták,
Egek' végzéſit-is azokban titkolták,
A' mint a' Bölts Elmék ezt ki-puhatolták.

117 Nézd-el, e' Világnak *Negyedik Tsudáját*,
A' repülö Saſnak Tafota Tábláját,
Mellynek egy Álomba rajzolta formáját,
Irásba foglalom moſt tsak a' Summáját.

118. De míg e' Táblához közelebre térek,
Némely réſzeiröl botsánatot kérek,
Söt mindent pennámra bízni nem is mérek,
Vagynak mi nállunk-is irigy denevérek.

119. Egy rengeteg Kertet tizenkét réſzekre,
Rajzoltak e' Táblán ſzéles mértékekre,
Tüz-kövekböl épült roſtélyos Kertekre,
Bizták mindeniket külön Kertéſzekre,

120. *E' Vadas-Kert* a' nagy Világnak formáját
Múratja, 's táplálja ſzámtalan tsudáját,
Ajánlya ſokaknak virágos Tábláját,
De többeknek vakra fordítja Kotzkáját.

121. Én e' Kertnek minden Tsudáit fel-venni;
És azokról rendel jegyzéſeket tenni,
Éppen nem igérem, jobb rövidnek lenni,
Mint hoſſzas iráſſal únalomba menni.

122. A' Kert' Ajtajában van' egy kis Tüzetske,
Nem lámpás, hanem tsak füſtölgö Métsetske,
Nem mártotta *Görög* vagy *'Sidó* Menyetske,
Fagygyát ſem folytatta tehén, tulok, ketske.

123. Ez a' Méts a' Kertnek leg-drágább jóſzága;
Mert az egéſz Kertre ki-hat a' világa,
Mellynek a' Tömlötz-is lehet bizonysága,
De vagyon más titkos tsuda Munkáſsága.

124. Ugyan-is olly' erö lappang e' Tsudában,
Melly *Salamon* módra ſok-féle formában,
Jelenik, 's maga-is örül játékában,
Láttam bizonyságit a' Sas' Táblájában.

125. Elsöben-is magát Tüznek mutogatta,
Tüzes terméſzetét vizzé változtatta,
Sebes viz-folyáſit Köre forditotta,
'S A' kemény köſziklát folyni tanitotta.

126. Néha mint egy erőſs Férjfi fegyvereſen,
Vitéz Seregek közt hartzol termeteſen,
Majd Aſſzonyi Képre változik rendeſen,
Leány ábrázatban sétál nagy fényeſsen.

127. Ha tetſzik, Királyi Méltóságot véſzen,
Majd mind egy Köz-ember ſzolgálatot téſzen,
Moſt Doktor, majd ſzegény nyavallyásá léſzen,
Játſzik hatalmával, mindenre van' kéſzen.

128. Vólt minap egy Kertbe, virág-ſzál korában,
Ment onnan más Kertbe Tzedrus-fa formában,
Tegnap Szölöt termett *Hermon*' óldalában,
Moſt Olaj-gyümöltsöt *Libánus*' Halmában.

129. Néha mint-egy Könyvet olvaſsák 's forgatják,
Majd mint a' Kenyeret ſzeltenként ſzaggatják,
Sokſzor mint Bölts Meſtert mindenek halgatják,
Másſzor mint Gyermeket intik 's tanitgatják.

130. Ha Oroſzlán képben öltözik tiſztelik,
Mint Vadak' Királyát, az Égig emelik,
De ha Bárány léſzen akolba kertelik,
Nyuzzák, ſütik, főzik, tzimerekre ſzelik.

131. Láttam hogy ez a' Tüz, vizet-is máſtól kért,
Másſzor Biróvá lett 's Özön-vizet igért,
Néha mint nagy Bünös, öletett 's ontott vért,
Viſzont Tüz tömlöttzel fenyeget a' Bünért.

132. Egykor egy Bóldog Szüz' kebelébe bé-ſzál,
Kinek Karjai közt majd Bölcsöre talál,
Másſzor e' Tsuda-fa maga ſzüléſt próbál,
Szoptat mint az Anyák, ſok Gyermeket táplál.

133. Menvén egy Városban, Adót 's Fő pénzt véſzen,
Más Városban Adó-fizetövé léſzen,
Moſt vállán az Eget tartja nagy méréſzen,
Majd egy Fátska alatt el-lankad egéſzen.

134. Ez a'

134. Ez a' Tüz eledelt ád minden Állatnak,
Parantsol Ég alatt minden folyamatnak,
Még-is haſa gyomra éhezni láttatnak,
Szomjúságban vélle etzetet itatnak.

135. Páſztort, 's Bárányt együtt láthatſz e' Tsudában,
Áldáſok' és Átkok' kóltsa van' ſzájában,
Templom, Pap, Áldozat, Oltár egy ſummában,
Szorult minden dolog e' kis Tüz ſzikrában.

136. E' Vadas Kertet-is ez a' Kéz fundálta,
Kedve ſzerint minden Tsudáit formálta,
Mellyeknek titkait ſok elme vi'sgálta,
'S Terméſzet játékát azokba tsudálta.

137. Minden-féle Állat e' Kertbe gyüjtetett,
Nöſznek, ſzaparodnak a' mint rendeltetett,
Vigan játzodoznak; mert meg-engedtetett,
Embert-termö fákkal meg-ékeſitetett.

138. Találſz e' nagy Kertben Arany 's Ezüſt Erdöt,
Bor-forráſt, Méz-kútat, Téjjel folyó ferdöt,
Láttz ezüſt-patakot drága gyöngyel tsergöt,
Találſz Olaj-forráſt Jáſpiſokkal pergöt.

139. Itt' a' nagy Hegyek-is öſzve házaſodnak,
Halmok és köſziklák meg-ſógoroſodnak,
Balhák a' Felhökben ſokſzor bújdoſódnak,
Nyúlak 's Oroſzlányok bátran pároſodnak.

140. Láttam a' Tetveket Királyi-ſzékekben,
Daráſokat ülni bárſony ſzettzelekben,
Láttam a' Sáskákat hintó ſzekerekben;
Majmokat öltözni arany peretzekben.

141. Némellyik réſzében e' nagy Vadas Kertnek,
Vadak, 's ſzelid Barmok mind együtt legelnek,
Páſztorok tsordákkal együtt ebédelnek,
Farkaſok 's Bárányok ſzabadon telelnek.

142. Itt minden Állatnak van' emberi ſzája,
Szólni tanitotta Páſztor' furulyája,
Nem kell már nékiek *Plátó'* Oskolája,
Eſmérik a' Páſztort, jobb annak igája.

143 Néha ugyan egéſz Nyájok el-hajolnak,
Fene-beſtiákhoz ſzakadnak 's pártolnak,
Szelid Bárányokkal veſzettül hartzolnak,
De végre érdemek ſzerint meg-ſattzolnak.

144. Dél-felé fordólván, újj Tsudák láttatnak,
Hol a' Férjfiak-is ſzülnek és ſzoptatnak,
Néhol embereken köſziklák ſzántatnak,
Ember húſſal élö *Hárpiják* tartatnak.

145. Ha tekinteſz e' Kert Éſzaki réſzében,
Vad-emberek laknak barlangos tserében,
Sárkányok-is vagynak némelly ſzegletében,
Prédálnak 's puſztitnak ſziklák' környékében.

146. Vér-ſzopó *Skorpiók* a' Kert piatzában,
Emberek közt bátran járnak ſzabadjában,
Áſpiſok 's *Viperák* emberi formában,
Változnak 's tántzolnak ifjak' játékában.

147. Itt a' töviſſek-is ſzüléshez kéſzülnek,
Hitván Bortorjának Tsillagokat ſzülnek,
A' tüzes tsilyának 'Sóltárt hegedülnek,
Gyenge puſzpángokból Templomok épülnek.

148. Láttam *Szamár*akat ſzent helyen állani,
Király' birodalmát Matskákra ſzállani,
Láttam a' Legyeket Téjbe zabállani,
Heréket Oltáron bátran ugrállani,

149. Néhol itt a' békák lovakat nyergelnek,
Lovak nagy Urakat hámokkal terhelnek,
Ponkháló Házakban *Tigriſek* telelnek,
Kenyér termö mezön Farkaſok legelnek.

150. Itt az Oroſzlány-is hámba fogattatik,
Jupiter' Bikája tántzra tanittatik,
Kemény köſziklától Juh-nyáj táplaltatik,
Hangyáktól *Ákhátes* kö-vár rakattatik.

151. Itt a' Tüz-ſikrából nagy vizek erednek,
Mellyekben a' polyvák ſereggel ſerednek,
Némely Halottakból Erdök nevekednek,
Mellyekböl Orſzágok 's Várak kerekednek.

152. Találſz itt *Pallás*tól áſatott egy kútat,
Melly a' Böltseſségre nyit egyenes útat,
Találſz *Márs*tól ſajzott Képet ſörnyü rútat,
Ha ſetétbe nézed ſázſzor ſzépet mútat.

153. Éppen a' ſzerentse vitt e' köſziklára,
Hol e' *Vadas Kertet* rajzolták Táblára,
Szemem-is nem mindjárt talál illy' álmára,
Mellynek múlatságit bizhatnám pennára.

154. Ha kiványſz ſzemlélni több ilyen újságot
Elméket újító kedves mulatságot,
Titkokban rejtezett drága ritkaságot,
Lelki vakság ellen próbált orvoſságot.

155. Üly-fel Sas ſzárnyakra 's menny-el Nap-keletre,
Találſz ott egy Olaj-fát termö ſzigetre,
Táblát 's Vadas-kertet kéſzitö ſzerzetre,
Találſz ennél bövebb Tudomány ſzüretre.

156. Köſzönöm a' Saſnak, hogy e' Kertbe jöttem,
Vezérléſe után vadáſzatot töttem,
Én-is ſzép hirének kenetet töltöttem
Oſzlopokra, mellyek járnak már elöttem.

ÖTÖDIK TSUDA.

Szent János' Oſzlopa.

157. Hátam megé tettem egy nagy Vadas Kertet,
Melly ſokakkal sáros fertöket kevertet,
Némellyekkel véres ſajtókat tekertet,
Ganéjjokkal tellyes pajtákat ſepertet.

158. Sok erös Munkákat tettek e' Világon,
A' kik eröt vettek az halandóságon,
Ditsöſséget nyertek Világ biróságon,
Hirek leſz' míg méhek járnak a' virágon.

159. Vóltak *Szithiában* illyen *Ákhilleſek*,
Oroſzlány börökkel hires *Herkuleſek*,
Vas derékban álló talpas tenyereſek,
Hegyeket mozgató vállas termeteſek.

160. Termettek e'félék *Nimród'* Orſzágában,
Dárius kintsével, hires *Perſiában*,
Termettek *Ilium'* fényes kö-várában,
Az után *Pelai Sándor'* Udvarában.

161. *Róma*-is óltárral 's temjénnel tiſztelte,
Vitéz *Hérós*sait az Égig emelte,
Széles Birodalmát azokkal friſſelte,
Ditsöült hireket az Égnek ſzentelte.

162. Tellyes e' nagy Világ illyen *Já'son*okkal,
Bátor Vitézséggel nyert arany gyapjokkal
Számokra rakatott Márvány Oſzlopokkal
Mellyeket ſzerzettek drága virtuſokkkal.

163. Nem vólt *Egyiptom*-is álmos e'Munkában,
Roppant Oſzlopinak fel-állitásában,
Mellyeket Királyok raktak olly' formában,
Hogy még ma-is tartnak Tsudák' *laiſtrom*ában.

164. De

164. De mint-hogy azokról ſok pennák irtanak,
Nagyobb dolgok engem' attól el-tiltanak,
Tudom azok mellett ſok ſzemek ſirtanak,
Vagy kintseket zártak, mellyeket birtanak.
165. Nem vágyom Oſzlopok' látni *Égyiptom*ban,
Sem Ró'sás *Rhódus*ban, ſem Dus *Babylon*ban,
Szebb Oſzlopok vagynak *Sálemi Sion*ban,
Mellyeknek Tsudáit jegyzem e' *Laiſtrom*ban,

(*Ádám.*)

166. Elsö Oſzlop kéſzült az *Eden*' Kertében,
Hires e' világnak minden ſzegletében,
Épült tsudaképpen az ISTEN' kezében,
Emberi nemzetnek Elsö Remekében.
167. Mint-hogy ezt az ISTEN' kezei tsinálták,
Tulajdon Képére például formálták,
Mint egy járó Házat ékeſen fundálták,
Még az Angyalok-is örömmel tsudálták.
168. Ez az egéſz Oſzlop porból épittetett,
Minden Réſzeiben meg-lelkeſitetett,
Inakkal 's tsontokkal meg-erösitetett,
Egéſz termetében börrel fedeztetett.
169. Eleven Oſzlop ez, méltó meg-vi'sgálni,
A' régi Tsudák közt illyet nem találni,
Nem-is lehet ettöl hirtelen meg-válni,
De minden titkait nem lehet ſzámlálni.
170. Kéſzen van' a' Hajlék, de még nints' gazdája,
Melly nélkül tsak néma bálvány a' formája,
Azért Lelkeſiti a' Teremtö' ſzája,
Mellytöl tüzeſedik mind ſzíve mind májja.

171. Lát-

171. Láthattz ez Oſzlopban egy kitsiny világot,
Eget, Tüzet, Vizet, Földet, és Orſzágot,
Föben lakó Lélek viſel Királyságot,
Mint egy kis Iſtenség hordoz Uraságot.

172. Ékes e' Föld Hajlék öt érzékenységgel,
Mellyek a' Királynak ſzolgálnak hüséggel,
Köz jóra vigyáznak 's járnak ſerénységgel,
Tiſztelik a' Gazdát ſzoros egyeſséggel.

173. Király' Palotája kerek mint egy Alma,
Ez alatt harmintz-két kövü hires Malma,
Mellynek az Orſzágra ki-terjed hatalma,
Éjjel nappal ſzolgál, ritkán van' nyúgalma.

174. A' Malom formája olyan mint egy sátor,
Abban uralkodik egy nyelves Prókátor,
Szélböl ſzókat formál, mint tanult Orátor,
Teſtvér a' *Prórexel*, azért ollyan bátor,

175. Udvar felett vagyon a' Király' Erdeje,
Vadáſz-is ott néha ſzolgáknak ketteje,
Az allyába pedig, mikor van' ideje,
Ró'sákkal tündöklik ſzép kies mezeje.

176. Vagynak a' Királynak négy *Referádái*,
Mindeniknek külön friſs kerek ſzobái,
Feles Teſt örzöji, 's két ſerény Poſtái,
'S Ezeknek örökös tanult *Collégái*.

177. A' *Prorex* bé-ſzállott egy nagy Palotába,
Tudós a' Királynak e' minden titkába,
A' Ház-nép élete vagyon hatalmába,
A' Tüz meg-nem-alſzik, ſoha ſzobájába.

178. A' mit ezek ketten Királyal végeznek,
Abban minden Rendek és ſzolgák egyeznek,
De némely Tselédek abban-is vétkeznek,
Ha Király' ſzavára minden dolgot téſznek.

179. Ha

179. Ha mégy a' Konyhákra láttz ott ſzakátsokat,
Fúvók körül lakó ſzennyes Kovátsokat,
Tintseket kéſzitö ſerény Takátsokat,
Tsont-házakat rakó áll-ortzás Átsokat.

180. Három *Parlament*ek vagynak ez Udvarban,
Királyi, Nemeſi, 's alább való Karban,
Benn van' a' nagy Biró, kiſſebb a' Pitvarban,
Bár illy' ſzokás vólna Németben 's Magyarban.

181. Sok dolog zárkozott e' kitsiny Világban,
Bal-kéz pokolba van', jobb kéz Mennyorſzágban,
Ördögök-is vagynak e' kitsiny Orſzágban,
Kik miatt némellyek eſnek nagy kórságban.

182. Midön e' ſzép Hajlék igy el-kéſzittetett,
Mint-egy Iſteni Kép meg-lelkeſitetett,
*Ádám*nak 's embernek böltsen neveztetett,
Minden állatoknak Urává tétetett.

(*Éva.*)

183. Vitetik azonban az *Éden* kertében,
Tigris és *Eufrátes* folyó-viz mentében,
Hol egy eleven Kép adatik kezében,
Melly hozzá haſonló egeſz termetében.

184. A' mi külömbség van' e' két jeles párban,
Terméſzettöl rejtve van' különös zárban,
Mellynek fel-nyittáſa juttatott nagy kárban,
Szíveket hervaſztó veſzedelmes sárban.

185. Örül *Paraditsom* e' páros Gazdának,
Kelleti gyümöltsét ſzemének, ſzájjának,
Örül a' Gazda-is *Paraditsom*ának,
Akoi Páſztorának, Páſztor-is Aklának.

186. Tetſzik a' Kert, tetſzik a' ſzabad Kertéſzség
Sétálnak, 's járáſok Angyali kedveſség,
A' Fáknak gyümöltse böltseſség 's egéſzség,
Nem tudták, mellyik fánn terem az irigység.

187. Midön kedvek ſzerént bátran nyelnek falnak,
Örülnek a' fákon teritett Aſztalnak,
Egy titkos fa alatt óh! melly nagy kárt valnak,
Mellynek gyümöltsétöl ſem élnek ſem halnak.

188. Mind ezekröl többet moſt írni kerülöm,
Mint-hogy eſeteket ſzívböl keſerülöm,
Nékem-is azon fa lett vólt halált-ſzülöm,
Még az árnyékát-is kereſztül repülöm.

189. Hires *Paraditsom* ember' eſetével,
Hires gyümöltsének halálos mérgével,
Távozzunk *Éden*töl meg-öl gyümöltsével.
Bár fája-is veſzett vólna-el hirével.

190. Az *Éden* Kertében *Ádám* miként jára;
Az elsö embernek írták Oſzlopára,
Utólsó-is azért vigyázzon magára,
Hogy *Ádám* almája ne forjon torkára.

191. A' mi elsö Atyánk illyen eſtvét éte,
Kinek a' világot bizták vólt kezére,
Máig-is gyermeki birják örökére,
Irtam ez Oſzlopot emlékezetére.

192. Oh! melly ſokan vágytak ollyan lajtorjára,
Mellyen mehetnének az Egek' Bóltyára,
Jobb, vigyázz magadra 's e' földi Hazára,
Hogy ne juſs végtére *Fáéton*' tántzára,

193. Ennek a' Kertéſznek vólt egy ſzép forráſa,
Mellynek e' világon ſohol nem vólt máſſa,
Nem-is leſz, míg léſzen a' Napnak járáſa,
Vagy öſzve nem omlik az Ég' Bólt-hajtáſa.

194. *Klitor'*

194. *Klitor* forrása van' sokaknak tsudára,
Józonságot szerez egy ital pohára,
Médéa-is a' kit hivott forrására,
Vénsége változott ifjúi ortzára.

195. *Gánges* Országa-is hires Bor-forrással,
Kérkedik *Hélikon Pégasus*' rugással,
Nap forrást *Lybia* mutogat súgással,
Szombatos Kút-fejét *Feniks* mosolygással.

196. Nem illyen az *Éden*' forrása formája,
Nem rugta *Pegasus*' patkos paripája,
Semmit nem írt erröl a' *Mu'sák*' pennája,
Mind Apja mind Annya az Életnek Fája.

197. Miólta e' Forrás' víze meg-eredett,
Az emberi nemzet mind ebbe feredett,
Forrása az egész földre ki terjedett,
Az ISTEN' Fija-is ebböl kerekedett.

198 Mind e' mái napig járják ezt a' Kútat,
Mert ez az Életre Országh útat mútat,
A' tiszta elméknek nem-is mútat rútat,
Söt a' böltseségre sokaknak nyit útat.

199. Hires vólt e' forrás régen Istenekkel,
Hires nagy elméknek ditsö seregekkel,
Hires Angyaloknak szent születésekkel,
Mennyországban által költözött szentekkel.

200. De mint-hogy e' világ igen tsalárd Kalmár,
Sokszor az okost-is meg-tsalja a' Vásár,
Néha a' Farkas is Bárány bundában jár,
Mérget mézzel szinel sok halálos pohár.

201. Sok reggeli nap-fény jút gyászos estvére,
Sok Angyali szép kép megy' *Párkák*' kezére,
Még a' bölts-is akad bolondok' nyelvére,
Sok gyenge Galambot Sas vár ebédjére.

202. Igy ez Élet-forrás méreggé változott,
Sok idök 's eſztendök mulva halálozott,
Mellyet amaz irigy Kigyó-marás hozott,
Teſtiségtöl fajzott kevélység okozott.

203. Meg-veſzett a' Kút-fö, folyáſi terülnek,
A' kosár' Rajjai világra repülnek.
Azokból ſok Népek 's Orſzágok épülnek.
Kigyó-marás útán Skorpiókat ſzülnek.

204. Ritka ember vágyott e' Törvény túdora,
Senki nem halgatott a' Mennyei ſzóra,
Kevés tekintet vólt a' mindenhatóra,
Oh melly ritka vólt itt a' ſzerentsés óra!

205. Butsut vett a' földtöl a' kegyes tiſztaság,
Az Égbe költözött a' gyáſzos igazság,
Seprejére ſzállott az igaz Barátság,
Kedves mindeneknél az álnok raváſzság.

206. Látván a' nagy ISTEN ezt a' veſzettséget,
Orſzág-gyüléſt hirdet, 's botsát követséget,
Javallya kerüljék a' nagy Teſtiséget,
Külömben el-töröl minden Nemzetséget.

207. Ád-is meg-téréſre ſzáz-huſz eſztendöket,
Várja 's hivogatja a' meg-térendöket,
De nem látván ſohol igaz meg-téröket,
Ugy tartja mindnyájan mint el-veſzendöket.

(*Noé*)

208. Az alatt parantsol egy bölts Áts-Meſternek,
Kit egyedül tartott hív 's igaz embernek,
Személye kedveſebb mint ſok ſzáz ezernek,
Kéſzitsen egy ſajkát hátára Tengernek.

209. Fel-

209. Fel-öltözik azért égy Tzedrus erdöbe,
Az Egek' tanátsát nem vétzi kérdöbe,
Ámbár nagy újság vólt akkori idöbe,
Munkája jutalmát várja jövendöbe.

210. Ily' reménység alatt a' fákat hordattya,
Egéſz alkotvánnyát Tzedrusból vágattya,
Három padláſokra rendeſen ſzaggattya,
Erös kaptsozáſſal öſzve foglaltattya.

211. Tetejét tekenö formára fedeti,
Magános ſzobáját külön épitteti,
Kedves Háza népét magához viteti,
Fijait 's Menyeit abban helyhezteti,

212. Gyülnek a' vadak-is ſzámtalan ſoksággal,
Barmok és madarak, elegy páros ſággal,
Éléſeket tölti ſerény gondoſsággal,
Mint-egy iſtállóban laknak bátorsággal.

213. Bé-ſzáll a' Gazda-is mint-egy árbotz-fája,
Lovak gyanánt vagyon ſzelek, vitorlája,
Az URnak jobb karja erös vas-matskája,
A' vízek Angyala *Compaſ* ládátskája.

214. Kéſzen már a' Bárka záporok indúlnak,
Negyven nap és éjjel ſzakadatlan húlnak,
Nönek az ár-vízek Orjáſok-is fúlnak,
Magaſs hegyeket-is ſokkal fellyül múlnak.

215. Nyóltz Lelkek ſzorúltak a' Bárka zárjába,
A' többi merültek Özön viz árjába,
Fúltak a' Barmokkal a' Bünnek sárjába,
Cerberuſok vitték *Cháron'* hajójába.

216. Köſziklák tetején tzethalak úſzkálnak,
Halmos hegyek között Sirenek sétálnak,
Mérges vízi-kigyók Palotákba ſzálnak,
Vénus ſzolgálói Delfinekkel hálnak.

217. Tizenkét Hónapot homályos folytában,
Múlatott a' Világ e' fa palotában,
Mig az ISTEN véget vetett haragjában,
Bárka kóltsát adta egy Galamb szájában.

218. Meg-nyilik a' Bárka a' vadak nyargalnak,
Sietnek allyában a' fenyves óldalnak,
A' szelid Barmok-is szabadon nyaralnak,
'S Emberek közt lakni bátrabnak javalnak.

219. Négy Férjfi, 's négy Aszszony újj Világ' reménye,
Kiket el-nem törlött Özön-víz örvénye,
Noé öröm Atya, 's Kegyelem' edénye,
Három testvéreknek lett Élet' ösvénye.

220. Nap-kelet 's Nap-nyugot *Jáfet'* áldásával,
Északi földek-is töltek folyamjával,
Déli tartományok *Khám'* maradékjával,
Föld közepén lakók *Sem*nek sátorával.

221. Ez három vérekből újj világ eredett,
Világ négy' szélire messze ki-terjedett,
A' nagy Tengeren-is által verekedett,
Nagy része már régen Égre telepedett.

222. Az Erdö, melly fáját Bárkának nevelte,
Az Hegy, melly a' Bárkát tetejére vette,
A' Föld, melly lakójit eddig terjesztette,
Légyenek mindnyájan áldottak érette,

223. Mi'ént a' Bárkába reménység ölébe,
E' testvérek laktak Bekesség' fészkébe,
KRISTUS' Bárkája-is ISTEN kegyelmébe,
Fogja-bé e' földön szentek' kebelébe.

224. Te-is Oszlop Atya! örüly Ház-népednek,
Örülj a' világra terjedt nemzetednek,
Örülj Égre hatott áldott jó Hirednek,
Mig a' vizek folynak 's a' fák nevekednek.

225. Meg-

225. Meg-újjult a' világ, 's az idök változtak,
Özön-víz árjai méllységbe zárkoztak,
Sok hitetlen népek *Kháron*hoz hajóztak,
Kikkel a' bünökért az Egek áldoztak.

226. A' Második világ' Attya-is áldozik,
Áldozattya füsti nagyon illatozik,
Melly által az URral újra barátkozik,
'S Szent Szövetségében élni kivánkozik.

227. Illy erös *Conctractus*t pennájára véßen,
Hogy már több Özön-víz e' Földön nem léßen,
Szövétség jegyéül egy Szivárványt téßen,
Azért maradékja terjedjen méréßen.

228 Terjed-is az három teſtvér nemzettsége,
Szaporodásának nintsen hoßßa 's vége,
Öröksége léßen a' föld' kereksége,
Mig birhattya magát a' világ vénsége.

229. *Jáfet* törsökéből jöttek a' *Méduſok*,
Görögök, *Oloßok*, *Spanyólok*, *Galluſok*,
Frixek, *Szithák*, *Chinák*, *Rátzok* és *Moſchuſok*,
Török, *Tatár* népek és *Cimmériuſok*.

230. *Magog*, *Német*, *Lengyel*, e' Kosár rajjai,
'S Több Éßaki Népek' sürü folyamlyai,
E' Kút-föböl folytak *Matzédok* fajjai,
Kikkel hireſedtek Nagy *Sándor* karjai.

231. '*Sidók* 's *Káldéuſok*, *Sem*töl nevekedtek,
Aſſiruſok 's *Persák*, onnan kerekedtek,
Arabſok, *Péláſgok*, ezektöl terjedtek,
Lyduſok, *Syruſok*, mind innen eredtek.

232. *Khám* terjedését-is ha véßßük pennára,
Lépett elsöben-is Bábel' határára,
Áfrika nem elég: ment Ámérikára,
Onnan Égyiptomra, 's *Maurok*' Orßágára.

233. Indi-

233. Indiát-is *Khám*nak engedték az Egek,
Ethiópiát-is birják e' fellegek,
Kanaán, *Fénixek*, *Sábéus* ſeregek,
Khúſtól és *Ninuſtól* fajzott Arany-ſzegek,
234. Ez átkozott fiju majd leg-elöl kerül,
Midön *Nimród* által Királyi-Székben ül,
A' bolond népeknek ſok Iſteneket ſzül,
Miglen *Kháldéában* egy újj Oſzlop kéſzül.

(*Ábrahám.*)

235. *Kháldéá*nak napra hajlott határában,
Nap-bálvánnyal hires *Urkha* várossában,
Nött egy zöld tsemete termetes formában,
Hires Olaj-fa lett Oſzlopok' ſzámában.
236. Egykor e' Fiatalt az Életnek Fája,
Kinek ſzaván épült a' *Nóé* Bárkája,
Hívja Hazájából mint világ Birája,
Hogy ne légyen ö-is Bálvány' tzimborája.
237. Erőſs igéretet fogadáſſal téſzen,
Hogy *Kanaán*' földnek örökőſse léſzen,
Ábrám-is illy' kötéſt erőſs Hittel véſzen,
El-hagyja Hazáját bátran és méréſzen.
238. Véſzen e' Köſzikla Társúl egy Kút-fejet,
Melly reménységének folytat mézet 's tejet,
Egek végzéſe-is ſzül kivánt erejet,
Az által Hitének kéſzit nagy tetejet.
239. Fel-kél 's útra indúl Teſtvér feleséggel,
Tselédek késérik Atyafi vérséggel,
Sátorait töltik ſzükséges költséggel,
Terh hordani vagynak barmok-is bövséggel.

240. Az

240. Az Egek' Királya leg-nagyobb reménye,
Kinek vezérlése Záloja 's Törvénye,
Az igért örökség Kintse 's szeme-fénye,
Mit árthat az ellen Sirenek örvénye?

241. *Kanaán'* földébe tsak hamar bé-lépnek,
Melly vala hazája bálványozó Képnek,
Látják ritkaságát ott igaznak 's szépnek,
Még kenyere sem vólt az el alélt népnek.

242. A' Kosár *Ábrám*nak esett nagy kedvében,
De bogarát bizza Egek' végzésében,
Hagyván egy óltárát Béthel környékében,
Mozditya Sátorát Égyiptom földében

243 Égyiptom földe-is telyes sok Bálokkal,
Kertekben 's vízekben termett Bálványokkal,
Hagyma, Matska, Kutya, *Krókodilus*okkal,
És több e'félének szentelt óltárokkal.

244. *Égyiptom'* 's *Kanaán'* földe 'sákmányából,
Ött nagy Királyoknak gazdag prédájából,
El-telvén költözik *Nilus'* határából,
Örzö Angyalának titkos tanátsából.

245. Bujdosása földén *Hebron*ban érkezik,
Hol az UR újjonnan véle szövetkezik,
Sára' tanátsából *Hágár*ral vétkezik,
Kinek szüléséből harag következik.

246. *Ismael'* nemzése kettös szövettséget
Szerzett *Ábrahám*nak, 's örök tiztelséget,
Környül metéléssel jegyzett nemzettséget,
Szült egyik, más pedig örökös vérséget.

247. Száz-esztendös Atya *Isák*nak nemzője,
Kilentzven esztendös Anya lett szülője,
E' tsuda nemzésnek a' Hit vólt emlője,
Három Angyal keresztt Attya 's tiztelője.

248. Valamint mikoron *Sándor* ſzülettetett,
Diána Temploma tüzzel emésztetett,
Ugy midön *I'ſák*-is méhben viſeltetett,
'Sodoma kénköves Tüzzel ſülyeſztetett,

249. Négy városok veſztek e' kénköves tóban,
Mivel bujálkodtak a' ſok Teſti jóban
Lóth' Felesége-is változtatott sóban,
Maſoknak is adtak példát e' tüz kóhban.

(*I'ſák.*)

250. Forgódik *Ábrahám* el kezdett úttyában,
Mozdittya sátorit éppen *Beer'sebá*ban,
Ott öröme telik kedves *I'ſák*jában,
Vénséget újjitó gyámol oſzlopában.

251. Érkezik e' mellett egy nagy tsuda próba,
Melly Fiát keriti halálos hálóba,
De nagy hittel lévén a' Mennyei ſzóba,
Fija hellyett egy Koſt viſzen áldozóba.

252. Forgódnak a' *Párkák Sára* fonalával,
Örökös Bóltyába tétetik Társával,
Idvezlik *I'ſák*ot kegyes *Rebekával*,
Attyát-is *Sáráért* termö *Kéturával*.

253. Az Elsö 's Máſodik Világ' két kút-feje,
Ádám 's *Nóé* után harmadiknak feje,
Ábrahám' kinél vólt a' Hitnek veleje,
Mellyböl tsemetézett ſok ſzentek' erdeje.

254. *Ábrahám* ISTENnek barátja ſzívével,
A' Hiveknek Attya lett erőſs hitével,
Szentségnek tüköre kegyes életével,
Telyes a' Mennyorſzág' ditsö kebelével.

255. Amaz

255. Amaz áldott Magnak *Ábrahám* az Attya,
Örök igazságnak szülője 's fajzattya,
Ettöl jö bövséges Áldáſok' Harmattya;
Ettöl Élö-vizek gazdag folyamattya.

256. Szolgált a' Nap vigan *Ábrahám* Egének,
Szolgáltak az Egek hívek' ſeregének,
Sátort kéſzítettek áldott kebelének,
Én-is ez Oſzlopot ſzenteltem hírének.

257. Nem hólt-meg *Ábrahám*, hanem él *Iſák*ban,
Szent gyökérböl ſzentül ſzármazott ſzent Ágban,
Él ama' köſziklán épült újj világban,
Elsö ſzülöttekkel tellyes Mennyorſzágban.

258. Örökös már *Iſák*, Attya' ſzent hitében,
Minden áldásában 's ſzent ſzövetségében,
Örökös az Egek' gond-viſelésében,
Szövétneke fénylik Oſzlopa rendében.

259. Birja már *Rebeka Sára*' sátorait,
*Abrám*ról *Iſák*ra ſzállott áldáſait,
Várja Nap-keletröl háza' tsillagait,
Iſák' ſzürettyével töltött Poharait.

(*É'sau*, *Jákób.*)

260. Tekintvén az Egek *Iſák*' kegyeſségét,
Kettös Magzatokkal töltik reménységét,
Kikkel gyámolityák únalmas vénségét,
Örömmel épitik háza' félſzegségét.

261, Az Iſtenes Egek' tsuda tanátsából,
A' két Atyafiak' tsere vásárából,
Elsöség 's áldáſok' örökös juſsából,
Ki-fordúl *É'sau* Annya' 'sinattyából.

262. Tetzet ez a' tsere az Egek' URának,
Tetzett szeme nélkül maradt vén Attyának,
Jákób-is engedvén Báttya' haragjának,
El-mégyen 's az áldást meg tartja magának.
263. Forditja szemeit *Siria*' földére,
*Hárani Lábán*hoz Annya kérésére,
Kinek két Leányi szolgálatja bére,
Ott lakott míg Báttya haragja meg-tére.
264. Uttyában egy kövön talál olly' álmára,
Mellyben az UR hajlott egy nagy Lajtorjára,
Ki magát ajánlya *Jákób*' óltalmára,
'S Azt a földet adja örökös jusára.
265. Húsz esztendök alatt juhok pásztorságát,
Folytatta *Lábán*nál, 's páros Házosságát,
Arra forditotta minden gondosságát,
Hogy *Lábán* épüljön 's lássa bóldogságát.
266. Két jó Gazd'-Asszonya más két Ágyasokkal,
Házárá vigyázó serény szolgálókkal,
Gyermekeket szülnek tizenkét számokkal,
Országokra terjedt fényes Oszlopokkal.
267. Terjed 's gazdagodik ISTEN' áldásából;
Barmok, Tevék, Juhok, nagy sereg nyájjából,
Mind ezekkel együtt Egek' tanátsából,
Butsúját, fel-kelvén vészi *Siriá*ból.
268. Elsöben *Lábán*nak kiván békeséget,
Azután Báttyával szerez egyeséget,
Végre vén Attyának tészen tisztességet;
Végezvén száz nyóltzván esztendös vénséget.
269. E' bánatok után szép Háza-népében,
Örvend *Jákób* bizván az UR' jó kedvében,
Terjeszti Sátorit *Hebron*nak völgyében,
Áldott Attyainak jó lakó helyében.

270. E'

270. E' jól rendelt ház-nép halgat az Attyától,
Fügnek minden rendek gazda tanátsától,
Mint apróbb tsillagok *Apollo'* napjától,
Téßik munkájokat félvén haragjától.

261. *Rákhel*, kit *Siria Jákób*nak mútatatt
Társúl, de már Halál halomba bútatatt,
Két jeles Fijakat méhéből folytatatt,
Kikkel sok bánatot *Jákób* el-oßlatatt.

(*Jó'sef.*)

272. *Jákób* ßép *Rákhel*ét nehezen felejti,
Ki miatt bújában sok könyveit ejti,
De egy Álom-látó bajából ki-fejti,
Ámbár egy ideig titkait el-rejti.

273. *Jó'sef* és *Bénjámin* két drága Remények,
Terhes vénség ellen ör álló ßem-fények,
Drága kö-oßlopok ámbár jövevények,
Attyokkal 's máſokkal jól-tenni ſerények.

274. De nézd-el mit tsinál *Mégéra* mérgében,
Olly' nagy tüzet gerjeßt teſtvérek' ßívében,
Hogy veſsék *Jó'sefet* egy kút mélységében,
Vagy pénzen adják-el lelkek irigyében,

275. E' gyilkos rút fajzat Álomból ßületett,
Mellyben 'sengés buza kévékben köttetett,
Kiktöl a' *Jó'sef*é rendre tißteltetett,
Irigység' horgára azért kerittetett.

276. Más Álomba látta Nap' és Hóld' hajlását;
Elötte, 's tizen-egy tsillag' udvarlását,
Mellyböl jövendölték *Jó'sef* orßáglását,
'S gátolni kivánták Egek' tanátslását.

277. El-adják *Jó'sef*et 's küldik *Égyiptom*ban,
Láſsák mi haſzna leſz' a' nemes Álomban,
Mellyért a' vén Attya kerül ſiralomban,
Vélvén, hogy a' vadak vitték ſir-halomban.

278. E' jövevény Rabot *Potifár* meg-vette,
Hol minden dolgait ollyan rendbe ſzette,
Hogy minden járáſit Ura kedvellette,
'S egéſz Udvarában Komornyikká tette.

279. *Jó'sef*-is ezt látván ſerényen forgódik,
Mint nagy Házban nevelt Ifjú gondoskodik,
Nem él tsak ételért nem-is hivalkodik,
Hogy hív ſzolga légyen abban iparkodik.

280. Örül *Potifár*-is illyen jó ſzolgának,
Szerentsés follyáſa van' minden dolgának,
Fel jött ſzép tsillaga fényes Udvarának,
Jobb ſorsát köſzöni néki, nem magának.

281. Oh gonoſz ſzerentse miként játtzodtatja,
Az emberek' dolgát, alá-'s-fel forgatja,
A' drága köveket sárba tapodtatja,
A' Kegyes jóságot Tömlötzbe záratja.

282. Ezt nyerte *Jó'sef*-is nemes elméſséggel,
Udvarhoz mútatott egyenes hüséggel,
Potifár' ſzívében hatott kedveſséggel,
Igaz kamarán költ tiſzta kegyeſséggel.

283. E' ſok kintset *Jó'sef* egy várba záratja,
E' várat egy Aſzſzony ſerényen vitatja,
Nints' viadaljának ſemmi foganatja,
Forr dühös epéje, 's lángot vét bánatja.

284. Nem ſzünik az Ifjat még-is oſtromlani,
Tsak *Vénus*' mezején láſſa ſikámlani,
Várja kemény ſzíve' zárjait romlani,
'S Karjának kaptsait hozzája hajlani.

285. Nints

285. Nints már több reménység Vár' meg-vételéhez,
Végső dühöſséget ragaſzt beſzédéhez,
Oſtromló kezekkel ragad köntöséhez,
Igy ſem juthat kivánt búja ſzerelméhez.

286. Távozik a' Szólga 's Gazd-aſzſzonyt házában
Hagyja kiáltozva gyilkos haragjában,
Beſzélli, *Jó'sef*nek mi vólt ſzándékjában,
Hogy vélle közölje ſzerelmét ágyában.

287. Érkezik *Potifár* 's hallja *Délilá*nak
Álnok panaſzſzait, 's ſzándékját ſzolgának,
Vétkes gyarlóságból hitelt ád ſzóvának,
Ártatlan meg ölö hitetlen vádjának.

288 Kedves hív ſzolgáját tömlötzre viteti,
Mint idegen rabnak gondját viſelteti,
Király-is két rabját hozzá' rekeſzteti,
De *Jó'sef* ottan-is magát kedvelteti.

289. *Porkolá*bnak *Jó'sef* eſik nagy kedvében,
Rabjait ajánlya gondviſelésében,
Nintsen fogyatkozás próbált hüségében,
Mint a' *Sütö* 's Társa vette vólt eſzében.

290. Történt e' két rabnak rendes le-fekvéſe,
Éjtſzakai titkos álom' jelentéſe,
A' Fö Pohárnaknak helyére lépéſe,
A' *Sütö* Meſternek fel-függeſztetéſe.

291. Köſzönik *Jó'sef*nek álmok meg-fejtéſit,
Várják-is réſz-ſzerént reménylt bé teléſit,
'S Mig nem felejtenék láb-vaſok' zörgéſit,
Pohárnakra bizza ſzabadság kéréſit.

292. A' Felséges Egek' tsuda nagy Hatalma,
E' Világra terjedt ſzéles Birodalma,
Már munkába vette hogy légyen nyugalma,
*Jó'sef*nek, 's hüséggel érdemlett jútalma.

293. *Faraót*

293. *Faraót* mint Királyt *Égyiptom* tiſzteli,
Kinek a' nagy ISTEN álmát úgy rendeli,
Hogy hét ſzép Tehenek' látását képzeli,
Melynek hét Búza-fő tsudáját neveli.

294. A' hét ſzép Tehenek rakvák kövérséggel,
A' Búza-fejek-is ſzép termékenységgel,
Jönek más Tehenek ſovány gyengeséggel,
Hét Búza-fejek-is vékony üreſséggel.

295 Bé-mennek a' kövér Tehenek Álmában,
A' hitván ünöknek éhel-hólt gyomrában,
Szép Búza-fejek-is vékonyok' ſzárában
Rejteznek, még ſintsen tellyeſség hasában.

296. Fel-ſerken a' Király 's örül látásának,
Kivánnya is igaz értelmét Álmának,
Ámbár ſok bölts elmék ebben fáradának,
De nints nállok kóltsa az Egek titkának.

297. Ekkor a' *Pohárnak* olly' jelentéſt téſzen,
Hogy a' magyarázat egy rabnál leſz' kéſzen,
Tsak hogy a' Királyhoz jöheſſen méréſzen,
Meg-fejti az Álmot, 's hiba nélkül léſzen.

298. Meg-értvén a' Király' *Jó'ſef'* okoſságát,
Hivattya 's jelenti Álma' titkoſságát,
Mellynek fejtéſivel nyeri ſzabadságát,
Söt egéſz *Égyiptom* Orſzág Uraságát.

299 Királyi Gyürüvel nyert nagy méltóságban,
Tiſztelik *Jó'ſefet* az egéſz Orſzágban,
Fárad a' köz-jóban, 's vagyon gondoſságban,
Hogy a' Király 's a' Nép éljen Bóldogságban.

300 Az hét böv eſztendök' jövendölt folyáſi,
Érkeznek 's bövülnek az Egek' áldáſi,
Épülnek a' Király Kints tartó ſzálláſi,
Magazinum házak ſzámtalan rakáſi.

301. Töl-

301. Töltik a' Várakat tenger gabonával,
Mellyeknek sokságát nem győzik pennával,
Gazdagul *Égyiptom Sérápis* jármával,
Osiris ökrének hires Bálványnyával.

302. Múlnak az esztendök 's az idök változnak,
Meg-szükül a' termés, sokan ohajtóznak,
Hét szük esztendöket 's drágaságot hoznak,
Mellyeket sok vétkek 's az Egek' okoznak.

303. Érzi már *Égyiptom* terhét az éhségnek,
Érzik ártalmait oltromló szükségnek,
De van' jó gyámola a' Földi Községnek,
Jó'sef, böv tár-háza minden reménységnek.

304. Meg-nyilnak a' vermek 's a' tellyes Hambárok,
Mellyeket öriznek fegyveres Dandárok,
Sok Gabonát vésznek a' pénzes Kalmárok,
Árulják mindenütt hogy ne légyen károk.

305. Szomszéd Országok-is küszködnek szükséggel,
Sokan éhség miatt vesznek nagy inséggel,
Gazdag *Kanaán*-is hartzol szegénységgel,
Küszködik *Jákób*-is ezen ellenséggel.

306. Midön a' szükséggel e'ként tusakodik,
Égyiptom' földéröl jó hír futamodik,
Tevéket készittet 's oda folyamodik,
Bízván hogy búzával onnan gazdagodik.

307. Tiz Fijai késznek *Égyiptom*ba menni,
Pézt vésznek kezekhez mivel nints' mit tenni,
Biznak a' pénzekben sietnek ott lenni,
Pénzel e' világon lehet mindent venni.

308. Poroszkálva menvén tzéljokra vágtatnak,
A' földnek Urához majd bé-botsáttatnak,
Sok kérdések által jól meg-vi'sgáltatnak,
És mint gyanus Kémek mind áresztáltatnak.

309. De fogságból viſzont hamar ki-véteti,
Mert az Attyát ſzánja, 'Sákjokat tölteti,
Pénzeket-is titkon mind viſzſza téteti,
*Siméon*t egyedül zálogba vetteti.

310. Parantsol-is nékik, hogy ha jót követnek,
Búzáért hozzája viſzont el jöhetnek,
De Öttsekkel együtt, kit ök-is ſzeretnek,
Kölömben ö vélle ſzembe nem lehetnek.

311. El-viſzik az éléſt, 's Attyokhoz érkeznek,
Nagy bánatot mindjárt *Jákób*nak ſzereznek,
Mert *Siméon* nintsen, 's abban-is egyeznek,
Hogy *Bénjámin* nélkül viſzſza nem eveznek.

312. Éléſéket viſzont' a' ſzükség fogyattya,
Siméon miatt-is tsak buſong az Attya,
De *Bénjámin* iránt ſzer-felett bánattya,
Hogy véllek botsáſſa nintsen akarattya.

313. Meg-hajol ugyantsak a' *Juda*' ſzavára,
Vigyázván az idö moſtohaságára,
Bizza minden dolgát Egek' tanátsára,
Várván fordulását ſzerentse jobbjára.

314. Fel-kelnek víſzontag Attyok' tanátsára;
*Bénjámin*t-is véſzik hívségek' ſzárnyára,
Jobb ſorſokat bizzák ajándék marhára,
Mellyet kéſzítettek Uraság ſzámára.

315. Végezvén uttyokat udvarhoz indúlnak,
Köſzöntéſek mellett földig térdre húlnak,
Attyoktól küldetett ajándékhoz nyúlnak,
*Siméon*t-is látván ſzívekben vidúlnak.

316. Parantsol *Jó'ſef*-is egy Fö ſzolgájának,
Hogy jó kéſzületi légyen Aſztalának;
Hol ſok ſzép beſzéddel vigan mulatának,
Dél után gazdagon el-botsáttatának.

317. Azon-

317. Azonban *Jó'sef* is fortéllyát folytatja,
Bújdosó véreit vitéza hozattatja,
Bénjámin' 'Sákjába Pohárát láttatja,
Mellyben már az elött titkon bé-iktatja.

318. *Bénjámin*t ez okon itéli rabságra,
Az után érdemlett örök szolgaságra,
A' többit botsátja útra 's szabadságra,
Légyenek másutt-is példás tanuságra.

319. Illy' kemény beszédre mindnyájan rettegnek
Esetek nagy vóltán könyvekben ferednek,
Még szora-is némák, úgy el-keseredtek,
Tartsa mind szolgáknak, arra kénszeredtek.

320. Jelentik ez egyet még-is utóljára,
Nézzen a' Gyermekre, 's vén jámbor Attyára,
Ne jussón miatta halálos gyászszára,
Gyászos élet után példás halálára.

321. E' Beszéd *Jó'sef*et olly' igen sebhette,
Szíve titkát tovább már nem fedezhette,
Hogy ö légyen *Jó'sef* fel-szóval hirdette,
Jó'sef, kinek hírét a' halál temette.

322. *Én vagyok a' Jó'sef*, ugy mond testvérinek,
Kit pénzért adtatok *Ismael*' népinek,
Én rabja a' mélly kút setét fenekinek,
Az után útazó *Midián* pénzinek.

323. Én vagyok a' Kéve, mellynek hajoltatok,
Én vagyok a' Tsillag, mellyet imádtatok,
Én vagyok az a' Vér, kit meg-tagadtatok,
Én élek, ti bünnek sárjában hóltatok.

324 Ti meg-gyülöltetek, az ISTEN szeretett,
Ti pénzért adtatok, az UR meg-vétetett,
Ti meg-vetettetek, az UR kedveltetett,
'S *Égyiptom*' földének Urává tétetett.

325. Gonoſz ſzándéktokkal engem' meg-öltetek,
Vétendö roſz pénzért titkon tseréltetek,
Tudom Atyámnál-is meg-hólta tettetek,
Vallyon e' nagy bünböl mi haſznot vettetek.

326. Bünötök nagy vóltát ím' én meg-engedem,
Engedjen az UR-is azon törekedem,
Kinek kegyeségén nem-is kételkedem,
Téritsen magához kérem 's reménykedem.

327. Láſsátok az Egek' tirkos rendeléſit,
Alatson ſzemélyek' fel-emeltetéſit,
A' nemes elméknek meg-betsültetéſit,
Véletlen dolognak bé-tellyeſedéſit.

328. Immár két eſztendö tölt-el az éhségben,
Még öt hátra vagyon gabona ſzükségben,
Mellyben a' Föld' népe léſzen nagy inségben,
ISTEN után bennem vagynak reménységben.

329. Látjátok éltemnek ſzerentsés folyását,
Haljátok ſzóvaim' ſzíves ajánlását,
Várjátok ſorsotok' jobbra fordulását,
Fogadom éltetek' ingyen táplálását.

330. Im' nagy Ditsöſségre látjátok vitettem,
Égyiptom' földének Urává tétettem,
Városonként tenger Gabonát gyüjtettem,
Melly által az Orſzág' Meg-tartója lettem.

331. Mennyetek Atyámhoz azért ſiettséggel,
Köſzöntsétek ſzómmal kedves békeſséggel,
Mondjátok, a' Fija él még egéſséggel,
Méltósága fénylik gazdag ditsöſséggel.

332. Eljen! és én hozzám lé-jöni ſieſsen,
Hogy Ditsöſségemnek réſzeſe leheſſen,
Éhség' terheitöl újjúláſt veheſſen,
Háza' népével-is illy' nagy jót teheſſen.

333. Én

333. Én a' Király előtt léßek ßó-ßóllója,
Terhes vénségének kegyes Taplálója,
Szép Háza' népének Attya 's oktatója,
Én vagyok *Jó'sef*je, 's újj élet'-adója.

334. Bámul a' jövevény Sereg beßédében,
Némely réße ſem él, ſem hal, reményében,
Némelly büne miatt reßket ijedtében,
De *Benjámin*' lelke repdes örömében.

335. Tsókokkal elegyült könyhullatáſokkal,
Élvén a' Teſtvérek vett bátorságokkal,
Felelnek *Jó'sef*nek reménykedö ßókkal,
Gazdagokká lévén ßép biztatáſokkal.

336. Édes Atyánk-fija! Életünk' Nap-fénye,
Drága kintsünk! édes Atyánk' főbb Reménye,
Orßágoknak Attya, 's Király' ßeme-fénye,
Kit ßintén el-nyelt vólt Halál' ßövevénye.

337. Áldjuk azt a' napot, mellyen ßülettettél,
Áldjuk az emlöket, kikkel neveltettél,
Áldjuk az Egeket, kiktöl ßerettettél,
Áldjuk a' Királyt-is, kitöl tißteltettél.

338. Irigységtöl vakult ßemeink ró'sdájit,
Vérünket el-adó kezeink tsorbájit,
Vas kaptsokra méltó lábaink bénnájit,
Moſt érezzük bününk' eleven ßikrájit.

339. Nints' víz melly el-moſſa büneink ruttságát,
Nints Tüz, melly tißtitsa ßívünk' álnokságát,
Nints kints, melly fizeſſe, lelkünk adoſságát,
Oh ártatlan Bárány, türd-el gonoßságát.

340. Nem kéve vagy, hanem Tárháza Lelkünknek,
Nem Tsillag, hanem újj napja életünknek,
Nem-is Ötsénk, hanem Attya Ház népünknek.
Idvez légy Oßlopa hólt reménységünknek.

341. Im' magunkat bizzuk egészen kezedben,
Jövendö sorsunkat Uri kegyelmedben,
Élni sem kivánunk, hanem hívségedben,
Örömest meg-halunk, tsak légyünk kedvedben.

342. Oh bóldog *Faraóh* illy' Tanátsosságával!
Szerentsés az Ország illy' Földes Urával!
Áldott Izrael-is illy' kegyes Fijával!
Oh boldog *Benjámin* szerelmes Báttyával!

343. Nem késünk Atyánkat immár idvezleni,
Illy' kedves újsággal, 's szóddal köszönteni,
Bánatos vénségét ezzel élesztteni,
Hogy tudja *Jó'sef*et élni 's örvendeni.

344. Igen is, mond *Jó'sef*, én sem tartóztatlak,
Tsak hogy üres kézzel el-nem-botsáthatlak,
Hanem míg viszontag Földünkben láthatlak,
Addig is bövséges éléssel rakatlak.

345 El-menvén *Jákóbhoz* szómmal köszöntsétek,
Izraelt Atyámat értem tiszteljétek,
Ditsösségem' sorsát elö-beszélljétek,
Az ISTENt féljétek, 's egy mást betsüljétek.

346 Király' embereit küldöm Ti veletek,
Kik a' Latrok ellen szinek örizetek,
A' kietlen Pusztán bátor Vezéretek,
Minden szükségtekben hasznos segédetek.

347 Mennek szekerek-is éléstek' hordani,
Szerentsés sorsomról bizonyost mondani,
Házi jószágtokat hozzánk szállitani,
Vendég Szamárok-is nem fognak ártani.

348 E' Földnek jóbb részén szinen lakozástok,
Gósen' Tartománya szerentsés szállástok,
Tsak hogy hüségtekben légyen baj-vivástok,
Királyhoz-is légyen méltó háládástok.

349. Tisz-

349. Tiſztelem Atyámat ez' Ajándékokkal,
Éltét bóldogittom jó kivánságokkal,
Szereſsék az Egek kedves járáſokkal.
Hogy teljünk mindnyájan öröm-mondáſokkal.

350. E' ſzók után öröm-tseppek tsordulának,
Szeretet' tsókjai ortzákra ſzállanak,
Kéz-fogáſok között egy-máſtól válának,
Gazdag kéſzülettel útnak indúlának.

351. Eddig mond *Bénjámin*, az Atyánk ſzívében,
Buskodik, aggódik, hervad ſzemélyében,
Nints' *Bénjámin*, mondja, nints' *Jó'ſef* éltében,
Siméon-is rothad tömlötz' fenekében.

352. De mint a' ſetét éjj hajnal' ſugárival,
Apólló Temploma Gazdag Oltárival,
Vagy *Heſperus*' kertye arany-almáival,
Ujjulnak, ugy *Jákób Jó'ſef* áldáſival.

353. A' bújdosó Sereg járását folytatja,
Junó-is felhöit tömlökbe záratja,
Oſzlik *Jákóbnak* is halálos bánatja,
Ha tizen-egy Tsillag ſúgárit mutatja.

354. A' meg fáradt Vendég *Hebron*ba érkezik,
Hol *Jákób*' Sátorit rendel környékezik,
Törlik ortzájokat, 's terheket vetkezik,
*Jákób*ot tiſztelni minden igyekezik.

355. El-bámul Izrael a' Nép' ſokaságán,
Szekér 's Szamár' hátán hozott gazdagságán,
De midön örvendik, *Jó'ſef*' uraságán,
El-hal örömében Fija' bóldogságán.

356. E' képtelen újság nem ſoká kinozza,
El-lankadott ſzívét újj eröre hozza,
'S Kérdi, ha igaz é, vagy tsak álmozdozza,
Hogy *Jo'ſef Égyiptom*' földét kormányozza?

357. *Jo-*

357. *Jó'sef*, kit a' Vadak öſzve ſaggatának,
Kinek Vér tsepjei gyáſzba boritának,
Él még? sőt *Égyiptom* tartja Fő Urának?
Oh Egek! hogy tudjak hinni e' tsudának?

358. De midőn ſzép rendel beſzéllik ſzavait,
Méltóságos hírét 's nagy Gazdagságait,
Királyi Felségtől nyert hivataljait,
Nem hagyják kéttségnek már ſemmi nyomait.

359. *Jó'sef'* ajándékit ez után mutattyák,
Szolgák és ſzekerek az Hitre nogattyák,
Mellyek *Jákób'* ſzívét annyira meg-hattyák,
Hogy az induláſtól tsak alig tarthattyák.

360. Azonban bövséges étkek kéſzittetnek,
Külön mindeneknek Aſztalt terittetnek,
Az éhség bajjai ezzel felejtetnek,
Melly miatt ſok ezren, halnak 's temettetnek.

361. Étel közben *Jó'sef'* álmait beſzéllik,
Tsókjokat kezére tenni nem kiméllik,
Sőt nagy Uraságra méltónak itélik,
Tiſztelni már őtet éppen nem ſégyenlik.

362. *Potifár'* Társával mondják, miként jára,
Ki miatt vitetett Tömlötz' fogságára,
De Király Álmának magyarázatjára,
Fel-lépett az Orſzág' Föbb Uraságára.

363. Emlitik azután *Siméon'* fogságát
E' mellett a' lopott Pohár' drágaságát,
Abból következett *Bénjám'* ſzolgaságát,
Mellyekkel Attyoknak ſzerzik mulatságát.

364. Végezvén az ételt az Egek' Urának,
Szívekből mindnyájan Hálákat adának,
Köſzönik *Jó'sef*nek hogy jól lakhatának,
Tsokolják kezeit a' *Jó'sef* Attyának.

365. El-

365. El-töltik a' napot vig beſzéllgetésben,
Az Ifjabbak vagynak ſerény kéſzülésben,
Aſſzonyok tapotnak élés kéſzitésben,
Barmokat-is véſzik ſzámba 's rendelésben,
366. Vatsorájok után meg-int ſzenderednek,
Egéſség kedvéért nyugalmat engednek,
Szekerek' hátára más nap kerekednek,
Mint egy Tábor Sereg az útnak erednek.
367. Örvend *Jákób* illyen kisérö Seregnek,
Mert a' ſzük idöért már nem keſeregnek,
Jó Vezérek vagyon nem-is keveregnek,
Vendég érkezésén ſok ſzarkák tseregnek.
368. Érkezvén Izrael *Égyiptom*' földében,
Köſzönti *Jó'ſef*et nagy ditsöſségében,
Örvend életében 's Pár Tsemetéjében,
Tsókjai közt halált kiván örömében.
369. Az után *Faraót* Királyi házában
Áldja és tiſzteli ditsö Udvarában,
Orſzágát ajánlya Egek jóságában,
'S Igy meg-telepedik *Góſen* határában.
370. Száz-harmintz eſztendök a' *Jákób*' napjai
*Jó'ſef*é tsak negyven de ſokak bajai,
Mindeniknek, eztet az Orſzág gondjai,
Terhelik, *Jákóbot* bujdosás' jajjai.
371. Ennyi ſok gondoknak majd érnek végére,
Jó'ſef hetvent, *Jákób*' tizenhetet ére,
A' bujdoſok' Áttya többet nem igére,
Lett *Ábrám*' Kebele mindeniknek bére.
372 Izraelt az ISTEN mennyire ſzerette,
Szép Házát e' Földön miként terjeſztette,
*Égyiptom*ból mikor 's miképen mentette,
Egy a' vének közzül régen fel-jegyzette.

373. *Jó'sef* vólt e' népnek míg élt élet ere,
Izrael' Házának tápláló kenyere,
Lett más *Jó'sef* által Oszlopok' Tzimere,
Fényes Oszlopának rajzoló Mestere.

(*Mó'ses.*)

374. Ha *Jó'sef* Oszlopot érdemlett nevének,
Hogy kenyeret adott *Jákób'* Nemzetének,
Adjunk más Oszlopot *Mo'ses* vezérjének,
Ki meg-váltója lett el-alélt Népének.

375. Sok időket töltött *Jákób* szolgaságban,
Ideje hogy légyen immár Uraságban,
De ki lesz' Fö-Vezér a' szép szabadságban,
Találtak az Egek Tsipke' bokrosságban.

376. *Memfis'* Királyának titkos Tanátsában,
Illy' végezés lett vólt hajdon kapujában,
Hogy *'Sidók'* Gyermeki vízek' folyásában,
Vetessenek, mindjárt vegyék-is munkában.

377. Meg-szánván egy Anya jeles Tsetsemöjét,
Fel-vészi gyékénből készitett Böltsöjét,
Víz' partjára viszi terhes tekenöjét,
Ott' hagyja Gyermekét 's vélle keszkenöjét.

378. A' Király' Leánya tsak hamar érkezik,
Víz' partyán nem messze gyengén feredezik,
Meg-szánják a' sirót, 's tsak-nem meg-könyvezik,
Ki-vészik a' vízből 's *Mó'ses*nek nevezik.

379. A' Szüz ez ártatlant Fijának fogadja,
Egy *'Sidó* Anyának szoptatnia adja,
Jó gondját viselje keményen meg-hadja,
Mert külömben széjen azalón szaladja.

380. A'

380. A' Dajka fogadja *Mó'sest* jó kedvében,
Táplálja 's tá vigyáz tellyes hívségében,
Hogy hiba ne légyen álmában 's étkében,
Gondoſon neveli friſs egéſségében.

381. A' Leány az Árvát gyakran ſzemlélteti,
Lábra kapván *Mo'ses* magához viteti,
Kedve ſzerint tartja 's tzifrán öltözteti,
Van-is az Udvarnál méltó tekinteti.

382. Erköltsét friſſiti jó társaságokkal,
Elméjét tölteti ſzép Tudományokkal,
Teſtét ékeſiti Bibor Bárſonyokkal,
Király-is biztatja ſzerentse ſzárnyokkal.

383. Midön kedve ſzerint dolgai folynának,
Negyven eſztendöre napjai hágnának,
'S Jobbja felöl ülne ſzerentse ſzárnyának,
Hirtelen rá fordúl vakja kotzkájának.

384. Egykor a' Mezöben olly' vér-ontáſt téſzen,
Mellyért árva fejét várja ſegyver kéſzen,
El-fut *Midián*ban 's júh Páſztorrá léſzen,
Miglen az Egektöl más rendeléſt véſzen.

385. Oſzlattya Bánattyát a' júhok' mezeje,
Mellyet reá bizott a' Nép' Papi feje,
Itt' minden fegyvere Páſztori veſzſzeje,
Ez által-is léſzen a' nagy Papnak veje.

386 Negyven eſztendeig terjeſztvén napjait,
*Midián*ban, 's húzván Páſztorság' bajjait,
Hív Társától látta két jeles Fijait,
Kikkel könnyitette bujdosás' gondjait.

387. Az alatt Izrael *Mitzraim'* földében,
Tenyéſzik, 's Változik Királyok' kedvében,
Fogy, hervad, nyomorog, a' méſz kementzében,
Szinte földhöz ragad sár-gyurás vermében.

388. Illy' nagy tereh alatt a' nép zugolódik,
Tiſztartók 's Pallérok nap' ſzámán ſajlodik,
Várak épitésén vérrel ſajtolódik,
Végre az ISTENhez kiált 's folyamodik.

389. Keſerves kéréſek az Eget meg-hattya,
Ámbár a' Királynál nintsen foganattya,
E' végre *Mó'seshez* lön parantsolattya,
Kinek nem régiben *Lévi* vólt ſzép Attya.

390. *Mó'ses* az Ipjának nyáját a' Puſztában,
Lelgeltetvén ſzintén *Hóreb* ſzomſzédjában,
Lát egy *Tsipke bokrot* égni tüz' lángjában,
Még-is a' Tüz miatt nem hervad ágában.

391. Midön álmélkodnék e' Tsuda látásán,
Mennyei ſzózatnak el-bámúl hallásán,
Sokkal inkább rémül Neve' ſzóllitásán,
'S *Faraó* Királyhoz végzett botsátásán.

392. Láttam, ugy mond az UR, nagy nyomoruságát,
Izrael népének, 's hallám Imádságát,
Nem ſzenvedem tovább terhes ſzolgaságát,
Általad meg-adom kivánt ſzabadságát.

393. Menny-el a' Királyhoz Izrael' képében,
Szóly *Áron*nal együtt az URnak nevében,
Izenetem végye kegyeſen fülében,
Botsáſſa Népemet Áldozat' helyében.

394. Hogyha meg-nem-adja ſzívem' kivánságát,
Gátolja Népemnek kedves ſzabadságát,
Nyilván meg-eſméri Egek' URaságát,
Tsapáſimnak tárgyúl ki-téſzem Orſzágát.

395. Te pedig viſeljed magad' bátorsággal,
Ne fély a' Királytól, ne gondoly fogsággal,
Mert én veled léſzek hidd-el valósággal,
El-botsát végtére ſok ſzép gazdagsággal.

396. Tsuda

396. Tsuda tételekre vett követségedben,
Rendeltem e' veſſzöt, melly vagyon kezedben,
Hogy hiteled légyen minden beſzédedben,
Az ISTEN veſſzeje ſzolgál ſzükségedben.

397. E' veſſzö melly által nagy tsudák tétetnek,
Varáſsló Böltseknek kígyói nyeletnek,
Az Orſzág' vízei mellyekkel élhetnek,
Ez által halálos vér ſzínre feſtetnek.

398. Ezt a' veſſzöt azért végyed jobb kezedre,
Áron-is vigyázván minden beſzédedre,
Miglen elö-jönek vakmerö Népedre,
Minden Itéletim rendel kéréſedre.

399. *Leg-elsö* tsapáſſal a' vizet ſujtaſſad,
Minden folyamatit vérré változtaſſad,
E' tsapáſt hét napig a' népen tartaſſad,
Hogy *Faraó* ſzívét jól által-láthaſſad.

400. *Második* tsapáſſal Békák ſzaporodnak,
Mellyekkel Házak is telnek, 's ſzagoſodnak,
Harmad' úttal rajtok Tetvek uralkodnak,
Mellyek miatt ſokan vérrel vakaródnak.

401. *Negyedſzer* ártalmas Férgek tenyéſzödnek,
Kikkel az Orſzágnak lakoſſi küſzködnek,
Ötödſzör Dög-halál' mérgével büſzhödnek,
Melly által ſok Barmok döglenek 's veſzödnek.

402. Tüzes kelevények *hatodik* tsapáſſal,
Puſztityák a' Népet erőſs oſtromláſſal,
Hetedik nagy Tüzzel kö eſsö hulláſſal,
Öl, ront, emészt mindent ſzörnyü puſzti áſſal.

403. Sáskák' táborából *nyóltzad* ellenséget
Kéſzitnek, prédálni gyümöltsöt 's zöldséget,
Kilentzedik úttal vaſtag ſetétséget
Szenved minden lélek halálos inséget.

404. Az Öldöklö Angyal *tizedik* ellenség,
Elsö ſzülötteknek puſztitó rettenség,
Magok' kö-ſzívekben kéſzült kegyetlenség,
Kikben találtatott Lelkes elevenség.

405. Ezzel a' *Faraó* ſzívét lágyitották,
A' ſzolgáló Népet önként tágitották,
*Mó'ses*t Izraellel útnak botsátották,
Mennyen-el, 's értek-is áldozzék, mondották.

406. Fel-kél az Izrael és *Mó'ses*t követi,
Mig *Faraó'* Népe halottit temeti,
Egy láb ſem marad-el, barmát-is vezeti,
Költsön ruhákat ád, 's maga ſietteti.

407. Hat-ſzáz három ezer fegyvert fogó Népek,
Azon kül Gyermekek, 's gyengébb Aſzſzony Népek,
Mindnyájon *Jákób*tól terjedt élö Képek,
Jöttek *Égyiptom*ból eröſsek és ſzépek.

408. Négy-ſzáz húſz eſztendö ennyit ſzaporitott,
Kiket egy veſzſzö-ſzál ekként ſzabaditott,
Erre pedig útat egy éjtſzaka nyitott,
Mellyen ennyi rabot egy kéz bóldogitott.

409. E' nagy roppant ſereg mégyen a' Puſztába,
Nints' ſemmi félelmes ellenség úttyába,
Azonban *Faraó* dúl-fúl bánattyába,
Fel-kéſzül, 's utánnok indúl haragjába.

410. Az UR-is e' Népet bé-fedi ſzárnyával,
Tüznek és Felhönek vezér oſzlopjával,
Miglen útat kéſzit Tenger' nyilásával,
Nap-keleti ſzélnek kemény fuvásával.

411. Itt' a' Veres Tenger a' Népnek útat nyit,
Mellyet a' veſzſzö-ſzál két réſzekre haſit,
Miglen ſzáraz lábbal partjára ki-ſzállit,
Melly a' Nép' ſzívében nagy örömet indit.

412. Kö-

412. Követi nyomokban *Faraó* Népével,
Lovag' táborával 's minden ſzekerével,
Azonban a' Tenger 's hánykodó vízével,
Mellységbe borittya ſzörnyü veſzélyével.

413. Ennyi Tsudák által Ditsöült veſzſzö-ſzál.
Vizen és ſzárazon tágas útat tsinál,
A' ſzörnyü Puſztán-is majd *Mannára* talál,
Míg *Ábrám*nak igért *Kanaán*ba bé-ſzál.

414. Mit haſznált e' Népnek *Ábrám*' kegyeſsége?
Mi jót öntött belé az *Isák*' ſzentsége?
Mire tanitotta *Jákób*' ſzelidsége?
Miben orvoſolta *Jó'sef*' embersége?

415. Tsak moſt jött ez a' Nép ſzolgálat' házából,
Tegnap menekedett *Faraó*' jármából,
Fegyverben öltözött Népnek fogságából,
A' Veres Tengernek ſzörnyü halálából.

416. Immár *Mára* vizzel az URat boſzſzantyák;
Majd az *Égyiptomi* fazék-huſt ohajtyák,
Köſzikla' Vizével Lelkét ſzomorittyák,
Az egek' Mannáját alávalóſittyák.

417. Hol vagynak moſt *Mo'ses*' veſzſzeje' Tsudáji?
Mó'ses tanátsára költsön vett prédáji?
Hol vagynak az Egek' hatalmas munkáji?
Az UR' jóvóltának hiteles Poſtáji?

418. Ennyi Tsudák immár el-felejtettenek,
Vakmerö ſzívekből ki-töröltettenek,
Ennyi fáradtságok, jaj! mire költenek?
Szörnyü gonoſzságok kit nem rettentenek?

419. Moſt láttya *Mo'ses-is* kiket ſzabaditott;
Láttya, mely bolond Nép, kiket bóldogitott,
Kikért egy jó Földet ſzörnyen el-puſztitott,
'S Érettek ſok lelket halálba boritott.

420. *Égyi-*

420. *Égyiptom'* földében termett bojtorjánok,
Szelid lelkü *Mó'seſt* ſzaggató tsalyánok,
Magoknak Tüz tengert kéſzitö ſárkányok,
Ökör Néptöl fajzott borjú maradványok.

421. Tsak hamar egy Arany Borjut kéſzitetnek,
Mellyel világ elött tsúfokká tétetnek,
Mig az UR és *Mó'ses* együtt beſzéllgetnek,
'S A' Törvény' ſummáji Táblákra mettzetnek.

422. Méltó, hogy e' Bünért Tüzzel puſztitaſſa,
Vagy Tüzes-kígyókkal ölje 's mardoſtaſſa,
Negyven eſztendeig puſztán bujdostaſſa,
Tüzes áldozattal hóltig nyomorgaſſa.

423. Fel-öltözi még-is példás ſzelidségét,
'S Magában bünteti Nép' vakmeröségét,
Nézvén Attyainak áldott kegyeſségét,
'S Az igéreteknek ISTENi ſzentségét.

424. *Mó'ses* az Izrael' jó tanitásában,
Negyven eſztendöket töltött a' puſztában,
Ollyan vólt mint Király igazgatásában,
'S Mint egy Vitzé-Iſten Törvény adásában.

425 Az ISTEN' Nevének ſátort épittetett,
A' Bün botsánatért óltárt ſzenteltetett,
Törvény' óltalmára Ládát kéſzitetett,
Szabadság' jeléül *Páskát* rendeltetett.

426. Oltár hellyett vagyon egy jeles 'Sóltára,
Oſzlopa mettzetett Törvényes Táblára,
Temetéſe nintsen ſenkinek tudtára,
Egeket kéſzitett maga' jutalmára.

(*Jó'sué*)

(*Jó'sué*)

427. A' *Mó'ses*' páltzája ſzólgájára ſzálla,
Mint hogy e' Munkára neveltetett nálla,
Mó'ses ſucceſſora lenni nem ſajnálla,
Kinek hólta útán Tiſztibe bé-álla.

428. *Jó'sué*, kit az UR válaſztott kedvében,
Tiſzteletet kiván Oſzlopok' rendében,
Hatalmas Vezér vólt egéſz életében,
Győzhetetlen Vitéz Birák' ſeregében.

429. *Jó'sué*, ki Jordán vizét haſitotta,
Jérikó falait ſzóval le-rontotta,
A' Napot egy napig hellyben állitotta,
A' *Kanaán*' földét Népnek fel-oſztotta.

430. Harmintz-egy Királyok ettöl meg-győzettek,
Ezeknek Határi fegyverrel vétettek,
Tizenkét réſzekre rendel mérettettek,
Izrael' Fijai ott telepitettek.

431. Birja már Izrael igért örökségét,
Birja a' JÉHOVA *Jákób*' Nemzetségét,
Vajha birná moſt-is az UR' ſzövettségét,
'S Tiſztelné ſzívében hármas ISTENségét.

432. Immár *Jó'sué*-is fegyverét nyugtatja,
Fáradt Tetemeit ſirba takartatja,
'S Mint-hogy az Egekben bé-nem-iktathatja,
Népét *Kanaán*ba örökben avatja.

433. Tizen-két Fö Rendek *Jó'suét* követték,
Kik '*Sidó* Biráknak nevezetét vették,
De mint-hogy Báloknak neveket ſzentelték,
Oſzlopok' Tzimerét ritkán érdemlették.

434. Hagyjuk moſt ezeket, mennyünk *Uz* földére,
Gazdag *Arábia*' téres mezejére,
Nézzünk egy *Pátziens* Oſzlop tzimerére,
Szent *Jób*ra, *Mártirok*' régi tükörére.

435. E' Nagy Fejedelem *Jó'sef*' idejében
Élt, és ſzülettetett *Nákhor* nemzetében,
Tiz gyermek Attya vólt nagy Urak rendében,
Kegyes, gazdag, hires nagy Ditsöſſégében.

436. Három ezer Teve aklát tapodtattya,
Hét ezer júhait mezökön jártattya,
Öt-ſáz barmaival határit ſántattya,
Öt-ſáz ſzamarakon terheit hordattya.

437. ISTEN elött kedves maga-viſeléſe,
Tökélletes minden járáſa lépéſe,
Áldozatból állott keléſe fekvéſe,
Árváknak tárháza, 's ſzegények' éléſe;

438. De nézd-el, mit mivel Sátán' irigysége,
Foſztya marháitól, nints ſenki mentsége,
Öli gyermekeit, puſztúl reménysége,
Seprejére ſzállott minden kegyeſsége.

439. Tovább mégyen, 's teſtét veri fekélyekkel,
Kinozza tagjait tüz kelevényekkel,
Hamuba ülteti, 's gyötri veſzélyekkel,
Sirásban borittya, 's rágattya férgekkel.

440. Ennyi veſzély között ſzörnyen átkozódik,
Mint kéttségben eſett, keſereg 's aggódik,
Sátán 's világ ellen méltán zúgolodik,
Nints már több reménye, halni gondolkódik.

441. Mindenemet, úgy-mond, hijába költöttem,
Kegyeſség gyakorláſt óh mi haſzna töttem?
Jó-tételeményimnek illy' jútalmát vöttem,
Sátán Angyalinak már tsúfjává löttem.

443.

442. Oh bár tsak lehetnék halálnak prédája,
Tsendes koporsómban férgek' vatsorája,
Ha meg-tsalt a' világ' tündéres kotzkája,
Távozzék már töllem hypokrita fzája.

443. Igy bánt a' gonoffság az ártatlansággal,
Igy járt a' jó Szolga kegyes jámborsággal,
Jobb az URhoz menni hittel 's igazsággal,
Mint hóltig veffödni gonoff társasággal.

444. Ennyi gonoffot látott effendö folytában,
A' fzent *Pátriárka* Sátán fogságában,
Azután viffza tért fzép bóldogságában,
Ujj életre lépet ISTEN irgalmában.

445. Élete két-fázig fzintén nevekedett,
Tiz gyermekkel újjult 's gazdagon terjedett,
Szerentsés élettel vénült 's elégedett,
Végre Attyaihoz által telepedett.

446. Térjünk-meg viffontag a' Birák' földére,
Kik gondot viseltek Izrael' Népére,
Mikor a' nép került ellenség' kezére,
'S Késérjük *Déborát* a' Thábor hegyére.

447. Midön uralkodnék *Kanaán*' Királya,
Izraelnek akkor nem vala Birája,
De vólt *Éfraim*nak egy Bölts *Déborája*,
Törvény-tudó Affzony, hires pálma-fája.

448. *Déborá*nak URtól vett parantsolattya,
Naftali földéből *Bárák*at hivattya,
Kananéus ellen hartzolni nogattya,
Kivánt nyereséggel az UR-is bíztattya.

449. Tiz-ezer fegyveres táborba gyüjtetik,
Azok között *Bárák* Hadnagygyá tétetik,
Kanaán népének majd meg-jelentetik,
Hogy *Bárák*' Tábora hartzra kéfzittetik.

450. El-küldi *Jábin-is Siserát* népével,
Kilentz tábori kéz vasas szekerével,
'S Mihelyt rájok mégyen *Bárák* fegyverével,
Mind egy lábig el-hull, 's puſztúl ſeregével.

451. *Siserát*-is *Jáhel* ereſzti vérében,
Midön egy vas ſzeget botsát vak-ſzemében,
Örül *Débora-is* ſzép győzedelmében,
Áldott híre maradt jeles énekében.

452. A' győzedelmes nép haza telepedik,
De Izrael iſmét bünbe keveredik,
'S Mig negyven eſztendö viſzont kerekedik,
Midián' fegyvere rajta keménykedik.

453. Terhes a' ſzolgálat 's az iga vonáſa,
Minden jóſzágoknak vagyon prédáláſa,
Fel-hat az Egekbe a' nép kiáltáſa,
Rettenti hazájok' végsö puſztuláſa.

454. *Midián* 's *Ámálek* bizván fegyverében,
Gyülnek ſeregenként *Jezréel* völgyében,
Fel-kél *Gédéon*-is vitéz erejében,
Kit az UR válaſztott *Manaſsé* földében.

455. Harmintz-két ezerre népét ſzaporgattya,
Majd az UR ſzavára ſzámokat fogyattya,
Tsak három-ſzáz marad addig válogattya,
A' többit házokhoz viſzſza botsáttattya.

456. Három-ſzáz kürtöket ád nékik kezekben,
'S Annyi lámpáſokat tserép edényekben,
Midön az ellenség nyugodnék helyekben,
Környül véſzik öket három ſeregekben.

457. Azonban kürtyöket hangoſan futattyák,
A' ſzámtalan népet helyből futamtattyák,
Törik lámpáſokat, ſzéllyel villogtattyák,
'S A' nagy Tábor' helyét üreſſen hagyattyák.

458. Fut-

458. Futnak mint a' Sáskák ſürü kiáltáſſal,
Ölik vágjak egy-máſt ſzörnyü vérontáſſal,
Fel-kél Izrael-is erőſs baj-viváſsal,
üzik a' *Midiánt* gazdag prédaláſſal.

459. Száz-húſz ezer népet fegyverre hányának,
Tizen-öt ezeret el-futamtatának,
Négy Fejedelmeket rabul el-fogának,
Szörnyü ſok kintseket töllök prédálának.

460. Örvend már *Gédéon* 'ſákmány prédájába,
Gazdag nyereséggel mégyen hazájába,
Éfodot kéſzittet hívalkodásába,
Mellyel keveredik Bálok' hálójába.

461. Hetven gyermekekkel házát ſzaparittya,
Vénségét azokkal gyakran vidámittya,
De mint-hogy Báloknak áldozni tanittya,
Az Izrael' URát rájok haragittya.

462. Egykor az Élö-fák *Diétát* hirdetnek,
A' nemes fák között Királyt kerestetnek,
De mint-hogy tzéljokban elö nem mehetnek,
Egy tövis-bokorból Királyt emeltetnek.

463. Vólt ez *Ábimélek*, a' *Gédéon* fattya,
Ki mint-egy vér-ſzopó, fegyverét forgattya,
Hetven teſtvéreit egy köre vonattya,
'S A' *Gédéon* házát igy el-puſztíttattya.

464. Adott *Giliád*-is Birót Izraelnek,
Kihez ſok vitézek önként ſeregelnek,
Hadnagyokká téſzik 's hadakat viſelnek,
Tsak légyen vezérek, Záſzlót-is emelnek.

465. Záſzlós népét *Jéfte* táborba gyüjteti,
Fegyverét 's lovait hartzra kéſzitteti,
Fogadáſt-is téſzen, 's népét úgy vezeti,
Fejedelmi módra lévén kéſzületi.

466. Kéſzül az *Ammon*-is hartzolni *Jeſtével*,
Jelen van' az UR-is Hatalmas kezével,
Segiti fegyverét 's újjittya lelkével,
Ellenség táborát áſztattya vérével.

467. Felejti már *Ammon* erőſzakot tenni;
A' győzedelmeſsel kéſz újj frigyre menni,
Jobb maga földében tsendeſségben lenni,
Mint a' *Máris* piattzán vég vatsorát enni.

468. *Jefte*-is érkezvén házához *Mispába*,
Köſzöntö Leányát Szüzek táborába,
Az URnak ſzenteli, 's örül bánattyába,
Hogy győzedelemmel tért-meg hazájába.

469. Vólt még egy Herkules a' Birák rendében,
Ama' vitéz *Sámſon Dán* nemzettségében,
Kinek párja nem vólt Izrael földében,
Terméſzet tsúdája vólt nagy erejében.

470. Angyali tsuda vólt világra jövéſe,
Magtalan anyától lévén ſzületéſe,
Naziréus módra lett neveltetéſe,
Hihetetlen tsuda bajnok kereséſe.

471. Egykor házaſságra vágyódván magában,
El-indul az Ifjú társáért *Thimná*ban,
Egy Oroſzlány kölyköt találván uttyában,
Két réſzre ſzakaſztja, 's hagyja darabjában.

472. Tsak hamar e' vad-huſt egy raj-méh meg-ſzálja,
Lépet rak, 's mézével *Sámſont*-is kénálja,
Fordúlván a' náſzba, kéſzülve találja,
Vendég társainak e' mesét formálja.

473. Az évö-állatból jött ételből ettem,
Az erőſs bajnokból édeſséget vettem,
Fejtsétek-meg a' mit Mesében rejtettem,
'S Harmintz öltözettel adóſtokká lettem.

474. Hét

474. Hét napot el-töltnek Meſe fejtésében,
Még-is tudatlanok igaz értésében,
Meg-mondja társának kedve nyerésében,
'S Harmintz *Filiſtéus* ment fizetésében.

475. Tsalatván azonnal vérrel vett társában,
Három-száz rókákat kerit hálójában,
üſzögöket kötvén a' farkok' allyában,
Botsártya kettönként vetés határában.

476. Futnak minden felé, 's viſzik a' tüzeket,
Puſztittyák, 's égetik az ért vetéſeket,
Olaj-fák' erdejit, 's a' ſzölö hegyeket,
Igy állya boſzſzuját, 's nyeleti mérgeket.

477. Keritik azonban *Sámſon*t kötelekbe,
*Filiſtéus*oknak hogy adják kezekbe,
Ezek-is mint tsepük ſzakadnak izekbe,
Bámulnak erején, 's hülnek ijedtekbe.

478. Fel-ragad egy ſzamár állat hamarjában,
Ezer *Filiſtéuſt* le-vér haragjában,
Plutó rabjaihoz küldi büsultában,
'S Rakáſokra hányván vetödik *Gázá*ban.

479. Törnek ott-is ſzörnyen *Sámſon*' életére,
Leſeket rendelnek Vár' kerületére,
Ö-is a' Vár kaput vévén jobb kezére,
El-viſzi *Hebron*hoz egy hegy tetejére.

480. Hátra vólt egy tündér *Délila* tsalfája,
Kinél várta *Sámſon*t ſzerelem' párnája,
'S mind addig oſtromlya Sireni nótája,
Mig-kezére kerül élete' fáklyája.

481. Gús-veſzſzök, kötelek, zugoly kéſzittetnek,
*Sámſon*nak karjai kikkel kötöztetnek,
Haja tsoportyai fára tekertetnek,
De várt prédájoknak igy ſem örülhetnek.

482. Sze-

482. Szerelem borával mind addig itattya,
Mig ereje titkát vélle ki-vallattya,
Azután térdein bátran el-alattya,
Hétszerbe font haját töben el-vágattya.

483. Tsókollya már *Sámſon* Délila' kezeit,
Imádja Sirenek gyilkos szerelmeit,
A' völgynek hollói ki-vájják szemeit,
Titzius tüzében főzik tetemeit.

484. Igy tsalá-meg magát *Sámſon Délilá*val,
A' *Filiſtéuſ*ok' fertelmes malmával,
De jól járt játékát nézö palotával,
Hol három ezeret veszttett halálával.

(*Sámuel.*)

485. Ha *Sálem*' uttzáin tovább-is sétálunk,
Egy jól készült jeles Oszlopra találunk,
Sámuel a' Neve, esméretes nálunk,
Fenn-is lesz' a' Híre, mig el-jö halálunk.

486. Eddig Izraelnek nem vala Királya,
Nem örizett senkit Királyok' Páltzája,
Vagy Pap uralkodott, vagy a' Föld' Birája,
Vagy mikor eröt vett, elleség' igája.

487. De már az Egeknek végzett tanátsára,
Szomszéd Országoknak hasznos példájára,
Izrael-is vágyik maga Királyára,
Országokat biró Arany Koronára.

488. Jelentik a' dolgot a' Bölts *Sámuel*nek,
Érrse-meg az Egek erre mit felelnek,
Ha tetszik az URnak, ök Királyt emelnek,
Azok' példájára kik Hadat viselnek.

489.

489. A' Nép' kivánságát az Egek javallyák,
De hogy meg-tudhaſsák, Királyt hogy uralják,
A' Királynak juſsát Könyvekbe foglalják,
Ámbár azt némellyek nem örömmel halják.

490. *Sámuel*-is ez Hírt kedvetlenül vette,
Még-is a' Föld' Népét *Miſpá*ba gyüjtette,
Király' juſsát a' ſors *Bénjámin*ra tette,
Ámbár *Jákób* ſzerént a' *Judát* illette.

491. Sors ſzerint Királynak *Saul* emeltetik,
Ki *Sámuel* által arra kenettetik,
De három eſztendö múlva meg-vettetik.
Mellyért a' Lélektöl ſzörnyen gyötrettetik.

492. Végét érvén *Saul* bus Királyságának,
Adják a' Koronát *I'sai* Fijának,
Kit az UR *Júdából* válaſztott magának,
Hogy tégye Tsudául Népe' Hadnagyának.

493. Vólt ez egy Júh-Paſztor *Bethlem* Várossában,
Nyóltz jeles Ifjak közt *I'sai*' Házában,
Leg-kiſſebb 's leg-friſſebb jeles formájában,
Tekintetes Ifju nagy bátorságában.

494. Fel-kelvén *Sámuel Betlehem*be mégyen;
Hogy ott az ISTENnek áldozatot tégyen,
Senkinek nem mondja, tzéljában kit végyen,
Ne hogy a' Királynak árulója légyen.

(*Dávid*)

495. Mig itt az Ifjakkal rendel eſmérkedik,
Utólſzor *Dávid*-is elé kerekedik,
Ámbár termetével nem igen kérkedik,
De ſzép ſzemélyével nagyon kedveskedik.

496. Ez az a' ki tetszett az Egek URának,
A' kit szíve szerint választott magának,
Sámuel-is kente *Sion*' Királyának,
Hogy légyen tükörül a' *Dávid* házának.

497. Leg-elsö Fegyvere vólt egy bör parittya,
Mellyel *Goliát*ot pokolba taszittya,
Az után *Saul*-is lantyával gyógyittya,
Gonosz gyötrelmétöl gyakran szabadittya.

498. Igy nyerte-meg *Dávid Saul*' buzgóságát,
'S Király' Leányának rendes házasságát,
Igy kedves *Jónathán*' szíves barátságát,
Izrael' Népének tiszetes Hadnagyságát.

499. Ez az a' ki tserélt Koronát Aklával,
Ez Királyi Páltzát Pásztori Bottyával,
Országh' Birodalmát köves parittyával,
Királyi Papságot Énekes Lantyával.

500. Illyen Virág-szál nött *Isai* Kertyében,
Illy' Királyi Páltza *Júda*' Nemzetében,
Illy' tettetes Oszlop *Ráma*' mezejében,
Illy' Ditsö Tsemete *Hermon*' Erdejében.

501. Ennek idejében a' némák lantoltak,
Táborában Tsuklyás Pásztorok hartzoltak,
A' balhák tántzoltak, 's baglyok országoltak,
Fetskék és verebek olajat sajtoltak.

502. Ennek sátorában hegyek nevekedtek,
Kunnyok és patakok Királynét termettek,
Szölös kertyeiben vad-ketskék legeltek,
Liliomok völgyén Rókák seregeltek.

503. Ez a' Pásztor a' nagy *Béliált* jármozta,
*Sárkány*t és *Oroszlány*t egyaránt hámozta,
Az Eget Királyi vállain hordozta,
Pásztori sipjával népét pallérozta.

504. Ez

504. Ez a' Páſztor kenyért ſzem vízzel ſüttetett,
Sittim-fa tüzénél *Bárány* huſt főzetett,
A' Levegö Égben nyájat legeltetett,
Énekes Lantyával Várat épittetett.

505. E' Páſztor' házából olly' Fijú ſzületett,
Kit a' Nagy ISTEN-is Fijának ſzeretett,
Eennek Sátorában olly' Leány nemzetett,
Ki *Jéru'sálem*ben Papnak ſzenteltetett.

506. Köſzönnye *Dávid*-is Oſlopját hírének,
Sámuel' éltében lett ſzületésének,
Köſzönnyük Oltárát '*Sóltár*os Könyvének,
Király pennájának 's ſzent Hegedüjének.

507. Mig a' vizek folynak *Bethlem*' forrásából,
Fegyverek veretnek *Libánus*' vasából,
Arany áſattatik *Ofir*' havaſsából,
Hegedük kéſzülnek *Hermon*' *Tzedrus*sából.

508. Vagy mig a' Királyok Koronát viſelnek,
Vitézlö Férjfiak Sátorban hevernek,
Gilead' hegyein Júh nyajak legelnek,
Eufrátes' mezején' Páſztorok telelnek.

509. Mig Lantok 's Orgonák nótákat hangzanak,
Hegedük 's Tzimbalmok kedvet ujjittanak,
Bú felejtéſekre ſíveket hajtanak,
Kegyes buzgóságra vért vékonyittanak.

510. Mind addig *Dávid*nak neve hirdettetik,
Páſztori páltzája 's lantya ditsértetik,
Kegyes Mu'sikája ſzentül tiſzteltetik,
Oltári ſzentséggel meg-ditsöitteteik.

511. E' Páſztornak én-is ſok ezer ſzentekkel,
Udvarlottam méltán e' kevés Verſekkel,
Pótolják a' többit Társaink nyelvekkel,
Kegyes pennájából folyt Ditséretekkel,

(*Salamon.*)

512. E' Királyi háznak gyümöltsös kertéből,
Egy nagy Tsemete nött *Tzedrus'* Erdejéből.
Mint egy nagy Pándora' köves pixisséből,
Kinek Bölts *Apolló* néz-ki személlyéből.

513. Negyven esztendöket *Dávid'* Országának,
Rendeltek az Egek 's annyit a' Fijának,
Ezek Békeségnek Napjai valának,
Mellyet minden rendek régen óhajtának.

514. *Dávid Salamon*ra halálos ágyában,
Két dolgokat biza Testamentumában,
Hogy épitést tégyen az URnak Házában,
Ismét hogy békeség légyen Országában.

515. Mihelyen *Salamon* Koronás Fö-lészen,
Leg-ottan az URnak áldozatot tészen,
Melly ezer Barmokból készült vólt egészen,
A' mikor az URtól, illy' unszolást vészen:

516. Kérj töllem *Salamon!* a' mit jobbnak esmérsz,
Bizonnyal meg-lészen, hidd-el akár mit kérsz,
Abban nem tsalatol, ha rossz útra nem térsz,
Söt Koronád lészen, ámbár sok idöt érsz.

517. A' Király e' kedves szót vévén szívére,
Az URtól értelmet és Bölts szívet kére,
Nagy Birrodalmának bölts vezérlésére,
'S Minden dolgainak kivánt jó végére.

518. Tetszik az Egeknek a' Király' kérése,
Mert értelmest illet a' Nép' itélése,
Bölts Embert Királyi Páltza' viselése,
Itt látszik mit használ Bölts Atya' nemzése.

519. A'

519. A' Böltseſség mellé több-is ragaſztatik,
Mert mig a' Királynak Élete nyujtatik,
Békeſség Iſtene *Jánus* uraltatik,
Bellona Kotsiſſa fogságba tartatik.

520. Ajánlya *Plutó*-is önként ſzólgálattyát,
Arany patakoknak gazdag folyamattyát,
Minden Áldáſoknak Bövséges divattyát,
Mellyekért tiſztelik az Áldáſok' Attyát.

521. *Párkák'* fonala-is hoſzſzaſon nyújtatott,
A' Király ſzámára nagy gyertya gyújtatott,
Arany Orája-is tsendeſen folytatott,
Igy nagy Ditsöſſégre fel-magaſztaltatott.

522. Ennyi Bóldogságok *Salamon*t friſſelik,
Más Királyok felett Paltzáját emelik,
Böltseſség, Békeſség, Gazdagság tiſztelik,
Ditsöſſégét Menny, Föld, Tengerek nevelik.

523. Illy' Koronát tettek *Salamon'* fejére,
Melly alatt Orſzágát vévén jobb Kezére,
Épit egy Templomot Attya végzésére,
A' Mennyei ISTEN' ſzent Tiſzteletére.

524. Miólta *Ábrahám* Oltáron áldozott,
Miólta kö-párnán *Jákób* álmodozott,
Vagy valamely kegyes ISTENnek adózott,
Váſzon 's bör ſuperlát alatt sátorozott.

525. Egy Kö 's egy Halmotska vólt Áldozat' helye,
Egy pá'sintos Aſztal buzgóság' tüzhelye,
Egy ſzép árnyéku-fa, vagy bokrok' tsegelye,
Helyt adott, hol *Núma* az ISTENt tiſztelye.

526. Nem láttak Templomot a' régi világban,
Minden ditsöſſégek vólt teſti hívságban,
A' Kegyes Emberek hevertek tsufságban,
Áldozattyok állott ſzörnyü gonoſzságban.

527. Ha vágytak-is néhol ISTEN' Oltárára,
Vagy Kápolnás Oltár, vagy Templom' formára,
Miként áldoztanak, 's kiknek vólt óltára?
Képtelenség aztat venni-is pennára.

528. Nem csak az emberek 's nagy Hatalmaſságok,
Koronás Fö Rendek, 's Földi Méltóságok,
Virtuſſal tündöklö fényes Uraságok,
Oltárt érdemlettek 's halhatatlanságot.

529 Búza, Bor, Pénz, Fegyver, Tüz, Törvény ſzerzöji,
Egéſség, Békeſség, Orſzág' nevelöji,
Szerelem, Szüzeſség, Szerentse ſzülöji,
ISTENi Felségnek vóltak viſelöji.

530. Földet, Vízet, Napot, Hóldat, Tsillagokat,
Szelet, Álmot, Halált, imádtak Kígyókat,
Kutyát, Diſznót, Matskát, Szárnyas-állatokat,
Tiſzteltek Barmokat 's Krókódiluſokat.

531. Söt illy' bolondságra némely népek mentek,
Hogy a' Buſzuságnak nagy Bálványt emeltek,
Kerti burjánokat 's hagymákat tiſzteltek,
Pokol' Kutyáinak Áldozatot tettek.

532. Mit ſzóljak ſzámtalan ördögi Lelkekröl?
Satyrus, *Faunus*ok, 's több Vad-emberekröl?
Priapus', *Furiák' Párkák'* ſeregekröl?
Tüzes-kementzékröl 's Hideg leléſekröl?

533. Hol vagynak a' Latrok, Paráznák, Tolvajok?
Határ-kövek, *Nymfák*, 's több Iſteni Fajok?
Kikkel az Egeknek vólt néha ſok bajok,
'S E' Földi Népeknek ſok keſerves jajok.

534. Bé-tölt vólt a' világ illyen Iſtenekkel,
Ezekhez haſonló trágár ezerekkel,
'S Azokat tiſztelö eſztelen népekkel,
Küſzködnek még ma-is ſokan illyenekkel.

535. Lát-

535. Látván a' Nagy ISTEN ezt a' veſzettséget,
Tüz-özönre méltó Iſtentelenséget,
Válaſztott magának ollyan nemzettséget,
Melly tsak egy ISTENnek adjon Ditsöſséget.

536. Ezt *Ábrahám* 's *Mó'ses* ſátorban tiſztelte,
ISTENi Felségét az Égig emelte,
Válaſztott ſeregét Törvénnyel friſſelte,
'S magát Áldozatúl ſzámára ſzentelte.

537. Ez' hatalmas Felség' kegyes tanátsából,
Ki-hívta *Dávid*at a' Barmok' Aklából,
Az alatson kunnyó' füſtös árnyékából,
Kéſzit egy bölts Királyt Júhok' Páſztorából.

538. E' Júhok' Aklában nevelt ſzegény Páſztor,
Látván hogy az ISTEN' Háza tsak egy Sátor,
Melly alatt áldozik ſok füſtös Orátor,
Gyáſzba 's porba hever a' Papi ſzent Tábor.

539. *Salamon* Fijának parontsol végtére,
Végye minden kintsét Királyi kezére,
Épitsen egy Házat a' Sion' hegyére,
Izrael népének Áldozat helyére.

540. Szándékát az Egek Áldozatul véſzik,
A' Munkát *Salamon*' vállaira téſzik,
Az alatt az Attya halálban enyéſzik,
A' Nép 's a' Gazdagság mindennap tenyéſzik.

541. Vi'sgálya *Salamon*' ſzámtalan kintseit,
Fel-gyüjti meſzſziről Meſter-embereit,
Mutatja Temploma' formáját 's helyeit,
Kikkel ékeſitse Sion' ſzent Hegyeit.

542. Számtalan Fa-vágok mennek a' Munkára,
Libánus Tzedruſit a' Templom' ſzámára,
Vágják és faragják négy ſzegü formára,
Tirus' Királyának parantsolatjára.

543. Fara-

543. Faragott Kövei rendesen készülnek,
Mellyek midön rendel egymásra kerülnek,
Semmi vas szerszámok ottan nem pendülnek,
Még-is mérték szerint pallérosan ülnek.

544 Köveit temérdek kaptsokkal szorittják,
Tzedrus deszkázattal táblásson boritják,
Mellyek a' falakat szinlik 's vastagitják
Kövek' sikertségit edjzik 's hangositják.

545. Hatvan singre terjedt Templom' hosszúsága,
Széle husz, harmintzra nött a' magosága,
Egészen Arannyal bérlett a' világa,
Mellyből ki-tündöklött Király' buzgósága.

546. Midön már a' Munkát ennyire viteti,
Oldal Kamaráit rendel épitteti,
Tzedrus' Gerendáit arannyal fedeti,
Az egész Alkotványt igyen rendelteti.

547. Enyészeti részit szenteknek Szentének,
Nap-keletit hagyják Köz-nép seregének,
Közepét mérséklik Templom' szent Hellyének,
Sátor' formájára ily' munkát tevének.

548. Egészen Aranyba borúlt ez a' Templom,
Mellyben tiszteltetik Mennyei Hatalom,
Nem vólt e' világon több ilyen szent Halom,
E' Ditsö Királynak áldozni jútalom.

549 A' szenteknek Szente az Eget képzeli,
Mellynek bóltozatyát Frigy Láda szenteli,
Hol a' szentség Titkát két Kérub' tiszteli,
Piattzát Füstivel Arany Oltár' teli.

550. A' Ládában Arany vedernek Mannája,
Tétetett, 's a' mellé két Törvény' Táblája,
Oldalul az *Áron*' meg-virágzott Fája,
Mellesleg a' *Mó'ses*' Pásztori Páltzája.

551. Ezen

551. Ezen kivül vagyon egy roppant Réz Oltár,
Mellyet a' Szent Helytöl egy nagy Kárpit el-zár,
Ezt Bárány füstöli minden napon egy pár,
Fogyatlan sok egyéb Áldozat' füsti jár.

552. Kárpit ajtajánál jobb 's bal óldalokon,
Fénylik Olaj-Gyertya tiz Arany-tartókon,
Tizenkét ſzent Kenyér annyi Aſztalokon,
Mellyeket újjitnak minden ſzombatokon.

553. Van' még egy Réz Tenger ez' Ház' közepében,
Tizenkét Réz Ökrök háta' tetejében,
Három ezer Vedret töltnek üregében,
Az Áldozó Papok mosódnak vízében.

554. Két Réz Oſzlop tartya Templom' Menyezetit,
Liliom' mettzéſek friſſelik ſzegletit,
Két Réz Gomb fejezi négy ölös termetit,
Réz Pomagránátok ſzinlik kerületit,

555. Templom edényeit nem győzöm tsudálni,
Arany, Ezüſt, Réz, Vas, ſummáját ſzámlálni,
Ditsöſség illy' fényes Templomban ſzolgálni,
Ennyi Arany között idveſség meg-hálni.

556. Ezt *Salamon* Király világ' tsudájára,
Fundálta a' Világ' URa nyúgalmára,
Királyi kintsének mútogatására,
Más felöl vért ſzopó Népek' prédájára.

557. Ez Házat a' Király az URnak emelte,
Sok áldozatokkal 's Papokkal ſzentelte,
Kinek nevét e'vel tiſztelni kedvelte,
'S Attya' kegyeſségét ebben petsételte.

558. Az Eget ez' Házban a' Király foglalta,
Az Orſzágnak ſzívét egéſzſzen el-tsalta,
Elméjét 's Arannyát a' világ uralta,
Személyét tiſztelni *'Séba*-is jovalta.

560. Éſzaki réſzében *Dávid'* Várossának,
Kéſzite más Házat *Salamon'* magának,
Harmadikat viſzont az Orſzág' Házának,
Mellyekben ſok kintset 's aranyat rakának.

561. Igy tserélt egy Páſztor gyapjat Koronával,
Igy a' Fija Sátort Tzedrus Palotával,
Igy járt a' Hív ſzolga Hatalmas URával,
Igy a' Gazdagság is ſerény 's bölts Gazdával.

562. Miként a' fényes Nap oſztya ſugárait,
Midön Hajnal Tsillag haſitja zárjait,
Vagy mint gazdag kút-fö hives folyáſait,
Terjeſztvén éleſzti hévség aſzályait.

563. Ugy ez a' bölts Király nemes élméjével,
Világ négy réſzeit el-tölti hirével,
'S mint-egy arany Oltár illatoz nevével,
Népeket hódoltat ſzája' fegyverével.

564. Fel-kél *Mágnéda*-is lakván Déli réſzen,
E' Királyi Fönek Tiſztelöje léſzen,
Tsuda Böltseſségén el-bámúl egéſzen,
'S mint egy Iſten-Aſzſzony Áldozatot téſzen.

565. Mennyei Böltsek-is dolgait tsúdálják,
Kik a' Tsillagoknak forgáſit vi'sgálják,
Példa-beſzédjeit Királyok ſzámlálják,
Énekit Királynék zengik 's mu'sikálják.

566 Terméſzet buvári *Filo'ſófiá*ját,
Nem érik eſzekkel *Mesés Fiſiká*ját,
Koronák tiſztelik Törvényes Tábláját,
Nimfák-is imádják Hárfás Mu'sikáját.

567. Egy *Féniks* Madarat tartott a' régiség,
Egy napnál nem látott többet a' ſzéles Ég,
Egy Nagy *Sándort* uralt a' Földi kerekség,
Egy *Pétert* magaſztal a' Római ſzentség.

568. Egy

569. Egy *Salamont* szült vólt *Pallás*-is fejéből,
A' Mennyei bóldog ISTENek' véréből,
Böltseſseg 's Gazdagság' páros szerelméből,
Iſteneket termö *Sába*' szigetéből.

570. Arany Hegyek vóltak ennek idejében,
Arany erdök nöttek Országa' földében,
Arany Almák 's Szölök gyümölcsös kertében,
Arany Halak úsztak Halas-tó vízében.

571. Élö Könyvek jöttek Arany pennájából,
Böltseſség' forráſi Olaj-fás kútjából,
Tziprusi Méz özön folyt Palotájából,
Énekes *Jáspiſok* nöttek Ablakából.

572. Király' Tudományát Leányok hirdették,
Királynék Oskola Házát épitették,
Kik az Arany Fejet léb alá vetették,
Böltseſség' 's Bólondság' piattzává tették.

573. Tsuda, melly szer felett vágyott a' Pompára,
Mu'sikára 's vigság' szerzö pohárára,
Királyné Aſszonyok föztenek számára,
Ezer fogás ételt vittek Aſztalára.

574. De még nagyobb tsuda 's hitelt meg-haladja,
Hogy e' Király magát Bálványokhoz adja,
Sirenek' Táborát magához fogadja,
Igy jár kinek *Vénus* szivét el-ragadja.

575. Ur már a' Bóldogság, a' Böltseſség szolga,
Vitéz *Herkuleſ*nek mire juta dólga;
Sirenek tanátsán pokolba tántorga,
Örül e' Prédának *Tafnes*' tündér horga.

576. Egy kegyes *Énéás* Plútó' Országában,
Vetödött kétséges hajókázásában,
'S Látván a' nagy tüzet árnyékok' tavában,
Viſſza kivánkozott Pai'sos Sátorában.

577. *Orfeus*-is Társa' tettzetes kedvéért,
Bé-lépet Pokolban szíve szerelméért,
'S Bánta hogy fáradott hidegült tüzéért,
Nem jó tüzben égni egy hitván Árnyékért.

578. A' Bölts Királyság-is *Salamon*' képében;
Mindeneket próbált Nap' alatt mentében,
Hánykodott Sirenek enyves Tengerében,
Mig hálóba került *Délilák*' ölében.

579. Gyülnek már a' Vadak a' Király' Torára,
Azonban bal sorsa fordúla jobbjára,
Hajó-törésében talált egy Táblára,
Bizza minden dolgát ennek kormánnyára.

580. Sebbe van' a' Király, a' Papság gyógyitja,
Sérelmes rabságát Tár-ház szabaditja,
Réz és Arany Oltár Büneit tisztitja,
A' Böltseség kezén tartja 's bóldogitja.

581. Ki hallott nap alatt több illyen ujságot,
Hogy a' ki bé-gyüjtött minden gazdagságot,
Papsággal tseréljen Ditsö Királyságot,
'S Viseljen *Sálemi* Prédikátorságot.

582. Tartja már Fejében Papi Kororonáját,
E' Királyi Papság 's kegyes Oskoláját,
Folytatja 's futatja meg-térö nótáját,
Le-rázta válláról *Vénus* babonáját.

583. Bóldog vétek, mellyet meg-térés követett,
Bóldog halál a' melly életre vezetett,
Bóldog Király a' kit ISTEN igy szeretett,
E' Tükör sokaknak példáúl tétetett.

584. Nem kell már vad-ketske, sem szarvas kedvének,
Nem kell Bálvány Isten tanúlt vénségének,
Nem kell Páva tolla világ szépségének,
Mind azokat tartja Lélek' gyötrelmének.

585. Bú-

585. Bútsuzik *Nimfáktól*, kiktöl ſzerettetett,
Bútsuzik halmoktól, kiken füſtöltetett,
Oltárit átkozza, kiket ſzenteltetett,
Mellyeknek tüzétöl eddig eméſztetett.

586. Könyvezö ſzemeit veti munkájira,
Arannyal tündöklö ſzép Palotájira,
Sok kintsekben álló kertek Tábláira,
Királyi kertekben nött Gyümölts-fájira.

587. Forditja füleit Lantok' zengésére;
Hárfás Leányoknak tolvaj Énekére,
Már ezek-is vagynak tsendes ſzív' terhére;
Semmit nem haſználnak az UR' félelmére.

588. Tovább mégyen 's talál egy Bolond Ifjura,
A' ki Fö Meſter vólt e' tzégeres búra,
Ez-is *Égyiptomi* Téj-sárt addig gyura,
Mig Király torkára tüz tajtékot túra.

589. Itt kezében vévén egy Orvos ſelleget,
Lát egy forrás mellett nagy ſebes ſereget,
Melly keſerves nótát jaj ſzóval vereget,
Ez-is Áſpis Olajt tüzére tölteget.

590. Vadas-kert' piatzán talál egy Bordára,
Hol hálokat ſzönek Bolondok ſzámára,
Moſt jut nem ſzeretem napra és órára,
'S Fordúl a' Lépes Méz Sárkányok' borára.

591. Illyen Alma terem Tziprus' ſzigetében,
Illyen Ró'ſák nönek *Érátó* kertében,
Igy jár a' ki tüzet véſzen kebelében,
Tüzes-kigyók költnek ſzíve' rejtekében.

592. Király e' Tófetben ſok napot ſzámlála,
Skorpiók' puſztáján mig általl ſétála,
Áron' Pap' ſzállásán végtére meg-hála,
Tüzre vízet, ſebre flaſtromot találа.

593. Nints' már tüz, ſem Kigyó, Király' kebelében,
Talpig fel-öltözött az UR' félelmében,
Nyugoſzik *Dávid*dal Annyának ölében,
Tündöklik Királyok' 's Oſzlopok' rendében.

594. Négy napot mulatánk annak udvarában,
Kinek az ISTEN-is lakott Templomában,
Királynék áldoztak Jápis Sátorában,
Ángyalok tiſztelték ſzent Koronájában.

595. Két nagy kárt okozott Király' el-haláſa,
Mellyekből ſzármazott Orſzág' haſonláſa,
Átok vólt mindenik, nem ISTEN' áldáſa,
Végsö puſztuláſnak keſerü forráſa.

596. *Róboám'* mint Fiú, Királyi Székben ül,
Izrael haſonlik, 's Szolga kézre kerül,
Majd mindenik bálvány imádásba merül,
Bölts Salamon' napja többé fel-nem-derül.

597. Kéſzül a' Békeſség, *Sálem*böl költözik,
Sok ſzem, 's kegyes ortza ſiráſſal felhözik,
Minden hegy és halom, bálványban öltözik,
Salamon' kintsével ellenség töltözik.

598. Fel-kél *Jéróboám* 's áldozatot téſzen,
Az Arany borjúnak imádója léſzen,
Az Orſzág népe-is követé méréſzen,
Mellyért az Egektöl nagy büntetéſt véſzen.

599. A' ſzép Arany idö már Rézzé változott,
Dávid' Várossában *Égyiptus* oſztozott,
Az UR Templomában ſok bolond áldozott,
Királyok' ſzékiben regnál ſok átkozott.

600. De nézd-el az Egek' ISTENes ſzentségét,
Jó'safát Királyra bizott Böltseſségét,
Tsudáld *Ézékiás'* buzgó kegyeſségét,
Jó'siás Királynak áldott ſerénységét.

601. Mind-

601. Mind ezek bé-telvén az UR' kegyelmével,
Semmit nem gondolnak Bálványok' tüzével,
Bálványok' Papjait puſztitják ſergével,
Ugy a' nap lovait pompás ſzekerével.
602. Némellyik a' *Páskát* ſzentül áldoztatja,
A' Bálok' Oltárit mind öſzve rontatja,
Más az értz Kigyót-is porrá változtatja,
'S A' Szent Szolgálatot helyre állittatja.
603. Némelly *Sénakérib'* népét oſtromolja,
Angyali fegyverrel ezrenkét gázolja,
Ortzáját Kegyeſség' sárjával mázolja,
Párkák' fonalát-is magához tsatolja.
604. Termett *Gileád*-is fényes Oſzlopokat,
Kikhez nem mindenütt találſz haſonlókat,
Egeket bé-záró tanúlt Kóltsárokat,
Kérith Konyhájára húſt hordó Hollókat.

(*Illyés.*)

605. Olajos Korsója hires *Sareptá*nak,
Hires pogátsája Liſztes vékájának,
Ott él meg-hólt Fija egy özvegy Anyának,
Kit *Illyés* támaſztott jó Gazd'-Aſſzonyának.
606. Ez Égi Tüz által Áldozatot téſzen,
Jézabel' Papjain Boſſzú-álló léſzen,
Melly kegyeſségiért zápor eſsöt véſzen,
*Jézabel*nél pedig fegyver várja kéſzen.
607. El-fut ez Áſpiſtól *Beerséba'* földére;
Hol egy ſült Pogátsa kéſzült ebédjére,
Mellynek erejéből az *Hóreb'* Hegyére
Mégyen, negyven napok' jártára 's töltére.
608. Innét meg-fordulván mégyen *Siriá*ban,
Hol két Királyokat ſzentel Koronában,

Örvend

Örvend ezekután Próféta Társában,
'S Jordánt meg-hasító hires Palástjában.
609. Végre kivánkozván Ditsöült Helyekre,
Fel-mégyen a' tüzet okádó Hegyekre,
Holott kerekedik tüzes szekerekre,
Tüzes Lovagokkal mégyen az Egekre.

(*Éli'séus*)

610. Készitett e' szent tüz más szentelt kezeket,
Palástos *Éli'sát*, 's duplázott Lelkeket,
Kikkel Jordánt hasit, 's gyógyit kut-fejeket,
Medvékkel szaggattat negyvenkét Gyermeket.
611. E' Kéz a' korsókat Olajjal tölteti,
'*Sunámitis*' Fiját életre vezeti,
Az halálos mérget meg-édesitteti,
Kevés kenyerekkel éhségét üzeti.
612. A' Jordán' vízével bél-poklost tiszti tja,
Kinek fekélyével *Géházit* rutitja,
Próféták' fejszéjit uszkálni tanitja,
Siruſok' Táborát Dótánba vakitja.
613. Gazdagság, Királyság vólt ennek Házában,
Vitézi Munkájit látták *Siriá*ban,
Papok ellen fegyvert küld *Samariá*ban,
Az hólt-is Életre ment koporsójában.
614. A' ki kivánkozik több illy' Raj méhekre,
Mennyen Libánuſon fakadt Kút-fejekre,
Ott talál illy' Fáknak egész Erdejekre,
Hermon' harmattyával öntözött Kertekre.
615 Ezek között vagynak a' Hutzon-négy Vének,
Kik elött füstölnek Áldozó Temjének,
Szájokban zengedez a' Mennyei Ének,
Mellyet mond az Angyal Bárány' Énekének.

616. Né-

(*Ésaiás*)

616. Némellyik Sérafim Angyalok' Képében,
Szüz ſzüléſt jövendöl Áldozat' tüzében,
Feredez veſzély közt *Babilon*' vízében,
Mig füréſzre vonják *Lutzifer*' törében.

(*Jérémiás*)

617. Más élete' Gombját vízzé változtatja,
Mert Skorpiók mérge' ſzívét folytogatja,
Hazája' romlását gyáſzolja 's ſiratja,
Babilon' vas járma vállait ſzaggatja.

(*Ezékiel.*)

618. Némellyik öltözvén Kérubim' ſzárnyában,
Szemes kerekekkel mégyen *Káldeá*ban,
Hol egy *Tau* Betütskét fütnek homlokában,
Azután bé-vetik egy Templom' tavában.

(*Dániel*)

619. Arany Lántzot viſel némellyik nyakában,
Arany fejü Király' hires Orſzágában,
Láttuk álló Képét egy nagy Hegy alyában,
Egy jeles Kép-iró Mesés Táblájában.

(*Hó'séás*)

620. Jutván egy Vintzellér lopott víz' kuttyára,
Tündér Áſpiſoknak tüzes bordélyára,
Puſztitókat nevel Bálok Oltárára,
Gyürüket kéſzittet *Bétáven*' torára.

(*Jónás.*)

621. Vólt a' ki bus fejét Tengerbe vettette,
Tzethalnak gyomrában ágyát helyheztette,
Máſoknak veſzélyét életre vezette.
Magát pedig hóltig haraggal gyötrette.

(*Mikéás*)

622. Egy nagy hegy tetején találſz olly' nézöre,
A' ki minden fegyvert gyüjtet egy ülöre,
Kapákat kéſzittet utólsó idöre,
Töviſeket ültet Szüz' Kereſztelöre.

(*Zakariás*)

623. Egy nagy Papi ſüveg vévén jobb kezére,
Egy repülö Könyvet, mégyen *Luz* földére,
Ott talál átokra 's kegyelem vízére,
Templomat kéſzitö Tzedrus Tsemetére.

624. Az Iſténtelenség ennek idejében,
Királyi Székben ült egy Aſſzony ölében,
Ezt látván változik Mag-vetö képen,
Szent Lovakon ſzánt-vét Párpár mezejében.

(*Malakiás*)

625. Jött még egy vén ember erös követtségben,
Papok 's Község ellen, látván veſzettségben,
Nap támadáſt jelent Hajnal ſetétségben,
Látván egy Hop-meſtert kivánt ſzövetségben.

626. *Babilon*ban termett Oſzlopok' rendében,
Vólt egy Papi Süveg *Eſther*' idejében,
Esdrás kinek párja nem vólt elméjében,
Tökélletes tudós a' Törvény Könyvében.

627. *Artaxerxes* Király eztet úgy ſzerette,
Hogy Levelében-is néha köſzöntette,
Fogsága' földébe ſzabadoſsá tette,
Végre *Judéá*ban haza ereſztette.

628. Fel-kelvén *Esdrás* Pap mégyen hazájába,
Sok kintsel és néppel *Sálem*' Városába,
'S Mint-hogy a' Királynak vólt grátziájába,
Forgódik a' Templom' fel-állitásába.

629. Száz

629. Száz tálentom ezüſt ſáz köböl búzával,
Iſmét ſáz köböl bor, ſáz bát Olajjával,
Adatnak nékie Király pennájával,
'S Több ſámtalan kintsek nép' ajándékával.

630. *Esárást Nébémiás* azonban követi,
Mint-hogy a' Királynál vólt nagy tekinteti,
Király a' nép terhét ketten rájok veti,
'S munka ſaporáját nagyon ſegitteti.

631. Sok ezeren véllek haza kerekednek,
Hazájok' romlásán mind el-keſerednek,
Bánattyok' álmából iſmét fel-ébrednek,
Hol 's mihez kezdjenek, abban ſerénykednek.

632. Elsöben kintseket jól ſámba vétetik,
Minden éléſeket tárházba tétetik,
Meſter-embereket mind öſſve gyüjtetik,
Kö és fa hordókat jól el-rendeltetik.

633. Templom' épitéſe leg-elsö munkájok,
De hogy ne történnyék nem várt akadályok,
Kapukat kéſzitnek, azokban ſtrá'sájok,
Vigyáznak, 's naponként ki-jár prébendájok.

634. A' Templom' falain némellyek dolgoznak,
Máſok a' báſtyákon ſéllyel fáradoznak,
Vár' kerittéſein ſokan izzadoznak,
A' jó békeſségért Papok-is áldoznak.

635. Végezvén a' Munkát örömmel bé-telnek,
Áldoznak naponként, 's vigan énekelnek,
Városi 's faluſi Birákat rendelnek,
Leveles ſinekben bátran innepelnek.

636. Mig a' nép múlata *Babilonia*ban,
Történt egy friſs dolog *'Su'sán* Városában,
Ama' nagy *Aſvérus'* Királyi Házában,
Midön hivalkodnék friſs mulatságában.

637. Minden Fö-Rendeit magához hivatja,
Mig vendég társakkal magát mulattatja,
Gazdag ditsöſségét fennyen mútogatja,
Száz nyóltzvan napokig pompájit nyujtatja.

638. Elméjében ötlik egykor Felesége,
Váſthi Királynénak válaſztott ſzépsége,
Leg-ottan társához mégyen követsége,
Jöjjön a' Királyhoz, 's légyen diſzeſsége.

639. Nem gondolván *Váſthi* Király' tettzésével,
Nem mégyen, nem birván vak negédségével,
Azért a' Király-is el-telik mérgével,
'S Mond, nem játtzik *Váſthi* többé ſzerelmével.

640. Javalyák az Urak, olly' Társat kereſſen,
A' kit Királynénak mindenkor ſzereſſen,
Fejében Királyi Koronát teheſſen,
Jóságával hóltig kedveſen élheſſen.

641. Sok válaſztott ſzemély Királyhoz vitetik,
Eſther mindeniknél ſzebbnek itéltetik,
Jósága mindenek elött kedveltetik,
Orſzág' Koronája fejébe tétetik.

642. *Márdokéus* ennek atyafi vérségé,
Kinek *Áſvérus*hoz vólt nagy kegyeſsége,
Mint-egy örzö Angyal, vigyázott hívsége,
'S úgy nem lön a' Király *Párkák'* nyeresége.

643. Ez hír a' Királynak majd tudtára léſzen,
Mellyért *Márdokéus* nagy jutalmat véſzen,
Hámán által néki tiſzteletet téſzen,
De *Hámán* méreggel el-telik egéſzſzen.

644. Hallyuk-meg, mit forral a' *Párkák'* inaſſa?
Hogy az *Eſther'* Bátryát akaſztva láthaſſa,
A' 'Sidók nemzetét fegyverre hányaſſa,
'S A' Királyi Házat gyáſzba borithaſſa.

645. Király'

645. Király' *Diétáján* jobb tanáts tartatik,
A' kéſzitett fára *Hámán* akaſztatik,
A' 'Sidók népének békeſség adatik,
'S Háládás jeléül nagy Innep tartatik.

646. Illyen az átkozott irigység jutalma,
Az hol uralkodik igazság' hatalma,
Illyen mentség Város az ISTEN' irgalma,
Bóldog a' nép, mellynek a' nagy UR óltalma.

647. Igy puſztúl az irigy maga veſzélyével,
Puſztúl a' vér-ſzopó kéſzitett vermével,
Triumfál az igaz okos hívségével,
Örvend a' Király-is kedves *Eſther*évél.

648. Nem ſzóllok többekről, ámbár mind jeleſek,
Angyali Tollakkal lángos tzimereſek,
Oſzlopok' halmain ſzárnyokkal fényeſek,
Bárány vérrel ſzerzett pálmákkal hireſek.

649. Mégyek a' Templomból a' Nap' Udvarában,
Salmon' Havaſsának újj orotvánnyában,
Ott van' egy újj Város roppant nagyságában,
Orſzághoz haſonló ſzéles határában,

650. E' Városſt, a' mint azt egy Sas ki-találta,
Egy napban öltözött Aſſzonyság fundálta,
Rakását 's lakását azoknak teſtálta,
Kiket maga drága vérével meg-válta.

651. Tellyes e' nagy Város fényes Oſzlopokkal,
Oſzlopokra rakott Tsillagos Tornyokkal,
De mint-hogy nem birok arany Oltárokkal,
Tiſztelem hireket rövid súgárokkal.

(*K. Sz. János.*)

652. Egy tettetes Oſzlop Város' hágójánál,
Kiáltoz nagy ſzóval márvány Kapujánál,

A' Mérges Kígyóknak Jordán folyásánál,
Prédikál, Személlye nagyobb Prófétánál.

653. Ettöl a' Jordánba a' Nap meg-mosatott,
Erdei Sáskával 's mézzel táplálttatott,
Köſziklán kéſzitett gabonát ſóratott,
Ördöggel tellyesnek ſokaktól mondatott.

654. Ez a' világ' Bünét egy Bárányra tette,
Midön *Galamb* által köſzöntését vette,
Ezt még *Héródes*-is nagyra betsüllette,
De végre ſzent Fejét egy tálba tétette.

(*Kriſtus.*)

655. Ez után egy *Akhát* Oſzlopra találunk,
Kinek Böltseſsége tsudára van' nálunk,
Ez a' mi *Palláſ*unk kit régen ſzolgálunk,
Mint-hogy kezében van' Életünk halálunk.

656. Erröl már fellyebb-is bövön beſzéllettem,
'S Mint Ditsö Királyról ditséretet tettem,
'S Mint-hogy Orſzágában ſzületéſem vettem,
Szájammal 's pennámmal hirét terjeſztettem.

657. Szent Záſzlója alatt hartzolok mig élek,
Orſzágát terjeſztem míg leſz' bennem lélek,
Tudom kinek hittem s haláltól nem félek,
Halál által jobbra mégyek, úgy itélek.

658. E' nagy Király magát egykor arra vette,
Hogy Lelkét Emberi képben öltöztette,
'S Mint-hogy Hiveinek javát ugy ſzerette,
Magát mindeneknek alája vetette.

659. Élete' folyáſa Törvényes igazság,
Törvénye Köſziklán épült irgalmaſság,
Áldozattya próbált egéſség 's Orvóſság,
Ártatlan Halála Idveſség 's Menny-orſzág.

660. Ki-

660. Királyi Székinek az Ég rendeltetett,
Melly ſzent Igéjétöl böltsen teremtetett,
Talpa' 'Sámolyának e' nagy Föld vettetett,
Melly négy ſzakaſzokra rendel terjeſztetett.
661. E' Király a' Népet Törvénnyel oktattya;
Híveit vérével váltya 's moſogattya,
Mint Fö-Pap, 's Bününkböl tiſztit Áldozattya,
A' Világ mint igaz Prófétát halgattya.
662. Örülnek a' vakok, mert újjul ſzem-fények,
Siketek tapſolnak, 's halláſra ſerények,
Tántzolnak a' sánták 's tágul az öſvények,
Sok néma-nyelveknek moſt jött-fel nap-fények.
663. E' Királyi Páltza támaſzt Halottakat,
Hódoltat Királyi Széktöl pártoltakat,
Foglyokat ſzabadit, 's újjit romlottakat,
Bóldogságra juttat ſok nyomorultakat.
664. Nints' már mit kereſni *Delfis'* Városában,
Mert Kút-fö fakadott az UR' Templomában,
Több haſzon egy *Sion'* Hegye' Bárányában,
Mint *Kréta* ſzáz hires kövér Bikájában.
665. Talált már *Fébus*-is régen várt Urára,
Ki ſzekere bakját vette Kormányára,
Talált *Diána*-is Hív *Apollójára*,
Templom Fö-Papjára, Pap-is Templomára.
666. Arany Gyapját *Kólkhis* már bátran birhattya,
Mint az Arany gyapjas Kapitány tudhattya,
Rontya záros Tornyát a' *Dánaes'* Attya,
Mert meg-ſzünt *Latrá*nak Aranyas harmattya,
667. Nem vált immár ſzüzet *Diána'* Szarvaſſa,
Arany Tyúkra talált *Minerva'* Kakaſſa,
Olaj-fákat terem *Vulkánus'* havaſſa,
Hattyuvá változott *Prométhéus* Saſſa.

668. Pat-

668. Patvar vigye kóltsát *Ilium* Várának,
Nints már semmi haſzna *Palládium*ának,
Fel-vertük koſárit ſzülék *Kumá*jának,
Kezünkbe van' kóltsa *Tzéres'* Barlangjának.

669. Sirattya *Dódona* páros Galambjait,
Keſergi *Núma*-is *Nymfa* Tanátsait,
Kréta-is gyáſzolja Ketskéje' ſzarvait,
Mert Szüz Fija birja kóltsos Városſait.

670. Fel-hagyta már *Minos* Pokol' Birósságát,
Mert lántzra vetették *Pluto'* Királyságát,
Sajnálja *Kháron*-is Rabok' ſzabadságát,
Ákhéron' vízének hoſzſzas ſzárazságát.

671. Örvend *Parnaſſus*-is magát meg-alázni,
Olympus' harmattyát *Sion'* hegyre rázni,
Igy kell Sárkány helyett Bárányt koronázni,
Minden Tsillagoknak a' Napért tsatázni.

672. Eddig Dél 's Nap-kelet Tüz melett feſzüle,
Nap-nyugot vízekben merülni kéſzüle,
Moſt már az igazság Szüztöl teſtesüle,
Kit minden Pogányok' kivánsága ſzüle.

673. *Hómeruſt* Hét Város tartotta Fijának,
Nem tudván bizonyos földét Hazájának,
E' pedig nevezte az Eget Attyának,
A' Földet Annyának 's el-jegyzett Társának.

674. Eſmérte *Rómulus* e' Fijat Urának,
Mert *Jánuſ*sal együtt térd fejet hajtának,
A' Szüz' ſzülésében úgy el-bámulának,
Hogy nagy Oſzlopjai földig le-romlának.

675. Már meſzſze távoztunk *Eden'* Kapujától,
Bár tilrson az Angyal az Élet' Fájától,
Jobb gyümölts tenyéſzik a' Fák' Királyától,
Jobb meleget véſzünk e' Bárány' Gyapjától.

676. Nem

676. Nem vágyunk már *Sálem'* füstös *Minhá*jára,
Sem az esméretlen Isten' óltárára,
Nem vágyunk tékozló fijak' moslékjára,
Vagy hazug étkekre 's latrok' barlangjára.

677. A' kik illy' Gustusok konyhányjin fözödtek,
Róka vendégségben záradtak 's sinlödtek,
Skórpiók völgyein út nélkül vezödtek,
Végre sok sebekben *Kháronhoz* vetödtek.

678. Jobb útra 's életre vezet az igazság,
Mellyet követ váltság 's örökös szabadság,
Itt van' halál ellen bizonyos Orvosság,
Jó fizetö Kezest talált az Adósság.

679. Halgat már a' Szamár mert szóllott a' Bárány,
Az IGE prédikáll, halgat minden Bálvány,
A' Nap házasodik kinlódik a' Sárkány,
'S A' Bárány' szavára meg-lágyúl a' Márvány,

680. Angyalok 's Tsillagok e' Királyt követik,
Négy lelkes Allatok Törvényét hirdetik,
Országok' lakossit Házához vezetik,
'S Zászlóját vérekkel festeni szeretik.

681. Terjed 's erösödik naponként Országa,
Frisseli Templomát Oszlopok' soksága,
Királyok tsókjait érdemli jósága,
Kiknek Koronákat készit okosága.

682. Király' Tanátsossit nem lehet számlálni,
Kiken Szent-egy-házát szerette fundálni,
'S Mint-hogy kapujában szoktanak strá'sálni,
Tetszett mindeniket Oszloppá tsinálni.

(*Sz. Máté.*)

683. Némellyik Emberi ortzáját mutattya,
Mert Király nótáját hangasan futattya,

Kereſzt' tudományát hirdeti 's folytattya,
Kereſzt-fa Szérüjén buzáját nyomtattya.
(*Sz. Márk. Sz. Lukáts.*)

684. Más nemes elméjét Oroſzlány' képében,
Rejti, 's erőſséget képzel ſzeméilyében,
Némely tágas, ſzügyes, nagy türő, teſtében,
Jármas tulkat példáz *Kérub* tzimerében.
(*Sz. János.*)

685. Némelly Sas ſzárnyakkal Mennyet Földet járja,
Magaſs járásának alig vagyon párja,
Pennájával nyilik ſok titkoknak zárja,
Melyeknek bé-töltét ſok Mártirom várja.

686. E' látta Menny-orſzág' Ditsö *Diétáját*,
Hét petsétü Könyvnek értette ſummáját,
Bárány Énekének ſummázta nótáját,
Ugy a' ſzent Angyalok' Hetes Trombitáját.

687. Fordulván azután Sárkány Orſzágában,
Ott látott egy Aſſzonyt ſzülés' fájdalmában,
Jelen vólt a' Bárány és Sárkány hartzában,
Bárány' győzedelmét vette pennájában.

688 Tsudálkozik a' Sas a' Bárány' hatalmán,
Sokkal inkább bámul egy fene Vad' ſzámán,
Bárány Vitézinek örvend Diadalmán,
Diadalmas Szüzek' Koronás jutalmán.

689. Itt látta *Jézabelt* köves köntösében,
Látta *Babilont*-is tüzes égésében,
Nékünk-is vólt réſzünk Malma' zörgésében,
De mind ezek titkok a' Sas Levelében.

690. Végre fel-öltözik Völegény' Ruhában,
Mégyen az *Oméga*' 's Meny-aſſzony' Várában,
Hol oſzlopa várta ſzentek' Templomában,
'S Ott várja Társait Szüzek' Táborában.

691. Sok

691. Sok illyen Oſzlopok vagynak e' Templomban,
Kiknek párja nintsen a' nagy *Babylon*ban,
Némelly Tüzbe kéſzült más *Paraditsom*ban,
Tiſzteltem hireket tsekély iráſomban.

692. Fényllik ezek között két Kereſztes Vitéz,
Melly két Oſzlopokra az egéſz Ház-nép néz,
Sók Tsudákkal hires e' két hatalmas kéz,
Tüzben próbáltattak 's állandók mint a' Réz.

(*Sz. Péter.*)

693. Az Elsö *Bethſajdát* tartja Hazájának,
Nagy Gazdája vala ſzent Kenyér Házának,
Simon neve mondja ſzelidség' fijának,
Meſtere nevezte *Pétert*, Köſziklának.

694. Hires Haláſz vólt ez *Tibériás* Tóban,
Holott haláſzattyát folytatta hajóban,
De ſokkal hireſebb bizván a' *Silóban*,
Kinek ſok Népeket keritett hálóban.

695. Eddig tsak a' néma Halakat kergette,
Varsáit 's horgait Tóba vetegette,
De miólta az UR Apoſtollá tette,
Haláſzattyát vizen, 's földen terjeſztette,

696. Elsö próbájában horga ſzakát vetett,
Vett ſebe tsak hamar ſzem vizzel köttetett,
Tüzes nyelv bordában hálója ſzötetett,
'S Mint Hajós Kapitány Tengerre küldetett.

697. Hire van' Rómában kereſzt hálójának,
Hire van' *Sálem*ben böv haláſzattyának,
Még *Césárea*-is engedett horgának,
'Sidó 's Pogány Népek térd fejet hajtának.

698. Jönek minden népek *Péter* hálójában,
Mert ISTEN' Beſzéde van' Arany ſzájában,

Életnek Kenyere terem Hajójában,
Áldott Orvoſságra találſz árnyékában.

699. Talált itt a' jó UR, jó és hív ſzolgára,
Talált a' Bölts Meſter Bölts Tanitványára,
Halál, Tömletz Pokol, rettegnek ſzavára,
*Babilon*is térdet hajtott pennájára. 1*Pét.* V.

(*Sz. Pál.*)

700. Támadott más ſzolga kiſſebb *Á'siá*ból,
Hires *Cilicia' Tárſus* Városából,
Ki nagy haſznot hajtott ſzent haláſzásából,
Tsillagok ſzármaztak Arany pennájából.

701. Hires vólt elsöben Sátor kéſzitéſſel,
Hires *Fari'séus* álnok hitetéſſel,
Bárány 's Kereſzt ellen kéſzült üldözéſſel,
Damaskus mezején lett ſzem-fény veſztéſſel.

702. E' Kegyetlen Farkas Bárány kézbe kerül,
Ott a' Nap-fény miatt ſetétségbe merül,
Mint egy hólt eleven a' Földön el-terül,
De ſzíve lágyulván újj Nap-fényre derül.

703. *Damaskus*ba kezén fogva vezettetik,
Hol ſzeme' világa meg-kétſzereztetik,
Majd az UR' nevében meg-kereſztteltetik,
'S Júhok' köntöſiben Farkas öltöztetik.

704. Érkezvén azonban KRISTUS' Seregéhez,
Apoſtoli nyelvet 's pennát vön kezéhez,
Szokik már naponként Bárány' Énekéhez,
Minden dolgát ſzabja Kereſzt' Törvényéhez,

705. Apoſtoli Tiſztit Fejében forgatta,
Az Harmadik Eget ezért látogattya,
Paraditsom' Titkát gyakran olvasgattya,
Igy léſzen Pogányok' Doktora 's nagy Attya.

706. Fel-

706. Fel-áldozza magát a' JÉ'SUS Nevének,
Bé-járja határit Tenger melyékének,
Hogy eleget tégyen URa tetszésének,
Viselvén bélyegét KRISTUS' Keresztének.

707. Tudomány Piattza szoros *Á'siá*ban,
Hol már sok Városok jöttek hálójában.
Nap-nyugotra mégyen Tsászár Udvarában,
'S Pénz-váltójit hagyja *Rómulus'* Várában.

708. E' jég-törö *Saulus Péter*nek útat nyit,
Kegyelem' Borával sok Bünöst részegit,
Hitetlen Népeket Hit által igazit,
Tizteli Nap-nyugot Apostoli Tiztit.

709. Sok Népes Országok 's Koronás Felségek;
Tenger' szigetekben lakó Nemzetségek,
Jönek e' Tsillaghoz 's újjul egésségek,
Idvességre virrad halálos inségek.

710. Halgat a' Tsillagtól e' Világ' Harmadja,
Kréta' száz Városa Attyának fogadja,
Diánát Éfésus már magának hadja,
Vájja-ki hamvából *Vulkánus'* szabadja.

711. Esméretlen Isten nints már *Áthénás*ban,
Egész Görög Ország vagyon bámulásban,
Bálványok' Papjai feküsznek hagymásban,
Mert minden Istenek vagynak halgatásban.

712. Valamerre mégyen áldásos késérik,
Ortzája kendöjét Orvosságnak kérik,
Még az ördögök-is e' nevet esmérik;
Esméretlen Népek mint Istent ditsérik.

713. Apostoli pennát ha véven kezében,
A' Nap' Szigettye-is könyvez örömében,
Még a' Viperák-is Málta Szigetében,
Tsokolták e' kezet *Publius'* Tüzében.

714. Sok ezer mért földek vagynak járáſiban,
Hires vadáſzatok kürtös hajtáſiban,
Arany Eſsök folynak ſzája' mondáſiban,
Örvend a' Gazda-is illyen Munkáſiban.

715. Illyen ſemmit teremt az ISTEN' Kegyelme,
Illyen az Harmadik Égbe tanúlt Elme,
Illyen Fijakat ſzül a' KRISTUS' ſzerelme,
Illyen a' Menny-orſzág' Kóltsa jövedelme.

716. *Pál* ſemmi magában; de ha Leveleknek
Értelmit vi'sgáljuk, Minden mindeneknek,
Attya 's Hív Doktora ſok Pogány Népeknek,
Ditsö Koronája ſok ezer Szenteknek.

717. Te pediglen *Plutó!* keresd-fel *Nérodat*,
Kinoztasd mind addig vér-ſzopó Rabodat,
Mig vérével óltya tüzes kénkö Tódat,
Vagy melly e' tüzével gyujtya ſzakállodat.

718. *Nérót* a' ki *Pétert* Fára feſzitette,
Pált tüzes mérgében kard alá vettette,
E' két drága Fejet Halálba fektette,
A' Tsillagos Eget gyáſzba keritette;

719. *Nérót* a' ki Rómát lángba boritotta,
Annyát 's Attyafiát ſirba taſzitotta,
Kedves *Sénékáját* vérbe fulaſztotta,
Édes Hazáját-is hóltig puſztitotta.

721. E' Beſtiát *Plutó* tartsa-meg magának,
Ujjitsa minden nap kinnyait Rabjának,
Mi pedig ſzolgáljunk *Péter* 's *Pál* URának,
Mig ſúgára ſzolgál igazság Napjának.

722. Adjon a' nagy ISTEN több illy' Kóltsárokat,
Kik Háza javára birják a' Kóltsokat,
Mellyek nyerheſſenek fényes Oſzlopokat,
Távoztaſſa töllünk a' gyilkos *Nérókat*.

723. Uj-

722. Ujjultak az Egek újj Nap' támadáſſal,
Múlnak a' régiek ſzörnyü harsogáſſal,
Ujjul a' Földi Nép' Szüz Méh virágzáſſal,
Ujjulnak a' vízek ember' haláſzáſſal.

723. Miként az újj Bórnak újj Tömlök kellenek,
Ujj Naphoz-is újjabb Tsillagok illenek,
Régi terhes Hegyek illyeket ellenek,
Mellyek a' Nap mellett rendel ſereglenek.

724. Igy a' mi Napunk-is formálván Egeket,
Teremt maga mellé Tsillag Seregeket,
Mennyei Mannával terhes fellegeket,
Mellyek öntözzenek Mezöket 's Hegyeket.

725. Az Egek tizenkét Jegyeket eſmérnek,
Mellyeket ſzámtalan Tsillagok kisérnek,
Kiktöl függ forgáſa hidegnek és dérnek,
Ezek-is mindnyájan egy URat ditsérnek.

726. Illyen a' meg-újjult Világ' ábrázattya,
Négy Lelkes Állatok' Táblája mutattya,
Nap mellett tizenkét Jegyek' Tsillagzattya,
Kiket válaſztott vólt az újj Világ' Attya.

727. Ezek-is miólta Napban öltöztenek,
Fényes Súgárokkal Egen tündöklenek,
'S Mint-hogy ſok Fijakat *Sion*ba ſzültenek,
Az UR' Templomában Oſzlopok lettenek.

728. Ezeket a' Király Székekben ülteti,
A' Földi Népeket magához gyüjteti,
Pogányok' Iſtenit porba temetteti,
Pokol' Királyát-is tömlötzre vetteti.

729. Látván a' nagy Gazda Hívséges Társait,
Kezekben ajánlya Menny-orſzág' Kúltsait,
Hívségekre bizza minden Tárházait,
Birják 's igazgaſsák Orſzága' bajait.

730. Más

730. Más Hetven ſzolgák-is jönek a' Munkára,
Ajánlyák magokat ſzent Tudományára,
Hivják a' Népeket idveſség' uttyára,
Egeket igérnek Hítek' jutalmára.

731. Mind ezek fáradnak az UR' Munkájában,
Két élü fegyver van' mindenik ſzájában,
Kettös a' jútalmok e' véres pályában,
Kereſztes Vitézek' ſzent Társaságában.

732. Ekként meg-újultak az Égi Seregek,
Követték azokat a' Földi Fellegek,
'S Ezekböl ſzármazott Arany Fejü ſzegek,
Mellyeket formáltak a' Felséges Egek.

(*Timothéus Titus.*)

733. Illyenek *Éfé'sus*' 's *Kréta* Püspökjei,
Igaz Kamarán költ Papok' Tükörei,
Menny-orſzágban tanult ISTEN' Követtyei,
ISTEN Templomának faragott Kövei.

734. Fénylenek mind azok ISTEN' Városában,
Miként Szent *Iſtván*-is *Mártyrok*' ſzámában,
Vagy mint *András* 's *Filep* régi *Stzithiá*ban,
Iſmét Szent *Bertalan* kormos *Indiában.*

735. Talált e' nagy Király olly' eſzes ſzolgákat,
Kik máſoknak adnak arany Koronákat,
Királyokkal együtt tartnak *Diétá*kat,
Kereſzt-fával nyernek Királyi páltzákat.

736. Némellyik mint Tsillag Földet világoſit,
Más mint egy Szövétnek vakokat útaſit,
Némellyik halálos betegeket gyógyit,
Tudatlan Népeket Böltseſségre tanit.

737. Har-

737. Hartzolnak némelyek, mások kereskednek,
Halásznak, épitnek, 's híven vitézkednek,
Szántásban, vetésben, sokan serénykednek,
Szerentsés Munkájok' sorsán ditsekednek.

738. Némellyik *Orfeus'* hárfáját forgattya,
Köszikla szíveket tüzzel lágyittattya,
Más szelid Báránnyá Farkast változtattya,
Némelly a' nagy Hegyet Tengerbe ugrattya.

739 Itt vagynak Emberben öltözött ISTENek,
Vagynak ez Országban Fejér Szeretsenek,
Teremnek e' Földön ollyatén Tehenek,
Mellyek egy nap' egész Tsordákat ellenek.

740. Eddig a' *Jupiter'* Bikáji gözöltek,
*Márs*nak 's *Diána*nak sok Szüzeket öltek,
Céres, *Bakhus*, 's *Vénus'* Oltári füstöltek,
Isis' Asztalára sok Lisztet öröltek.

741. Eddig a' Bálványok' Papjait hizlalták,
A' gyilkos Latrokat Égig magasztalták,
Még az Hóltakat-is mint Istent uralták,
Ördöngös Könyvekkel Földet el-foglalták.

742 Néktek tartott eddig gyertyát a' vak világ,
Már a' Bárány mellett Fegyverben az Ország,
Kiket nagy *Konstantin* vezet 's több Királyság,
El-jött a' régen várt keresztes Uraság,

743 Mint az Özön víze világra terjedett,
Vagy *Fáéton'* tüze hirtelen gerjedett,
Ugy a' Keresztfából ollyan víz eredett,
Melly a' Tengeren-is által kerekedett.

744 Mint *Bethlem'* forrását nagy Király kivánta,
Köszikla vízét-is sok Nemzetség várta,
Ugy a' Keresztes vízet ISTEN arra szánta,
Hogy a' pusztán panasz ne légyen iránta.

745. *Pégaſus'* lábával oly' forráſt rugtatott,
Melly a' Szüz *Mu'ſák*nak Tudományt folytatott,
Kereſzt Kóltsal pedig olly' víz áraſztatott,
Melly ſok Halottakat életre juttatott.

746. Kóſtolták e' Vízet ſok Királyi Képek,
Fáját-is tsókolják ſok Kereſztény népek,
Ferednek ezekben mind rutak 's mind ſzépek,
Gyógyúlnak ſzagjától ſok beteges Lépek.

747. Még a' Szigetek-is Kereſzt-fához gyülnek,
Sárkányok 's Párdutzok árnyékában ülnek,
Az Égi-madarak Ágára repülnek,
Bárány Királyoknak mindenek örülnek.

748. Már a' Római Sas kéſziti Páltzáját,
Melly eddig ſzaggatta KRISTUS' ſzelid nyáját,
Le-véſzi Fejéből Arany Koronáját,
'S Záſzlójának tartja Bárány' Kereſzt-fáját.

749. Fájlalja Nap-kelet Hite' késöségét,
Látván Nap-nyugoton Kereſzt Ditsöſségét,
Könyvezi ſzívében Dél-is betegségét,
Látván egéſzségben Éſzak' nemzetségét.

750. El-jö még *Sem*nek-is a' régen várt óra,
Mellyben maradékja' dolga fordul jóra,
Föld alatt lakók-is gyülnek ez Hajóra,
Kereſzt-fából kéſzült nagy Trombita ſzóra.

751. Itt van' *Ágénor*nak *Európa* Leánya,
Királyi Házának minden maradványa,
Nem kell már *Máózim* vagy *Molok* Bálványa,
Kezében Kereſztes kóltsos Arany-Bánya.

752. Itt vagynak *Európa'* tsendes Orſzágai,
KRISTUS' ſzerelmének Rubintos Rabjai,
Arany Kereſztének Koronás ſzolgai,
Meny-Aſſzony Házának ſzentelt Oſzlopjai.

753. Már

753. Már egéſz *Europa* Görög-Orſzággá vált,
Miólta az ISTEN Szent Szüz' Méhében hált,
Ha régen e' világ Hét Böltseket ſzámlált,
Már ſok ezer Böltsek' Erdejére talált.

754. E' Kereſztes Erdök mindenütt terjednek.
Mellyeknek Fájiból ſzent Tüzek gerjednek,
Ez Oſzlopok alól olly' vízek erednek,
Mellyekben a' *Mu'ſák* mindennap' ferednek.

755. Itt van' Szent *Iſtván*-is *Átilla*' Népével,
Kereſztény Királyok' Ditsö Seregével,
Károly, *Henrik*, *Sigmond*, Arany Kereſztyével.
Láſzló, *Lajos*, *Mátyás*, Koronás Hitével.

756. Örvend a' *Magyar*-is Kereſzt jutalmának,
Örül Apoſtoli Kóltsos Királyának,
Orſzágát ajánlya kegyes MÁRIÁnak,
Idveſség' Tárházát *Mária*' Fijának

757. *'Su'ſán* hajdon három Böltseket nevele,
Kik által Égből jött nagy Királyt tiſztele,
Itt az illyenekkel minden Orſzág tele,
Melly az idveſségnek tsalhatatlan jele.

758. Betüket találó *Kádmuſt* már *'Sidon*tól,
Nints' mért irigyeljük, *Thálesſt Milétons*tól,
*Sólon*t Áthénáſtól, máſt Látzédémontól,
Jobb Törvény-tévöink ſzármaztak *Sion*tól.

759. Imádja bár Khina bölts *Konfutziuſs*át,
Siraſſa Thrátzia Lantos *Orfeuſs*át,
Gyáſzolja Kaukáſus nagy *Prométhéuſs*át,
Jajgaſſa Fébus-is *Eskulápiuſs*át.

760. Nints' az illyeneknek nállunk ritkasága,
Sok *Orfeus*t termett a' Bárány' Orſzága,
Sok tsillagokat ſzült a' Nap' házaſsága,
Kikkel gazdagitott az Egek' jósága.

761. Nem meſſze Menny-orſzág ugy lárjuk, *Aſſur*tól,
Hát miért irtózik e' kegyelmes URtól,
Talám félti lábát a' Töviſſes úttól,
Jobb ha tanátsot kért a' kegyes *Agur*tól.

762. Hóldas Próféta-is tartja Lova farkát,
Mardoſſa *Sárpédon* záſzlos népe' ſarkát,
Hizlal metsettyében vendég tsergö ſzarkát,
Bár Földes URának Temjénezné markát

763. Nagy *Mógol*-is régen vágyódik magában,
Hogy Mennyei Poſtát láſſan Orſzágában,
De mig Jordán' ſzele nem fú határában,
Nem terem idveſség Arany Bányájában.

764. Bár látna minden nép illyen Angyalokat,
Angyalok' Kenyerén hizott Oſzlopokat,
Oſzlopok' hamvából kéſzült Oltárokat,
Oltárok' URának ſzentelt Templomokat.

765. De mig a' Föld Arany Gyapjas Vitézekkel,
Változik 's Áldozik Tsillag ſeregekkel,
Tiſzteljük a' Bárányt Angyali kezekkel,
Oltárit terjeſzſzük tollas fegyverekkel.

766. Viſeljük idveſség ſzerzö Kereſzt jármát,
Bárány' Udvarában ne ſzerezzünk lármát,
URunk' óltalmára kiáltsunk *Ad Armát*,
Tartsunk jó fegyveres Sántzot és Kásármát:

767. Kérjünk az Egektöl kegyes Királyokat,
Épitsünk Tsillagos Báſtyákat 's Tornyokat,
Kéſzitsünk *Sálem*ben bátor Hajósokat,
Gazdag Tárházakat 's Tudós Kóltsárokat.

768. Az Egek-is erre régen kivánkoznak,
Mig minden Akolban egyaránt Áldoznak,
Bárányok 's Farkaſok bátran barátkoznak,
Vadas Barlangok-is Templommá változnak.

769. Mind

769. Mind addig terjedjen e' Templom' határa,
Mig a' Föld meg-hódol egy Páſtor' ſzámára,
Futnak minden Népek Oltára' ſzarvára,
Viſzſza ſzáll *Sálem*-is jó Földes URára.

770. Látván az Egek-is e' ſzent egyeſséget,
Tsepegnek a' Földön Arany Békeſséget,
Békeſség' 'sirjából kéſzült vendégséget,
Akkor lát a' világ igaz Idveſséget.

771. Itt vagyon lengetég Verſeim' határa,
Mellyekkel áldoztam Oſzlópok ſzámára,
Olvasd-meg, nem léſzen Lelkednek kárára,
Még jobb ha Himet varſz Te-is e' formára.

772. Ditsöſséges Egek! kik az Oſzlopokat,
Oſzlopokkal hires Hegyeket 's Halmokat.
Adtátok, köſzönnyük kegyes jóságtokat,
Oh kérjük tovább-is irgalmaſságtokat!

773. Pennámat tovább-is Ti néktek Áldozom,
Kegyeſség' Oltárát Temjénnel halmozom,
Nagy *Tzirus*' Házában régen kivánkozom,
Mellynek Alkotvánnyán még moſt tsudálkozom.

HATODIK TSUDA.

Az Anya ſzent egy-háznak Tsillagai.

774. Érzékeny Pánnámnak nintsen nyugodalma,
Ámbár nints' elméket köſzörülö Malma,
De van' *Apollónál* olly' ſzép Arany Alma,
Melly fáradságimnak leſz' drága jútalma.

775. Ez az Arany Alma rakva Tsillagokkal,
Szörnyü nagy és fényes tüz golyóbiſokkal,
Terméſzet' méhében termett állatokkal,
Terméſzet' URának ſzentelt Templomokkal.

776. Nézd-el e' világot láttz egy Arany Almát,
Mellyben tsudálhatod Teremtö Hatalmát,
Egekig fel-hatott ſzentséges irgalmát,
Munkájiban fénylö Böltseſség' tzirkalmát.

777. A' Tsillagos Égnek roppant Alkotvánnya,
Tsillagok Attyának titkos Tudománya,
Ollyan a' Böltseknek mint egy Arany Bánya;
Melyben izzad ſok Bölts homlokok' Márvánnya.

778. Egy kerekes Orát mútat a' formája,
Minden kerekei Böltseſség' Munkája,
ISTENek 's Angyalok' 's Bölts elmék' hazája,
Égbe nézö Böltsek gazdag Oskolája.

779. A' melly tudós kezek ez Orát formálták,
Kerekek' forgáſit rendelték 's fundálták,
Szüntelen mozgáſok' módját fel-találták,
Mellyeknek titkait nagy Böltsek vi'sgálták.

780. *Atlás* az Egeket vállaira vette,
Arkimédes egy kis üvegbe ſzerkette,
Endimion magát Hóldal el-nyelette,
Empedokles teſtét Etnába temette.

781. *Káldéa*-is tartott Bölts Égbe nézöket;
A' kik vi'sgályanak Egeket 's idöket,
Prométhéus táplált ſzív 's máj eméſztöket,
Ródus Nap' Lovait 's *Fébust* tiſztelöket,

782. *Égyiptom* 's *Babilon* hires Böltseivel,
Hires Hét Bujdosó Tsillag' nemeivel,
Hires a' Tizenkét Grádits' Jegyeivel,
Eſztendönként forgó nap kerekeivel,

783. Ha nézſz e' világnak négy ſzegleteire,
Terméſzet titkának Bölts mértékeire,
Találſz véghetetlen Felség' Képeire,
Egy Bölts Áts Meſternek áldott kezeire.

784. Két

784. Két végeit nézzed világ' tengelyének,
Mellyeken forognak ſarkai terhének,
Ezek-is tudományt adnak az Elménck,
Könnyü tereh mellyet ketten viſelénck.

785. E' fel-tekert Ora, nintsen tsak magára,
Jelen van' Gazdája, 's vigyáz forgására,
Sok ſzolgai vagynak Fertályra 's Orára,
Dolgoznak 's vigyáznak Gazdájok' haſznára.

786. Gazda' Méltóságát eſmérik az Egek,
Udvarolnak néki ſzámtalan ſeregek,
Mindennek különös ſzobáji kerekek,
Tárház gyanánt vagynak ſok gazdag fellegek.

787. E' Kerekes hajlék mikor formáltatott,
Ki által, 's mi végre, miként alkottatott,
Mind ezekről *Mó'ses* olly' iráſt mutatott,
Mellyen Ditsöſſéges Hitünk fundáltatott.

788. Nap, Hóld, és Tsillagok e' Gazdát uralják,
Az Ég' Bólt-hajtáſi kezét magaſztalják,
Törvényét Királyok nagy örömmel halják,
Még-is a' Bolondok, *nints ISTEN*: azt valják,

789. Nints' Ház, melly magától épületet végyen,
Nints' olly' óra mellynek Meſtere ne légyen,
Sár Fazakas nélkül korongra nem mégyen,
Világ' teremtöjét tagadni nagy ſégyen.

790. *Ádám*, *Nóé*, *Mó'ses* ſok régi Szentekkel,
Ábrahám, *Izrael*, több kegyes Lelkekkel,
Dávid és *Salamon* világi Böltsekkel,
Tiſztelték ez URat ſzent ditséretekkel.

791. Sok Ditsö Királyok Egek' uraságát,
Egek' Királyának nagy Hatalmaſságát,
Rettegték 's áldották Felséges jóságát,
Páltzájoknak attól várták Bóldogságát.

792. *Tzirus*

792. *Tzirus*-is a' *Persák*' gazdag nagy Királya,
Ez Ház alkotvánnyát annyira tsudálya,
Hogy *Ménont* magához hívni nem ſajnálya,
'S E' Kerekes Házat Remekbe formálya.

793. Hajol a' Bölts elme a' Király ſzavára,
Fordittya ſzemeit Ég' Bóltozattyára,
Kéſzit egy Tsillagos Házat e' formára,
Hét Tsudák' egyike nem találſz párjára.

794. Az Egéſz Ház' terhét egy Oſzlopra tette,
Harmintz két ſzegletre Böltsen ſzerkeztette,
Nap' kerekét közép pontban helyheztette,
Tsillag Seregekkel környül vétettette.

795. Hely-tartó Tsillagok Egek' ſzélit érik,
A' Bujdosók pedig a' Napot kisérik,
A' Tizenkét Jegyek az Eſztendöt mérik,
Mint Lelkes Mágneſek mind *Ménont* dicsérik.

796. Ez Házban az egéſz Világ bé-zárkozott,
Az Égnek négy Réſze ebbe sátorozott,
Nap 's Hóld Eſztendönként miképen változott,
Sok Tengely 's kerék fog, itt abban dolgozott,

797. Miólta ez Házat *Ménon* fel-találta,
Tsudák Seregében a' Világ ſzámlálta,
Bölts inventzióját ſok Elme tsudálta,
De párját még eddig ſenki nem formálta.

798. A' ki kiván látni Tsudát ſzemeivel,
Vagy Tsillagos Házát minden Jegyeivel,
Ne Tsudálya *Ménont* rosdás ſzegeivel,
Vagy *Atlás*t vállain tartott Egeivel.

799. Kelyen-fel 's jöjjön-el az ISTEN' Hegyére
Nézzen az újj Egek' roppant ſeregére,
'S Azokat kéſzitö Böltseſség' kezére,
Itt talált méllységes Tsudák Tengerére.

800. E'

800. E' Tsillagos Házban leg-elsö Ditsöſség,
Az URnak Igéje mint-egy el-terjedt Ég,
Minden Tsillagokat Éltetö Lelkeſség,
Lelkeket Teremtö Böltseſség 's Békeſség.

801. Ez Háznak Oſzlopa az ISTEN' Hatalma,
Kaptsolja falait Egyeſség' óltalma,
Mint-egy élet-ere az URnak irgalma,
Mellyen fundáltatott ez Ház' nyúgodalma.

802. A' Tsillagok között egy igaz Nap fénylik,
Melytöl világokat mindenek reménylik,
Ámbár ſok ártalmas Tsillagok betsménylik.
Irigység' nyilait álnokſsággal ſzénlik.

803. E' Nap a' Tsillagok' 's Angyalok' Királya,
Ditsöſség Székiben Ég' közepit álya,
Titkos ſugárait a' Világ Tsudálya,
Munkáit követni ſenki ne próbálya.

804. Lángoló ſzekerén az Eget bé-járja,
Tüzes Lovainak ſohol nintsen párja,
Pajtája' kóltsait kebelébe zárja,
Zárjának nyilását *Foſforus*-is várja.

805. Számtalan ſzemekkel rakva van' ortzája,
ISTEN-is Ember-is, a' mint van' formája,
Plutó Királynak-is parantsol páltzája,
Pokolban-is hires Királyi Táblája.

806. Szem-fény veſztö Rendit nézd-el Udvarának,
Számtalan vendégit gazdag Aſztalának,
Örülnek mindenek napjok világának,
Melly által halálból életre jutának.

807. Nem tsuda ha régen Nap Iſtent tiſzteltek,
Arany Oltárokat ſzámára ſzenteltek,
Kintses Oſzlopokat 's Tornyokat emeltek,
Mellyekben Mennyei nagy ISTENt képzeltek.

808. *Apollót* Orvosok tartyák Istenének,
Minden állatoknak élet' Kut-fejének,
Napok' és éjtszakák' fényes vezérének,
Nap-kelet 's Nap-nyugot' határ mértékének.

809. Nézd-el az igazság Napjának Munkájit,
Lelkeket gyógyitó kintses patikájit,
Szem-fényt élesitö Bal'sam' Pilulájit,
Apolló' kertében termett Élet' Fájit.

810. Nap' Udvara tellyes Bölts Égbe nézökkel,
Élet' fáján termett Tudomány Tömlökkel,
Tsillagokat szülö temjénes emlökkel,
*Minervá*nak szentelt Olaj-fás erdökkel.

811. *Nektár* 's *Ambro'sia* terem kertyeiben,
Tüzes nyelvek laknak Élö-vízeiben,
Istenek készülnek tüzes hegyeiben,
Angyalok portáznak szárnyas szeleiben.

812. Téjjel, mézzel, folynak minden Határai;
Mind Élö Könyvekböl vagynak Oltárai,
Tüzes Tengereken járnak Kalmárai,
Tsillagos Tornyokkal fényesek Várai.

813. Országának Népe Papok és Királyok,
Napban fel-öltöztek ritkán van' homályok,
Vadas Kertben laknak, van-is sok tsatájok;
Mardosják 's hervesztyák vér-szopó Nadályok.

814. *Triptoloméust Céres* tüzben takargatta,
Mellyben böltsességre szülte 's tanitgatta,
Kenyér készitésnek titkát mutogatta,
Mellyel a' Föld Népét Törvényhez szoktatta.

815. Lásd az újj Napnak-is illyen Oskoláját;
Tüzes nyelvek által készitett szobáját,
Keresztfa Tüzével füstölgö Konyháját,
Kenyér kereséstre serkentö nótáját.

816. Láttz

816. Láttz itt Áldozattal sárgáſult Ortzákat,
Véres verejtékkel érdemlett Pálmákat,
Sok ſzentek vérével írt Törvény Táblákat,
Kereſzt-fa ſzegekből kéſzitett pennákat.

817. Sok fegyveres ſzemek néznek az Egekre;
Napot 's Tsillagokat véſznek mértékekre,
Teſteknek nagyságát oſztyák mért földekre,
Söt Lakoſoknak-is hívnak hitelekre.

818. Im' a' mi Napunk-is újj Földet 's Egeket
Teremtett, 's terjeſztett roppant ſeregeket,
Még-is ollyan vakság fogott némellyeket,
Hogy e' Nap' fényétöl meg-tiltyák ſzemeket.

819. Nap nélkül a' világ tömlötzbe zárkozik,
Setét hidegétöl *Árgos*-is irtózik,
Nap nélkül *Vulkánus* hijába dolgozik,
Mert tüze-is jeges hideggé változik.

820. Láttad-é nap nélkül ezt az újj világot,
Láttál egy magában párt-ütött Orſzágot,
Vezér nélkül puſztán tévelygö ſokságot,
Nap és Hóld gyáſzára méltó bolondságot.

821. Akkor uralkodtak a' tüzes Sárkányok,
Lelkeket varáſsló tündér boſzorkányok,
'*Sésoſtris*' Kertében nevelt óltományok,
Héródes Erdején faragott kormányok.

822. Akkor a' ſzent Város barlangá változott,
Kevély *Jézabel*is ſzent vérrel áldozott,
A' Nap' udvarában Sárkány táborozott,
A' Bárány' Aklában regnált ſok átkozott.

823. Igy veſzett a' Világ' Kígyó' tanátsával,
Igy járt az árva Ház vér ſzopó Latrával,
Igy az üveg tenger *Lutzifer* horgával,
Mig ſzem-fényt újitott Nap' Biróságával.

824. Bóldog hát az Orſzág, melly a' Napot láttya,
Bóldog a' Nép, melynek a' KRISTUS Baráttya,
Élet' Kenyerével rakva van' hóſtáttya,
Ennek a' Nap Báttya, 's Menny orſzág ſajáttya.
825. Mit láthat *Árgós*-is ha nintsen Nap-fénye?
Gyáſzol a' Menny-Aſzszony, ha nints' Völegénye,
Hóldnak-is a' Napban van' minden reménye,
KRISTUS' Népének-is e' légyen törvénye,
826. *Apólló* 's *Diánna* Mennyei Vérségek,
*Látónát*ól nevelt kegyes Iſtenségek,
Szent tüzet tápláló kedves egyeſségek,
Láſſuk mire tanit örökös hívségek.
827. *Fébus'* tüzét *Fébé'* váltja híveſséggel,
Szárazságát tóldja haſznos nedveſséggel,
Nap' és Éjj' foljáſit ſzokott rendeſséggel,
Mérséklik, 's az udvart tartyák fényeſséggel:
828. Az idök' 's Eſztendök' határit forgattyák,
Világ' négy Réſzeit böltsen igazgattyák,
Az Egek' áldáſit böven oſztogattyák,
A' Nemes elméket Mennybe hivogattyák.
829. E' Bölts Tanitókat halgatni nem ſzégyen,
Tsak tanitáſoknak meg-értöje légyen,
Ezek által tiſzta ſzüz életre mégyen,
Tsak idegen tüzet ſzívébe ne tégyen.
830. E' Fáklyák Világgal tartyák az Orſzágot,
Mindennek egyaránt oſztyák a' Világot,
De ſokan gonoſzra költik e' jóságot.
Hitetlenül birnak haſznos Gazdagságot.
831. Szemléljük már *Fébuſt* az ISTEN' Fijában,
Fébét mint-egy Hóldat ſzent nyoſzolyájában,
Szent tüzzel ditsöült ſzerelmes Társában,
Az ISTEN Vérével feſtett ſzobájában,

832. Ez

832. Ez örökös hívség véren fundáltatott,
Mellyet a' Nap kedves társáért folytatott,
Mikor e' két testvér ISTEN fogantatott,
Nap 's Hóld között ily' szent Házaság tartatott,

833. Itt már a' Menny-Aszszony Napban öltöztetik,
Mennyei Harmattal 's tüzzel feresztetik,
Mint újj *Éva* viszont' *Édenbe* vitetik,
És minden Élöknek Annyává tétetik.

834. Tüzbe próbált Arany Menny-Aszszony' ruhája,
Férje sugárival tündöklik ortzája,
Mirhával illatoz mellyének táblája,
Sok drága kövekkel rakva Koronája.

835. Fel-áldozza magát szerelmes Férjének,
Feredik tüzében véres tengerének,
Vérrel festett Zászlót tartván tzimerének,
Mellyel kedveskedik Nap' Völegényének.

836. Örül már második *Ádám Evájában*,
Paraditsomának termékeny Fájában,
Örvend Meny-Aszszony-is gazdag *Ádám*jában,
Szeretet' tüzével Hires Gazdájában.

837. De miként a' Naptól sokszor el-tíltatunk,
Homályban boritott fényétöl foszlatunk,
Vagy heves tüzétöl szörnyen izzasztatunk,
'S Ártalmas Napoktól félni tanittatunk.

838. Miként a' Hóldnak-is sok viszontagsági,
Változó szinének kedvetlen mordsági,
Költsön vett fényének ártalmas jósági,
Rettentik szívünket álhatatlansági.

839. *Bethlemi* Napnak-is éppen e' törvénye,
Ámbár jelen a' Nap, még sem látszik fénye,
Távozik társától világa' reménye,
Gyakran vakra fordúl Keresztt' keresménye.

840. Illyenkor a' Napot keresök fáradnak,
Az üldözök pedig tömlötzbe záradnak,
Sok fényes Tsillagok bujdosnak 's bádjadnak,
Barlangos puztákban Nap nélkül sonnyadnak.

841. *Diána*-is ekkor, *Fébus*sát gyázolja,
Szent Ortzáját sáros Könyvekkel mázolja,
Sebes vér-folyást özvegyen gázolja,
Mert a' Nap udvarát *Cákus* mészárolja.

842. Szenved a' Nap' Társa 's fö nélkül áldozik,
Mint keserves Özvegy sokképen változik,
Vért-csopó Nadályok tavától írtózik,
Fogy, sárgúl, 's kinnyában halni kivánkozik.

843. Forditya szemeit vett seb helyeire,
Farkasok torkába hányt tetemeire,
Lélek nélkül maradt hív vitézeire,
Tolvaj Barlangoktól prédált Híveire.

844. Mind ezeket, ugy mond, prédára neveltem,
Ámbár Bárány Király' számára szenteltem,
Mint hív test Örzöket Várakba rendeltem,
Mennyei Férjemet ezekkel tiszteltem.

845. Már a' szent kezeket *Kháron* bilintsezi,
Tövis Koronáját sok szent Fö könyvezi,
Szent Lélek' Templomit *Circé* bélyegezi,
Hol vagyon ISTENtek? Pokol-is kérdezi.

846 Még sem kételkedik Férje' hívségében;
Mennyei Királyal tett szövetségében,
Nem sokára, bizik, jut egyességében,
Részt vészen a' test-is fö ditsösségében.

847. Kegyes reménységét az Egek táplálják,
Mellyeknek Titkait Angyalok tsudálják,
Kettös sarkainak Értelmét vi'sgálják,
'S Azonban a' Hítnek Tár-házát találják.

848. E'

848. E' kettös ſarkaknak ím' két jeles párja,
Mellyeken a' Világ' kerületit járja,
Egyik a' Törvény Könyv, az Igazság' zárja,
Máſik a' kegyeſség, az Egek' Kóltsárja.

849. Mig e' két ſarkakon a' Föld forgattatik;
Addig Nap 's Hóld között ſzövettség tartatik,
De mihelyt e' két ſzám ſárba tapodtatik,
A' ſzemtelen világ önként kárhoztatik.

850. E' két ſarkak között vagyon egy Fényeſség;
Júnó Tejéből lett habos öſvényeſség,
Tsillagok közt fénylö ſzép ſejér tüzeſség.
Láthattya minden ſzem, mikor van' tsendeſség.

851. Formált az újj Nap-is illyen tejes útat,
Melly az idveſségre Országút mutat,
Ez az út fakaſztott egy oly' forrás Kútat,
Mely el-mos és tiſztit minden bünt és rútat,

852. A' Szent Iráſokban ily' Kútat találunk,
Kik ez útan gyakran járni nem ſajnálunk,
'S Ez élet' Forráſra minden nap' sétálunk,
Melly által változik életre halálunk.

853. Ez az út a' bünöſt ISTENhez juttattya,
Földet az Egekkel meg-barátkoztattya,
Tiruſt 's *Égyiptomot* *Sálem*ben iktattya,
Sauluſt Apoſtollá könnyen változtattya.

854. Találhattz ez úton Kenyér' Mezejére,
Téjjel mézzel folyó *Kanaán*' földére,
Élet' fákat termö gazdag erdejére,
Minden vigaſztálás' áldott Kút-fejére.

855. A' kik ezt az útat 's forráſt kéſzitették,
Négy ezer eſztendök alatt épitették,
Abban ſok titkoknak Tsudájit rejtették,
ISTEN' Városának Piattzává tették.

856. So-

856. Sokan ezt az útat Istenesnek vélik,
Mások hitetésnek 's Mesének ítélik,
Mert bolondságokban az Eget nem félik,
Mig veszedelmeket jelen nem szemlélik.

857. Tizenkét Lámpások a' Nap' udvarában,
Fénylenek ez útban más Jegyek' számában,
Nap mellett szolgálnak esztendö folytában,
Udvarol mindenik rendes Hólnapjában.

858. Tekintsd a' Mennyei Király' Palotáját,
Találsz ott tizenkét Angyalok' Tábláját,
Ezek mellet hetven Tsillagok' Fáklyáját,
Mellyek súgározzák a' Nap' nyosolyáját.

859. Ezek az újj Égen elsö rend Tsillagok,
Immánuel Földén Szekerek 's Lovagok,
Szent Föld' gyümöltsei nem sovány parlagok,
Talpig fegyverekben öltözött Hadnagyok.

860. A' Szent Nép' Hajóját ezek igazgattyák,
A' vad embereket törvényhez szoktattyák,
A' Bünnek pusztájit olajjal folytattyák,
A' kösziklás *Básánt* Kenyérnek szántattyák.

861. Némellyik mint Arany Gyapjas Kos elöl jár,
Arany Szarvaival esztendöt nyit és zár,
Más mint tüzes Bika, meleg essöket vár,
Tizen-négy *Nimfák*kal fénylik mint egy gyöngy vár.

862. Kettösök-is vagynak, 's hiresek Kóltsokkal,
Gazdagok Mennyei 's Földi Tár-házokkal,
Mások lassan járnak tsendes Rák lábokkal,
Oltári füstölnek Temjén Asztagokkal.

863. Némelly Orosz-lányi szügyével kérkedik;
Vérnek mezején vett sebbel ditsekedik,
Tiszta szüzességgel másik kedveskedik,
Igazság pai'sával hartzol 's keménykedik.

864. Vagy-

864. Vagynak Bölts elméket Mérséklö Kalmárok,
Igazság' fontyával tzimeres Kóltsárok,
Skorpiók-is vagynak Angyal lában járók,
De kezek és szájok halálos Pohárok.

865. Jelen van' *Khiron*-is nyilas fergeivel,
Szíveket öldöklö tüzes tegzeivél,
Láffad *Pán* Iftent is ketske körmeivel,
Szent Fákat puftitó vad Embereivel.

866. Találsz ez Udvarban víz-öntö Tömlöket,
Köfzikla vizétöl terhesült felhöket,
Tsudálhattz hal' termö puftákat 's erdöket,
Hal' tartó Bárkákat, 's Tzet-halas Emlöket.

867. Által jöttünk e'ként tizenkét Jegyeken,
De vagynak többek-is az újjult Egeken,
Fénylenek ezek-is kettös Kerekeken,
Észak és Dél felé fordúlt szegleteken,

868. Hires a' Nagy Észak jeges Tengerekkel,
Az Északi pont-is kettös szekerekkel,
Szüntelen keringö tüzes kerekekkel,
Tüzes-lapta módra fénylö feregekkel.

869. Bárány Királynak-is Tsillagos Házában,
Észak Tartományát tartó szobájában,
Keresztes Vitézek' hires Udvarában,
Sok Lovas szekeret találsz Táborában.

870. Fénylik ezek között két Göntzöl szekere,
Egyiket faragta *Próféták'* tenyere,
A' máft *Apoftoli* kezeknek kenyere,
Mellyekkel a' Bárány fok Országot nyere.

871. Az elsö hordozza Törvények' Tábláját,
A' más pallérozza Hítnek Vas-Matskáját,
Tár-ház gyanánt tartyák mint ISTEN' Ládáját,
Kérubimok örzik e' Király Kafsáját.

872. Ezüſt pántok tartyák Arany kerekeit,
Drága kövek ſzinlik *Sittim* Tengelyeit,
Jáspiſok kaptsolják *Tzedrus* ſémelyeit,
Séraſok késérik óldal melyékeit.

873. A' Tsillagos Éſzak' vállas termetében,
Hét kövü Koronát tart Ditsö Fejében,
Mellyel *Áriádnét* tiſzteli kedvében,
Nap Férjét képzeli kegyes ſzerelmében.

874. Szekereit ſzárnyas Kotsiſok rendelik,
Ditsöſség ſzékiben az Égig emelik,
Törvényes Tábláit Királyok tiſztelik,
Nyájjait Angyali Páſztorok legelik.

875. Herkuleſek örzik ſzent Agyas-házait,
Szárnyas Péga'ſuſok áſták forráſait,
Perséuſok rakták Kárpitos Bóltyait,
Hattyui ſeregek bóltozták Tornyait.

876. Zeng az egéſz Éſzak Orgonás lantokkal,
Rakvák Palotái Hárfás Tzimbalmokkal,
Élés ſzekereit ſzelid Sárkányokkal,
Ántinous hajtya ſebeſs Sas ſzárnyokkal.

877. Itt van' *Céféus*-is *Kaſſiopéá*val,
*Perséuſ*nak jutott hív *Ándrómédá*val,
Itt nyugſzik *Apolló* nagy *Delfin* Halával,
Vivik *Herkules*-is páros Kigyójával.

878. Forró hévségektöl barnás Déli réſzen,
Sok Temjénes Oltár Napot várja kéſzen,
Mellyeken ebek-is áldoznak méréſzen,
Kiktöl még a' Nyúl-is bátorságot véſzen.

879. E' Déli Pontnak-is fénylik Koronája,
Gyapjas Vitézekkel rakva van' bárkája,
Három Bölſeknek-is látſzik itt Fáklyája,
Kik között tzimeres *Orion*' Bikája.

880. A'

880. A' Déli Tengerek gazdagok Halakkal,
Nóé' Bárkájából ſzármazott varjakkal,
Kenyér' Mezejében legelö vadakkal,
ISTEN' Fegyvereit hordózó Lovakkal.

881. Élet' folyó vízét *Centaurus*ok járják,
A' Manna hullását Farkaſok-is várják,
Tzethalas Gályákba *Jónás*okat zárják,
Libánus' ſzöllöjit tonnákra fatsarják.

882. Pávák, Szarkák, Tyukok, Tsillagok közt ülnek,
Legyek és verebek 'Sóltárt hegedülnek,
Kereſztes *Fénixet* 's Galambokat ſzülnek,
Bárány vér tseppekböl Raj-méhek kéſzülnek.

883. A' kik a' Tsillagos Egeket vi'sgálják,
Tüzes Lámpáſſait naponként ſzámlálják,
Ottan ottan újjabb fáklyáit találják,
Mellyek a' Mennyei nagy URat ſzolgálják.

884. Ezek közt némelyik fénylik ditsöſséggel,
Szerentsés fúgárit nyújtya kedveſséggel,
Más rettent üſtökös nyillal 's fényeſséggel,
Éhség, Fegyver, Halál, 's több illyen inséggel.

885. Épen ez a' Fátum ISTEN' Városáról,
A' mint el-ſzemléltem *Ararát'* halmáról,
Tanultam e' Példát *Nóé'* Bárkájáról,
A' Sastól mutatott Vadas Kert Tábláról.

886. Melly nagy külömbség van' az Erdök' fájiban,
Sok munkával kéſzült Kertek' Tábláiban,
Vagy minden állatok' tsuda formájiban,
Ugy a' nagy Tengerek játtzó tsudájiban.

887 Illyen Tsudát látunk Tsillagok' rendében,
Tündöklik némelyik mint a' Nap fényében,
Lámpás gyanánt vagyon az Ég' kerekében,
Ut' mútató *Fárus* világ' Tengerében,

888. Némelly nagy elmével Eget haſogattya,
Menny-orſzág' Kóltsait kezein forgattya,
A' Nap' ſzekereit böltsen igazgattya,
A' néma Köveket ſzólni tanitgattya,
889. Vagynak Arany ſzáju ſzent *Démoſthéneſek*,
Sas ſzárnyakan járó Bölts *Árkhimédeſek*,
*Minervák*at ſzülö hatalmas *Jóveſek*,
Pokolban-is járt költ kegyes *Herkuleſek*:
890. Fordulván láttz Bokros Tsillagok' ſokságát,
Tudomány Forráſok' kegyes Társaságát,
Láttz ſzent kenyereknek példás óltsóságát,
Szent Hegyek' és Halmok' ſziklás magoſságát.
891. De mint Paraditsom *Ádám'* Almájával,
Vagy *Nóé'* Bárkája ſzemtelen *Khám*jával,
Miként a' Szent Föld-is *'Sodoma'* Tavával
Veſzödtek, 's Szent *Pál*-is Sátán Angyalával.
892. Ugy az ujj világban ſok Sátán zárkozott,
Haſznos Tsillagok közt regnál ſok átkozott,
Kiknek ſzép ſzin alatt ſok Bolond áldozott,
'S Általok a' ſzent Föld Pokollá vátozott.
893. Imádság' Házait Bálok fertéztetik,
Fényes Tsillagokat gyáſzban öltöztetik,
Az Árva Ház Népet vérbe kevertetik,
Mellyekkel az Egek' jósága ſértetik.
894. A' Bábel' Tornyait ſzüntelen rakattyák,
Kikböl a' Tsillagos Egeket vitattyák,
A' ſzent Kenyereket Ebekkel rágattyák,
A' Mennyei Mannát porba tapodtattyák.
895. A' Fattyu Tsillagok a' Napot üldözik,
Áll-ortzás *Cyklops*ok KRISTUSt lövöldözik,
Sok ártalmas Tsillag maſzkrában öltözik,
Az ISTEN' Bárányit nyuzzák, sütik, főzik.

896. Sok

896. Sok illyen Plánéták jöttek e' világra,
Kiknek kevés gondjok vólt az igazságra,
Böltsek és ſerények minden gonoßságra,
Ingyen ſem vágyódnak menni Mennyorßágra.

897. Mutatják némellyek *Saturnus'* ſugárit,
Pußtitják az ISTEN' Orßága' határit,
Prédálják 's tsufolják Mennyorßág' Kalmárit,
Méßárßékre vonnyák ßent Titkok Sáfárit.

898. Némellyik *Jupiter* nével uralkodik,
De Tyrannus módra prédán olálkodik,
Máſik vér-ßopáſról *Márſal* gondolkodik,
Fegyverét imádja, 's abban bizakodik.

899. Számtalan ſok Népek *Vénuſ*nak áldoznak,
Mig *Circé'* Borától barmokká változnak,
Teſti bujasággal fennyen illatoznak,
Végre *Tantaluſ*sal pokolba toroznak.

900. *Merkuriusnak*-is van' ſok Tanitánnya,
Tsalárd hitetöknek vólt e' Kapitánnya,
Ha ki tolvajságnak kenyerét kivánnya,
*Hermes*nek áldozzék ha van' ſok Báránnya.

901. E' Tsillagos Házban ſoha nints egyeſség,
Ha *Jupiter* kedvez, *Saturnus* ellenség,
Vénus hizelkedik, *Márs*al nints' Békeſség,
Laverna füſtitöl ritkán van' tsendeſség.

902. A' kit *Fébus* ßeret *Fébé* háborgattya,
Pallás' Fijainak *Márs* Moſtoha Attya,
*Káſtor*t folytogattya az *Ulliſſes'* fattya,
Argoſt-is meg-tsalja *Cyléné* fajzattya.

903. Szegény *Endymion* tudjuk miként jára,
Tsillagok' közt került *Diána'* horgára,
Mi-is hogy ne juſſunk *Tomiris'* nyilára,
Sieſsünk meg-térni *Cyruſ*nak házára.

904. *Ménon'* Bölts elméjét a' világ tsudálta,
Midön tsillag Házát *Cyrus*nak formálta,
De az újj Egeket a' ki meg-vizsgálta,
Ménon' Böltseſeségét álomnak találta.

905. E' Tsillagos Házról keveſet mondottam,
Ennek Áts-Meſterét imadván áldottam,
Bölts Alkotványához mesét nem tóldottam,
Bokros Tsillagain inkább álmélkodtam.

906. *Fébus* Udvarának e' tsak a' Dézmája,
Udvara népének nints' kerek' ſummája,
Álcyon Kertének ſints' annyi Almája,
Ki pennára véſzi meg-sárgul a' májja.

907. Ez Árithmétikát bizzuk az Egekre,
Angyali ſzárnyakkal tündöklö kezekre,
Mig ajtó nyittatik Tsillagos Kertekre,
Napunk' ſúgárival Ditsöült helyekre,

908. Kérjünk az Egektöl emlös Tsillagokat,
Melyek ſzülheſſenek egéſz Orſzágokat,
Tartsunk Árnyék-tartó Tsillagos Tornyokat,
Mellyekkel enyhitsük mérges ſúgárokat.

909. Emlitem ez egyet még-is utólyára,
Nem léſzen, úgy vélem, Böltsek' boſzujára,
Sem nagy *Melkisédek'* Orſzága' kárára,
Vagy Kereſztény Hitünk' botránkozására:

910. Mig minden Tsillagok Napokká változnak,
Plánéták' Lakoſſi Földön múlatoznak,
Vagy Földön lakozók Napban sátoroznak,
Márs, *Vénus*, *Saturnus*, együtt barátkoznak.

911. *Apolló* mind addig ſzent Székiben üljön,
Diána 's *Látóna* Tsillagokat ſzüljön.
Szent-Szüz' Forrásából Mennyorſzág épüljön,
Ezt látván *Jézabel* mérgében feſzüljön.

HE-

HETEDIK TSUDA.

A KRISTUS' Titkos Testének Koporsója.

912. Valamint az egész világ változandó,
A' Tsillagos Ég-is éppen olly' mulandó,
Ég alatt úgy láttyuk semmi nints' állandó,
Bölts, Bolond, Dús, szegény, egyaránt halandó.

913. Meg-hólt vólt a' Nap-is világ' tsudájára,
Régi Tsillagoknak örökös gyászára,
De jaj! ez Halállal *Delfis* miként jára,
Meg-mondja Rómában a' *Jánus'* óltára.

914. El-enyészett a' Nap a' Tsillagok húlnak,
Az Egek' sarkai helyekből mozdulnak,
A' Bokros Tsillagok homályba borúlnak,
A' Nagy ISTENek-is e' dolgon bámulnak.

915. E' Tsuda Halottat a' Koporsó várja,
Tsillagok' Királyát Föld gyomrába zárja,
Mig harmad-nap múlva fel-serkenti párja,
Tiztúl Ortzák' sárja, 's könyv-hullások' árja.

916. Koporsóját Gazdag *Jó'sef* készítette,
Gyümöltsös Kertében köböl mettzettette,
'S Mint-hogy ez az URat szíveſen szerette,
Száz font *Álóe*sel kente 's temettette.

917. '*Sidó*, *Görög*, *Deák* 's más nagy Nemzetségek,
Temették a' Napot sok Papi szentségek,
Halál' Rabjainak virrad setétségek,
Mert a' Sárkány ellen támadott mentségek.

918. Régi Hét Tsudák közt *Mau'solus'* Kriptáját,
Tiztelik 's ditsérik *Artémi'siá*ját,
Márvány-köböl készült Halotti Pompáját,
Sohol nem találták párját vagy formáját.

919. De ha Pennám ſzolgál, 's a' *Mu'ſák* ſegitnek,
Szolgálok ebben is a' Keresztény Hitnek,
A' Nap' ſzent Teſtének Verſeim kéſzitnek
Egy Kriptát; mellyel vig nap-fényre deritnek.
920. Nem vólt e' világon ſoha olly' veſzettség,
Mint mikoron regnált Oriás Nemzettség,
Ezt látván bánkodott a' Mennyei ſzentség,
Mert már a' Bün ellen nintsen ſemmi mentség.
921. Mennyet földet undok vérrel fertéztetik;
Vérrel buzgó bünnel *Tammuz* tiſztelteteik,
Igazság 's kegyeſség ſzörnyen üldöztetik,
A' Világ' Birája igy keſergettetik.
922. Porból támadt Férgek az Eget vitattyák,
Köſziklás Hegyeket egy másra rakattyák,
Vélvén hogy *Jupitert* Égből le-vonhattyák,
'S Ditsö Palotáját majd el-foglalhattyák,
923. Hartzolnak keményen Hangyák az Egekkel,
A' rút dühös Ebek a' ſzent Iſtenekkel,
Semmit nem gondolnak ſemmi veſzélyekkel,
Nem irtóznak ſzembe menni mennykövekkel.
924. Vagynak ezek között roppant Oriáſok,
Tiféus, *Egéon*, *Titius*, *Gigáſok*,
'Si'ſifus, *Ixion*, *Tantalus*, és máſok,
Kiknek az Egekkel van' nagy Baj-viváſok.
925. Némellyik Fejével az Egeket éri,
A' más karjaival Földet által méri,
Fegyveres ſzekerét *Bellóna* kéſéri,
Mindenik jutalmul az Eget igéri.
926. Forr a' vér, foly a' Hartz, húlnak a' mennykövek,
Forgódik mindenik, nem áll mint a' Tzövek,
Ezt a' nyil, máſt a' Tüz, amazt ölik kövek,
Tágulnak a' Rendek, 's a' pántzélos övek.

927. A'

927. A' Tiſztek hegyekkel föben agyaltatnak,
A' köz rendek Özönvízzel borittatnak,
Szigetek' gyomrába ſokan takartatnak,
Kiknek bizonysági még ma-is láttatnak.
928. Párt ütéſt a' Nagy Ég ekképen tromfola,
Mellyen az Egeknek Tábora tapſola,
De romlásán *Plutó* ſokáig gyáſzola,
A' Földieknek-is e' példás Oskola.
929. Sárkány tojáſokból kígyók ſzaparodtak,
Kik az Emberekkel öſzve házaſodtak,
'S Mihelyt az örökös Hazába ſzállottak,
Örökség biráſról ottan gondolkodtak.
930. Elsöben ſzolgait hálóban keritik,
Titkos üldözéſſel ſzörnyen keſeritik,
Mellyel a' nagy Gazdát bánatba meritik,
'S Kedves embereit halni kénſzeritik.
931. Még-is ſok ſzép ſzóval utánnok jártatott,
Törvényt, Király adott, 's hozzájok láttatott,
Téjjel mézzel folyó jó hazát mútatott,
Gazdag Orſzágokat véllek hódoltatott.
932. Számtalan ſok jókkal ſemmit nem gondolnak,
Törvény 's ISTEN ellen veſzettül hartzolnak,
Végre Bálványokhoz bolondul hajolnak,
'S A' Földes URaktól végképen pártolnak.
933. E' beteges Teſtnek nints' már Orvóſsága,
Nem jámborithatta *Babylon*' foksága,
Nem parantsol nékik Egek' Királysága,
Seprejére ſzállott minden okoſsága,
934. Még-is végsö próbát téſzen utólyára,
A' Nagy Gazda Fiját Emberi formára,
Öltöztetvén küldi Skorpiók' házára,
Talám meg-lágyulnak a' Bárány ſzavára.

935. Látván az örököſt a' Tündéres Szüle,
Pártos Társaival Tanáts-házba gyüle,
Az ISTEN' Bárányát meg-ölni kéſzüle,
'S igy a' másnak ásta verembe merüle.

936. Elsöben-is hamis tanúk kerestetnek,
Pap', Urak, 's Tiſztartók mind öſzve gyüjtetnek,
Árúlók 's Poroſzlók pénzel ſzereztetnek,
Halálos ſzerſzámok mind el-kéſzitetnek.

937. Már a' Fö Pap Kereſzt-fáját faragtattya,
'S A' Római Birót mind addig biztattya,
Mig az ISTEN Fiját fára vonattattya,
'S Mint hitetö Latrot hóltig kinoztattya.

938. Illyen Bárányt fözött *Pilátus* konyhája,
E' vólt a' 'Sidóknak végsö vatsorája;
Méreggé változott *Annás'* pogátsája,
'S A' bolond gazdagnak lángban ég a' mája.

939. Ez ártatlan Halált tsudálták az Egek,
A' Nap-is gyáſzolta, ſirtak a' Fellegek,
Köſziklák haſadnak, 's a' Tsillag ſeregek,
Hullanak, 's reſzketnek a' Papi süvegek.

940. Igy került az Élet Halál' hálójában,
Harmad-napig tartó kemény fogságában
Petsét alatt nyugott kö Koporsójában,
Harmad napok után véget tett Átmában.

941. Fel-költ 's ditsö Teſtét az Egek bé-zárták,
Hol ſzent áldozattyát minden ſzentek várták,
A' Töviſſes utat már ezek ki-járták,
Ugy hiſzſzük, 's igy tartyák Apoſtoli Kárták.

942. Már a' Nap mint Fö-Pap Királyi Székben ül,
Az ujj Jéru'sálem ujj Nap-fényre derül;
Titkos Teſte pedig mind addig nö 's terül,
Mig az egéſz világ' ſzent Aklába kerül.

943 A'

943. Mint veſztette magát a' bolond nemzetség,
Mennyit járt utánna a' Mennyei ſzentség,
Nints' olly' nagy irgalom, hogy lehetne mentség,
E' vólt a' Latorhoz útólsó követtség.

944. Miólta Kanaán földét fel-oſztották,
Tartományok' kintsét 's népeit foſztották,
Az Egeknek URát mennyit boſzontották,
Jó Földes URokat tsufjoknak tartották.

945. Sok drága kintseit reájok költötte,
Egek' áldáſait fejekre töltötte,
Leg-jobb embereit hozzájok küldötte,
Minden fáradságit tsak hijában tötte.

946. Eddig a' Próféták' fijait üldözték,
Sok Szentek' vérével földjöket öntözték,
Madaraknak hányták, ſzidták 's lövöldözték,
Irgalmaſság nélkül ölték 's tömlötzözték.

947. Moſt már mint-ha ſzintén érzenék veſzteket,
Kéſzitnek átkozott Kereſzt-fa ſzegeket,
Mellyekkel feſzitnek ISTENi kezeket,
'S Igy végzik bünöknek tellyes mértékeket.

948. Illy' bolond nemzettel, mond ISTEN, mit téſzek?
Kik az ISTEN' Fiját feſziteni kéſzek,
Több tsufságot töllök magamra nem véſzek,
Ezért mind örökké boſzſzú-álló léſzek.

949. El-veſztem a' földröl gyilkos Városokat,
El hintem világra mint bélpokloſokat,
Setétségben hagyom, 's óltom gyertyájokat,
Átok alá zárom, mint pártos latrokat.

950 El-jövén az idö, boſzſzuját állattya,
Rájok küldi *Titust*, fegyverre hányattya,
Városok' uttzáit ekével ſzántattya,
A' ſok ártatlan vért viſzſza tronſoltattya.

951. Él a' KRISTUS, de ti kereſzt-fán ſzáradtok,
Meſſiás Városban hijjában fáradtok,
Világ ſzeme előtt példára maradtok;
KRISTUS' Szent Teſtéhez többé nem ragadtok.

952. El-válás Levelet nyertetek, birjátok,
Nem kell néktek KRISTUS, vagyon Kereſzt-fátok;
Tijétek a' világ, ez a' ti pálmátok,
Mijénk a' Mennyorſzág, rajtatok az Átok.

953. A' melly Ditsöſséggel a' Fö tiſzteltetik,
Titkos ſzent Teſte-is abban réſzeltetik,
Ditsö Koporsója Köböl kéſzittetik,
Mig végre Férjéhez Mennybe emeltetik.

954. Az Anya-ſzent-egy-ház a' KRISTUS' Hajója,
Van' e' titkos Teſtnek titkos Koporsója,
Rothadáſok ellen épségben tartója,
Szeretsen ſzineknek fejéritö ſója.

955. Leg-elsö Koporsó a' ſzent Társaságok,
Kiknek az URtól van' minden igazságok,
Apoſtoli Rendek 's Doktóri Papságok,
KRISTUS' Teſtét örzö Lelkes Bizonyságok.

956. Forgódnak mint Hangyák 's híven emberkednek,
Jó Lelki Fijakat ſzülni ſerénykednek,
Áldoznak, buzognak, 's Hitböl reménykednek,
Fegyvereſen járnak 's bátran vitézkednek.

957. Az ISTEN' Tejével hizlalnak ſok hájat,
Élet' Kenyerével táplálják a' Nyájat,
Mételyes Férgektöl tiſztityák a' májat,
Kegyes beſzédekre ſzoktatják a' ſzájat.

958. Idveſség' Ruhájit ſzüntelen ſzötetik,
Az Élö-könyveket formáſon mettzetik,
A' Napnak világát meg-hétſzereztetik,
KRISTUS' Koporsóját igy ditsöittetik.

959. A'

959. A' Szent Apoſtolok' Mennyei ſzózattya,
Sok ezer Martyrok' véres áldozattya,
Kikkel tiſzteltetett Idvezitönk' Attya,
KRISTUS' gyalázattyát törli 's takargattya.

960. Mig egy Tsillag fénylik Égi Menyezetben,
Áldott hirek léſzen jó emlékezetben,
Éljenek az URnál Ditsöült ſzerzetben,
Mig Templom 's Pap léſzen Kereſztény nemzetben,

961. Haſznos Tudományok' Forráſos Emlöji,
Jó Gyümöltsöt termö Fáknak nevelöji,
Szentség' terjeſztöji, 's kegyeſség ſzülöji,
A' Titkos ſzent Teſtnek buzgó Tiſztelöji.

962. Helyt kérnek ezek-is azoknak rendében,
Kiknek a' Szent-egy-ház vagyon védelmében,
Böv mértékkel birnak az UR' kegyelmében,
'S A' Titkos Teſt nyugſzik ezeknek ölében.

963. Számtalan Iráſok 's Könyves Menyezetek,
Szent-egy-ház' haſznára gondolt idvezetek,
Mint meg-annyi bibor 's bárſony öltözetek,
Kik ellen nem ártnak ſemmi igézetek.

964. Lelki Doktorok-is az URat ditsérik,
Szent-egy-háza' Teſtét Kenetekkel érik,
Ditsöſséges hirét az Égig késérik,
'S Áldott ſeb helyeit tsókokra ki-kérik.

965. Bölts *Ariſtoteles'* Akadémiáját,
Vagy bujdosó 'Sidók, donts Sinagógáját,
Könnyen felejthetjük, mert az UR Házáját,
Meg-találtuk, 's KRISTUS' kegyes Oskoláját.

966. A' Kereſztény Világ egy Tudomány Tárház,
Mindenütt Oskola, moſt ditsér, majd gyaláz,
A' kit meg-gyalázott, tanit, 's kevélyt aláz,
Meg-alázattakat Idveſséggel ruház.

967. Illyen Mau'sóléum nints' több e' világban,
Idvezülni lehet akármely Országban,
Nem tart *Juliánus* már senkit fogságban,
Töviſſes helyek-is borultak virágban.

968. *Mu'ság'* Forráſival mindenek telyeſek,
Télben, nyárban folynak kieſſek 's híveſek,
Ferednek azokban ſzegények 's nemeſek,
Elme' gyógyitáſſal mivel-hogy hireſek.

969. E' Kintset az Egek bizták Királyokra,
Mulandó Kintsekkel gazdag Országokra,
Kóltsait-is bizták ollyan Sáfarokra,
Kik a' ſzent Nép terhét vállalták magokra.

970. Jeleſek ezek közt nagy Konſtantinusok,
Grátián, *Mártzián'*, *Theodoſiuſok*,
Lajos, *Henrikuſok*, ditsö *Károluſok*,
Ottók, *Konráduſok*, nagy *Fridérikuſok*.

971. *Rudolfus*, *Albertus*, *Maximiljánuſok*,
Ferdinánd, *Léópold*, *Mátyás*, *Jó'sefuſok*,
Kegyes *Máriákkal* regnáns *Auguſtuſok*,
Kiknek a' JE'SUShoz van' drága guſtuſok.

972. Eſmérik ezeket az UR' Templomai,
Mellyeket fundáltak kegyes Tárházai,
Eſmérik ſzent Atyak', 's Papok' Klaſtromai,
Mellyeket tápláltak, 's Árvák' Táborai.

973. Akadémiák-is áldják e' Felhöket,
Mellyekre tsepegtek ſzép Arany Eſsöket,
Rendeltek melléjek Tudomány Tömlöket,
Mellyek által nyertek ſok Arany idöket.

974. Mig Anya-ſzent-egy-ház' Teſte földön léſzen,
'S A' Kegyeſség méltó Tiſzteletet véſzen,
Szent Hireknek a' Föld Áldozatot téſzen,
Jó tétek' jútalmát Menny-is tartja kéſzen.

975. Lát-

975. Láttuk az UR' Teſtét Földi ditsöſségben,
Kegyeſség' ölében nyugvó tsendeſségben,
Vagynak az URnál-is áldott kedveſségben,
A' kik Koporsóját tartyák tiſzteſségben,
976. Kivált a' kik véres ſajtókat tekernek,
Siralmok' sárjával ortzákat kevernek,
Kereſzt-fájok alatt ſebekben hevernek,
Vélvén hogy ezekben Mennyorſzágot nyernek,
977. Ha van' az Egekben igazság és ſzentség,
Vagy ártatlanságot védelmezö mentség,
Ha van' mindeneket itélö ISTENség,
Vólt ezekben nagy Hit, tsak légyen Idveſség.
978. El-is nyerték régen a' Mennyei várt bért,
Mellyet nem *Pál*, *Péter*, hanem ISTEN igért,
Az ISTEN' Fija-is véres könyvekkel kért,
Bizony nem-is ontott hijában annyi vért.
979. Kik egy másért ennyi Kereſztet ſzenvedtek,
Tüzben égtek, föttek, vérekben feredtek,
Eröſs ſzövettséggel egy-máshoz köttettek,
'S mind ketten ISTENi Vérböl ſzülettettek.
980. Tartsanak mind végig eröſs egyeſséget,
Hogy el-ne veſzeſsék a' várt ditsöſséget,
Kerüljön mindenik tsalárd kétſzinséget,
Hogy ne ſzerezzenek örök nevetséget.
981. El-jö ſzent Hitünknek régen várt órája,
Mellyel biztatott vólt a' világ' Birája,
Ott leſzſz a' Kereſztnek érdemlett Pálmája,
Mellyel bé dugatik Mindeneknek ſzája.
982. Kiket e' világon Kereſztek terhelnek,
A' Felsö Udvarban Koronát viſelnek,
A' kik itt keſerves nótát énekelnek,
Ott nagy ditsöſséggel 's örömmel bé telnek.

983. Nints'

983. Nints' jaj ſzó, nints *Néró*, abban az Országban,
Nints' Halál, ſem bánat, nints' ſenki rabságban,
Nintsen fogyatkozás ſemmi kivánságban,
Oh ki nem vágyódik illyen bóldogságban!
984. Költse bár *Mauſolus'* porát kedves Párja,
Jobb a' KRISTUS' vére ha ſzívünket járja,
Szent Teſte zálogát Hit gyomrába zárja,
'S Koporsó nyilását erőſs Hittel várja.

BÉ-REKESZTÉS.

985. Világ' Tsudáji közt már által eveztem,
Éppen jó reménység' Fejéhez érkeztem,
El-értem tzélomat melyre igyekeztem,
Már pennámat én-is nyugváſnak ereſztem.
986. Szánt-ſzándékkal ollyan Matériát vettem;
Mellyel a' kegyeſség' titkát terjeſzthettem,
Tsekélységem miatt tovább nem mehettem,
Áldozatúl ISTEN' Oltárára tettem.
987. El-jártam Pennámmal világ' négy Réſzeit;
Vi'sgáltam az Egek' fényes Seregeit,
Lábbaltam mint tudtam; Titkok' mélységeit,
Kérvén vitorlámra Kegyelem' ſzeleit.
988. Nagyra vágyódásból ſemmit nem dolgoztam,
Ditsöſség' Halmain én nem álmodoztam,
Kegyeſség' tzéljáról inkább gondolkoztam,
Melynek magamat-is régen fel-áldoztam.
989. Tanult 's tsendes elme kell a' vers irásra,
Keveſet adnak itt a' ſovány ſiráſra,
Én ſem áſitozom Koſzorú biráſra,
Irigységet hívnám ezzel baj-viváſra.

990. Bus.

990. Bus elmém' Verſei ámbár lengetégek,
Tsak az Olvasóknál légyen kedveſségek,
'S Hibájit potolják bölts érzékenységek,
Kegyeſségtöl távol járnak irigységek.
991. Vers iráſra ſenkit már nem tanithatok,
De ha kegyeſségre példát mutathatok,
Ezzel az Égben-is bátran meg-álhatok,
Koporsómba tsendes Lélekkel ſzálhatok.
992. Fö Rendek, Pap Urak, Köz-népek, ſzegények,
Kiknek e' Verſekre fordúlnak ſzem-fények,
Járjanak ez úton mert nem ſzövevények,
Tsak az URban légyen állandó remények.
993. Itt vagyon a' kóltsa ſok ſzentek' titkának,
Itt Táblája világ hetes Tsudájának,
E' ſummája Hitünk' ſzent tudományának,
Élö-vízzel folyó Paraditsomának.
994. Világra botsátom igy kegyes *Mu'sám*at,
Mellyel Magyar nyelven tiſzteltem Hazámat,
Fogadja kedveſen áldozó Hárfámat,
Irja vas Pennával, ha tetſzik Táblámat.
995. Te pedig Mennyei Paloták' Lakója!
Egek és tsillagok' Örök alkotója,
Emberi dolgoknak bölts igazgatója,
Ki vóltál Munkámnak hív Tanáts-adója.
996. Áldott légy, 's tiſzteltesd nagy ISTENségedet,
Mellyel ditsöited Mennyei ſzékedet,
Imádom ſzívemben rajzolt Törvényedet,
'S Illy' gyenge féregre bizott kegyelmedet,
997. Láttam az ujj világ' Fö Papi Pompáját,
Tiſzteltem a' Napnak Királyi Páltzáját,
Hordoztam Idveſség ſzerzö Kereſzt-fáját,
Kereſzt-viſeléſnek várván Koronáját.

998. Mennyei Városnak Piattzán-is jártam,
Láttam sok Tsudájit, mellyeket nem vártam,
Egy nagy Álló Képnek romlását tsudáltam,
Mellynek Temetését Versеimbe zártam.

999 Jártam a' Királynak nagy Vadas-Kertében,
Vi'sgáltam Vadait minden szegletében,
Hartzoltam sokakkal Bárány' Fegyverében,
Sárkány' Országának híres mezejében.

1000. Ditsőség mindenben az Egek' URának,
Ki világot gyújtott szégény szolgájának,
Hogy lássam Oszlopit szentek' Városának,
'S Fényes Épületit Tsillagos Házának.

1001. Köszönön még ezt-is az UR' kegyelmének,
Hogy láttam Tetemit Ditsőült Testének,
Mellyekből Városok 's hegyek épülének,
Várván ujjulását Világ' vénségének.

1002. Illy' szokatlan uton járásomat tettem,
Félelmes Mélységek' Titkát fejtegettem,
Talám Vadak miatt hibát-is ejtettem,
Uram! botsássad-meg, érted, nem érettem.

1003. Ha kedves elötted *Minhám* 's Áldozatom;
Kérlek tellyesitsed Könyörgö szózatom,
Légy Minden Mindenben, 's Kegyes Igazgatóm,
Mig el-jö nékem-is örökös szombatom.

1004. Terhes bujdosásom' végét mig el-érem,
Jobb Kezed 's Jó Lelked légyen Hív Vezérem,
Adjon örökséget Mennyei Testvérem,
Szent Társaságában légyen gazdag Bérem.

VÉGE.

ELOGIUM.

D. N.

JESU CHRISTI.

In Aeternum Divinae Pietatis Vectigal,
Stilo Lapidari hac Tabella Delineatum
Per J. D. Anno 1779. *Die* 29*na* Auguſti.

Huc Cor, huc Aures, huc Oculos, Viator!
Mirare Filium,
Sine Patre, ſine Matre, ſine Genealogia prognatum,
Totius hic Mundi Partus eſt;
Nec tantum Apoſtolicus,
Sed vere Divinus ac Coeleſtis Nuncius:
Compendium Deitatis, ac vera Coelorum Progenies,
Diu antequam natus, Unctus in Regem ac Judicem Mundi,
Neque naſci, niſi ex virgine, voluit,
Neque cognoſci, niſi in Homine, potuit.
Nondum conceptus jam Gentium erat Deſiderium omnium.
Poſt multorum Abortus, Hic tandem vitalis Partus editus eſt,
Uterum ſapientia, Ubera Juſtitia praebuit.
Dignus Deo Coeleſti Conſiliarius, Eidemque Coaevus.
Laus Angelorum, Gloria Regum, Miraculum ſapientum,
Dignus cum Patre, qui habitet, Palatium Coeli.
Quam ſibi Domum Imperio, Thronumque condidit.
Novus hic Samſon, Inferorum Portas eruit,
Regemque proſtravit,

Et Latens in Homine Deus,
Morti victoriam abstulit,
Neque tamen latuit;
Nam Coecis visum, mutis lingvam, aures surdis,
Claudis incessum reddidit.
Morborum huic depulsores, Elementa fuerunt,
Misericors omnium Medicus, gratis omnes sanavit:
Et solutis Fati Legibus,
Vitae multos ac Libertati restituit,
Ut merito Fons et Arbor vitae cluat omnibus,
Hic in Puero, jam Seniorum et Sapientum Doctor,
In Homine, Inferorum, Idolorum, Mundique Domitor,
Vivendo, sapientiae Fontes excitavit,
Moriendo, Mundi Salutem consummavit:
Sic Coelo Terras, Terrisque Coeli reddidit Amicitias,
Adoravit Oriens in hoc Phosphoro solem Justitiae,
Totus etiam Occidens sapere doctus ab hoc Libro Vitae.
Mirantur et feroces hanc Columbam Aquillae,
Et Leones hunc Agnum venerantur, et Dracones.
Huic omnes Apollini Stellae debent radios,
Nemo nescit Emissarios, quos creavit, Angelos,
Sancti Gregis Custodes, salutisque Nuncios.
Lethiferae cunctos inescarat fructus et toxicum Arboris,
Innumeros Aronis haec virga. stupendum!
Salutis in Antidotum dedit flores,
Et Folia, et Fructus, et Plantas;
Sacrorum lucos Nemorum, et oliveti montes,
Cedrorum, palmae, et vitium Arboretum,
Nectaris et salutis, gratiae et gloriae feraces.
O felix Arbor! quae tam dulcia germinavit Mala,
Qui haec Mala non gustavit, non vidit Bona.
Hoc Ligno Constantinus salvus, et victor signo,

Euro-

Europam Christo, Coelos Terris conciliavit,
Ad Commercia post Divum, et Coelo Novus Hospes ivit.
Deum huc Crucigerum agnoscunt Inferorum portae,
Et Impostores, et Nugivenduli,
Quibus pellem Agninam et Imperium detraxit.
Tremuerunt, Herodes, et Nerones, et Domitiani,
Quos Vermibus, flammis, et volucribus, pabulum fecit.
Hic Crucis sceptro, spinigerisque Clavis,
Patri Gloriam, rebellibus Patriam restituit.
Hic Duodecim stellarum Corona,
Coelum in Coronam, in scabellum Terram convertit.
Stupent ejus Oracula, Miracula Maxima,
Cum lapides in panes, aquas in vinum trasmutavit,
Candorem Aethiopibus, fatuis sapientiam redonavit;
Excitavit semineces ab inferis, et mortuos,
Quos in mari mortuo piscari docuit.
Ignivomos montes, et basiliscorum deserta,
In Oceanum Justitiae convertit.
Praeparavit contemtis et afflictis cubicula coeli,
Superbos peccatorum carceribus concluſit.
Ingentes humeris novus hic Atlas,
Coeli fornices tulit,
Divinisque passibus, ab inferis ad Coeli Regiam,
Magnis itineribus contendit.
Et quia Deum nasci semper magno constitit,
Hujus Ortus, Lex, et Thronus,
Pestem Idolis, Rebellibus Civitatem adtulit.
Quicquid erat Deorum, Majorum, Minorumve Gentium,
Divino dissipavit halitu,
Coëgitque tristem redire sub orcum.
Paruit huic Minimo Ter Optimus Ter Maximus,
Agnovitque cum Augusto Primogenitum Dei,

Deumque Deorum, et Patrem Aeternitatis,
Mox et Fontem salutis, Mare sapientiae,
Veritatis Oraculum, Principem Pacis,
Coelorum Apostolum, Doctorem Omniscium,
Miratus Apollo conticuit.
Exul Epheso Diana,
Magni hujus Alexandri Obstetricem egit.
Huic Alma Musarum Pubes, et Gradivus,
Illa Fontes, Arma hic et viros consecravit.
Novumque hic Iter ad Magni Tecta Tonantis,
Virginis ex sinu, Viam Lacteam aperuit.
Veniat nunc Pallas, et Regina Austri,
Rimetur et miretur novi Palatia Coeli,
Audiat Redivivi de Coelo sapientiam Salomonis,
Stupeat Consessum servorum ejeus, et vestes, et gradus,
Et Cibos gustet, et pocula, et mensas,
Bonitatis, sapientiae, et justitiae indices;
Ito nunc Apelles, et quidquid est Pictoriae vanitatis,
Dola tabellas, expande telas, misce Colores,
Veris, si potes, hanc Arborem pinge Coloribus,
Cujus primas in Tabella lineas duximus.
Altitudinem si spectas, superavit Coelos.
Quicquid est sublunarium, in ejus umbris habitat.
Volucrium Coeli, rami, mapalia sunt.
Gentium his fructibus, Reges deliciantur.
Corona Regum, Decus Reginarum, vita sapientum,
Divitiae pauperum, solatium afflictorum,
Via veritatis, Porta aeternitatis,
Patris deliciae, Angelorum lautitiae,
Arbor salutifera, Gloria Regni Coelorum,
Aaetatem si quaeris: Et principio et fine caret.
Et ne vetitos concupiscas fructus,

Haec

Haec in se Paradisum concluſit.
En hic est ille Primus et Ultimus,
Se qui quondam obtulit Mundo judicandum,
Totius olim Judex ipse Mundi futurus.
Abi Viator!
Et si Tibi sapit Arbor Vitae,
Fac etiam Tu sis ut Arbor Vitae.

S. D. G.

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székesfehérvár

MUTATO TÁBLÁJA.

A' MATÉRIÁKNAK.

A' Régi Hét Tsudák. - . . - 1

Az Ujj Világnak Elsö Tsudája, *az Igazságnak Napja.* 6

Második Tsuda, *a' Mennyei Jéru'sálem* - 8

Harmadik Tsuda, *a' Dániel' Állö-Képe* - 11

Negyedik Tsuda, *a' Kereſztény Világ.* - 16

Ötödik Tsuda, *a' Sz. János' Oſzlopjai.* - 22

Ádám' Oſzlopa. - - - 23

Nóé' Oſzlopa', 's Világ terjedéſe. - 28

Ábrahám' Oſzlopa. - - - 32

I'sák' Oſzlopa. - - - 34

Jákób' Oſzlopa. - - - 35

Jó'sef' Oſzlopa. - - - 37

Mó'ses' Oſzlopa. - - - 53

Jó'sué' Oſzlopa, 's a' több Biráké. - 57

Sámuel' Oſzlopa. - - - 64

Dávid' Oſzlopa. - - - 65

Salamon' Oſzlopa. - - - 68

Illyés', Éli'séus' Oſzlopa. - - 79 80

É'saiás' 's a' t. Oſzlopa. - - 81 82

Kereſztelö János' Oſzlopa. - 85

A' KRISTUS' Oſzlopa. - - 86

Az Evangéliſták' Oſzlopa. - - 90

Sz.

MUTATO TÁBLA.

Sz. Péter' Oſzlopa. - - 91
Sz. Pál' Oſzlopa - - - 92
Más Apoſtolok' Oſzlopa. - - 96
Kereſztyénség' terjedése. - - 96
Pogányok meg téréſe - - 98
Hatodik Tsúda, *az Ujj Egeknek Tsillagai.* - 101
Hetedik Tsuda, *a' KRISTUS' Koporsója.* - 119
Bé-rekeſztés - - - - - 128
Elogium Chriſti. - - - - 131

Haáz Rezső Múzeum
Tudomány Könyvtára
Székelyudvarhely

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely